

॥ श्री गोद्गुलेशो जयाति ॥

।। श्री कृष्णाय नमः ।।

।। श्री गोपीजनवत्सभाय नमः ।।

।। श्रीमद्यार्थरण-कुमलेष्यो नमः ।।

।। श्री शुसाईश्च - परम - दयालवे नमः ।।

।। श्याम सुंदर श्री धमुने नमः ।।

।। श्री गोद्गुलेश चरणकुमलेष्यो नमः ।।

।। श्री शुरवे नमः ।।

चिन्तासन्तानहन्तारो यत्पादाम्बुजरेणवः ।

स्वीयानां तान्निजाचार्यान् प्रणमामि सुहुर्मुहुः ॥

यदनुग्रहतो जन्तुः सर्वदुखातिगो भवेत् ।

तमहं सर्वदा वन्दे श्रीमद्वल्लभनन्दनम् ॥

अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाङ्गनशताकया ।

चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

नमामि हृदये शेषे लीलाक्षीराब्धिशायिनम् ।

लक्ष्मीसहस्रलीलाभिः सेव्यमानं कलानिधिम् ॥

चतुर्भिर्श्च चतुर्भिर्श्च चतुर्भिर्श्च निभिस्तथा ।

षड्भिर्विराजते योउसौ पञ्चधा हृदये मम ॥

गोकुलस्य तु यो गोप्ता पुष्टिसुपथरक्षिता ।

जनिता तुर्यवंशस्य गोकुलेशं नमामि तम् ॥

श्रीगोकुलपतेर्नित्यं शुभदमास्यदं महत् ।

श्रीवाल्लभमते निळं तुर्यपीठं वयं नुमः ॥

यस्य दर्शनमात्रेण भवेन्नेत्रोत्सवो नृणाम् ।

सदानन्दस्वरूपं तं देवकीनन्दनं नुमः ॥

निस्सृत्य यन्मुखाम्भोजाद्वर्णं दर्शनं भवेत् ।

पथसन्दर्शकं भक्त्या देवकीनन्दनं नुमः ॥

अविद्यारूपसंसारे सुविद्याप्रापको जनान् ।

श्रीदेवकीसुतपादानां पादरेणुर्प्रसीदतु ॥

बुद्धिप्रेरककृष्णस्य पादपद्मं प्रसीदतु ।

ध्यानाऽसमर्थजीवानामस्माकं सर्वदा स्वतः ॥

[श्रीमद्भागवतो^१ तथा श्रीप्रभुरामे^{२-३} प्रादुर्भावित स्वरूपोत्तुं
श्रीमद्भागवत-प्रभुरामेऽनुं, तेमना सप्तसुरो^४नुं, तेमना वंशजो^५नुं
श्रीभगवान्नुं, गोत्तमा दीक्षादाना युग्मं^६नुं, श्रीजिरिसात्तुं, गोत्तमा युद्धेना
सेवस्वरूप^७नुं अवे गोत्तमे गांधे लिंगानना स्वरूप^८नुं थान]
श्रीगोविधन-नाथ^१-पाद-युगलं हेयज्ञवीन-प्रियं^२
नित्यं श्रीमधुराधिपं^३ सुभक्तं श्रीविट्ठलेशं^४ मुदा॥
श्रीमद्भृत्यारवतीश^५गोकुलपति^६श्रीगोकुलेन्दु^७ विलुं
श्रीमन्मन्मथमोहनं^८ नटवरं^९ श्रीबालकृष्णं^{१०} लनेत्॥८॥
श्रीमद्वत्वलभ-विट्ठलौ^{११} गिरिधरं गोविन्दरामाभिधं
श्रीमद्बालकृष्ण-गोकुलपती नाथं रथ्युगांस्तथा॥
अवे श्रीयहुनायुक्तं किंव धनश्यामं^{१२} च तहवंशजन्^{१३}
कविन्दिं^{१४} स्फुटु^{१५} गिरि^{१६} गुरुकृष्ण^{१७} स्वीकार्यभू^{१८} च स्मरेणा।

[श्रीमद्भागवतना गोपाकण्डमां निरुपित ग्रोपारूप लगवाननुं थान]
बहुपीड नटवरवपुः कुणियोः कुणिकारं
बिभ्रह वासः कनकपिशं वैज्यन्तीं च मावां॥
रन्ध्रान् वेणोर् अधरसुधया पूरथन् गोपवृन्दः
वृन्दारायुं स्वपदरमाणं प्राविशद् गीतकीर्तिः॥८॥

[श्रीमद्भागवतना उद्गामक रथानुं थान]
सौन्दर्यं निजरह्यगतं प्रकटितं स्त्री-गृह-भावात्मकं
पुरुपं च पुनरस् तदन्तर्गतं ग्रावीविशद् स्वंप्रिये॥
संस्कृतावुभयो नभो रसमयः कृष्णो हि यत्साक्षिकं
रूपं तत् त्रितयात्मकं परम् अलिघ्येयं सदा वत्वभम्॥९॥

[श्रीओपीनाथप्रभुरामेऽनुं थान]
श्रीवत्वलभ-प्रतिनिधिं तेजो रा शी द या एर्व भू॥
गुणातीतं गुणानिधिं श्रीगोपीनाथभू आश्रये॥१०॥

[श्रीविट्ठलनाथप्रभुरामेऽनुं थान]
सात् कुञ्जलयस्थासेनम् उपाविसस्वार्णपानं सुधीतं
राजदृष्टोपवीतं परितनुसनं गौरम् अमरोन्नक्षत्रम्॥
प्राणनायम्य नासा-पुट-निहित-करं कुर्व-राजद्व-विमुक्तं
वन्देष्ठोन्नीलिताकं भूगमदतिलकं विष्ट्रेशं सुकेशम्॥११॥

वन्दे श्रीकृष्णठेवं मुरनरकलिदं वेदवेदान्तवेदं
लोके भक्तिप्रसिद्धै यदुकुलजलधो प्रादुरासीदपारः ।
यस्यासीदूपमेव त्रिभुवनतरणे भक्तिवच्य स्वतन्त्रं
शासनं इपं च लोके प्रकटयति मुदा यः स नो भूतिहेतुः ॥

श्रीकृष्णं परमानन्दं दशलीलायुतं सदा ।
सर्वभक्तसमुद्धरे विस्फुरन्तं परं नुमः ॥
सच्चिदानन्दरूपाय विश्वोत्पत्यादिहेतवे ।
तापत्रयविनाशाय श्री कृष्णाय वयं नुमः ॥
नभो भगवते तस्मै कृष्णायादभुतकर्मणे ।
उपनामविभेदेन जगत् कीडति यो यतः ॥

॥ श्री सर्वोत्तमस्तोत्रम् ॥

[मश्वोपकामः]

प्राकृतधर्मानाश्रयम् अप्राकृत-निभिल-धर्मरूपमिति ॥
निगमप्रतिपाद्यं यत् तत् शुद्धं साकृति स्तौमि ॥१॥

[श्लोक प्रकट करवाना प्रोलननु निरपाशु]

कुलिङ्गल-तमश्छन्न-दृष्टिवाद् विद्युषामपि ॥
सम्प्रत्यविषयस् तस्य मालात्म्यं समलूह भुवि ॥२॥
दयया निजमालात्म्यं करिष्यन् प्रकटं हरिः ॥
वाण्या यदा तदा स्वास्यं प्रादुर्भूतं चकार हि ॥३॥
दकुश्चित्तमपि हुबोधं सुबोधं स्याद् यथा तथा ॥
तन्नामाष्टोत्रशतं प्रवक्षाभ्यन्विलाघलत् ॥४॥

[आ ज्ञोवना ऋषि इन्द्र देवता बीज विनियोग अने निरपाशु]

अधिरचिन्तुमारस्तु नाम्नां छन्दो नगत्यसौ ॥
श्रीकृष्णास्यं देवता च बीजं क्रुणिकः प्रभुः ॥५॥
विनियोगो भक्तियोग-प्रतिभन्न-विनाशने ॥
कृष्णाधरामृतस्वाद—सिद्धिर् अत्र म संशयः ॥६॥

[श्रीमद्यात्यर्थाना १०८ नामो]

आनन्दः^१ परमानन्दः^२ श्रीकृष्णास्यं^३ कृपानिधिः^४ ॥
देवोद्धार-प्रयत्नात्मा^५ स्मृतिमात्रार्तिनाशनः^६ ॥७॥
श्री भा ग व त-गृ ढा थ—प्र का श न-प रा य एः^७ ॥
साकार-ब्रह्म-वाद्यक-संथापको^८ वेदपारगः^९ ॥८॥
मायावाद-निराकर्त^{१०} सर्ववादि-निरासकृत्^{११} ॥
भक्तिमागजिनमार्तिः^{१२} स्त्रीशूद्राद्यद्युतिक्षमः^{१३} ॥९॥
अजीकृत्यैव गो पी श-वल्ल भी-कृत-मानवः^{१४} ॥
अजीकृतो समर्पयिद्य^{१५} महाक्रुणिको^{१६} विभुः^{१७} ॥१०॥
अदेय-दान-दक्षश्च^{१८} मद्भोदार-यस्त्रवान्^{१९} ॥
प्राकृतानुकृतिव्याज-मोहितासुरमानुपः^{२०} ॥११॥
वैश्वानरो^{२१} वल्लभाभ्यः^{२२} सद्गुप्तो^{२३} उितकृत-सताम्^{२४} ॥
जनशिक्षाकृते कृष्णाभक्तिकृन्^{२५} निभिलेष्टः^{२६} ॥१२॥

सर्व-लक्षाण-सम्पन्नः^{२७} श्रीकृष्ण-ज्ञानदो^{२८} गुरुः^{२९} ॥

स्वानन्द-तुनिधिः^{३०} पद्म-द्वाप्त-विलोचनः^{३१} ॥१३॥

कृपा-दग्-वृष्टि-संहष्ट-दास-दासी-प्रियः^{३२} पतिः^{३३} ॥

रोषद्व-पात-सम्प्लुष-भक्तिदिव्य^{३४} भक्तसेवितः^{३५} ॥१४॥

सुखसेव्यो^{३६} दुराराध्यो^{३७} दुर्बलाधिसरोगुलः^{३८} ॥

उग्रप्रतापो^{३९} वाइसीधु-पूरिताशेष-सेवकः^{४०} ॥१५॥

श्रीभागवत - पीयूष - समुद्र - मथन - शमः ॥
 तत्सार-भूत-रास-स्त्री-भाव-पूरित-विशेषः ॥१६॥
 सान्तिध्य - मात्र - दृत - श्रीकृष्णप्रेमा ॥१७॥
 रासलीलेक-तात्पर्यः ॥१८॥ कृपेतत्कथा-प्रदः ॥१९॥
 विरहा नु ल वे का थ-स व-त्या गो प दे श कः ॥२०॥
 भक्त्याचारोपेष्टा ॥२१॥ य , कृम-मार्ग-प्रवर्तकः ॥२२॥
 या गा दौ भक्ति मा गें क - साधन त्वो प दे श कः ॥२३॥
 पूर्णनिन्दः ॥२४॥ पूर्णकामो ॥२५॥ वक्षपतिर् ॥२६॥ विलुप्तेष्वरः ॥२७॥
 कृष्ण-नाम-सहस्रस्य वक्ता ॥२८॥ भक्तपरायणः ॥२९॥
 लक्ष्याचारोपेष्टा शा थ-ना ना-वाइय-निरुपकः ॥२३॥
 स्वाधोनिलताभिल - प्राण - प्रियस् ॥२३॥ तादृश - वेष्टिः ॥२३॥
 स्वदासार्थ - कृताशेष - साधनः ॥२४॥ सर्वशक्तिवृक्षः ॥२४॥
 लुवि भक्ति-प्रयारेक-कृते स्वान्वयकृतः ॥२५॥ पिता ॥२५॥
 पति-क्रता-पतिः ॥२६॥ पा र-लोकुं हि कृदा न कृत् ॥२६॥
 निगृह-हृदयोऽनन्य-लक्ष्ये पु शापिताशयः ॥२३॥
 उपासना दि - मार्गाति - मुख - मोहनि वारकः ॥२७॥
 भक्ति मा गें स व मार्ग-वे लक्षणा नु भूतिकृतः ॥२४॥
 पूरुष इशराणु मा गों प दे षा ॥२८॥ श्रीकृष्ण लाई वितृ ॥२८॥
 प्रतिक्षण - निकुञ्जस्थ - लीलारम्भ - कुपूरितः ॥२९॥
 तद्याक्षिप्त-स्थितस् ॥२९॥ तद्विस्मृतान्पोऽ ॥२९॥ व्रजप्रियः ॥२९॥
 प्रिय-व्रज-स्थितिः ॥२९॥ पुष्टि-लीला-कर्ता ॥२९॥ रहप्रियः ॥२९॥
 भक्तेष्ठा-पूरकः ॥२९॥ सर्व-शापतवीकोऽक्ति-मोहनः ॥२९॥
 श्रवसिष्ठोऽ ॥२९॥ भक्तमात्रासक्तः ॥२९॥ पूर्वित-प्राप्तनः ॥२९॥
 स्वयशो - गान - संहष्ट - हृदयाम्भोज - विष्टरः ॥२९॥
 यशः - पीयूष - लहरी - लावितान्य - रसः ॥२१॥ परः ॥२१॥
 लीलामृत - रसादर्ती - कृताभिल - शरीर - भूत् ॥२१॥
 गोवर्धन-स्थित्युत्साहस् ॥२१॥ तद्वीला-प्रेम-पूरितः ॥२१॥
 यज्ञ-भोज्ञता ॥२१॥ यज्ञ-कर्ता ॥२१॥ चतुर्वर्ण-विशारदः ॥२१॥
 शत्य-प्रतिज्ञस् ॥२१॥ त्रिगुणातीतोऽ नयविशारदः ॥२१॥३०॥
 स्व-कीर्तिवर्धनस् ॥२१॥ तत्त्वसूत्र-भाष्य-प्रदर्शकः ॥२१॥
 मायावादाभ्यतूलानिर् ॥२१॥ ब्रह्मवाद-निरुपकः ॥२१॥३१॥
 अप्राकृताभिलाकल्प-भूषितः ॥२१॥३१॥ सहज-स्मितः ॥२१॥३१॥
 त्रिलोकी-भूषणः ॥२१॥ भूमि-भाष्यः ॥२१॥३१॥ सहज-सुन्दरः ॥२१॥३१॥
 अशेष-भक्त-सम्प्राथ्य-यरणाङ्ग-रजे-धनः ॥२१॥३१॥

[१०८ नामोना गाढ़ी इवकुति]

इत्यानन्दनिधेः प्रोक्तं नामनाम् अष्टोतरं शतम् ॥३३॥
 श्रद्धा - विशुद्ध - बुद्धिर्थः पठत नु दि नं जनः ॥
 स तदेकमनाः सिद्धिम् उक्तां प्राप्नोत्यसंशयम् ॥३४॥

तदप्राप्तौ वृथा मोक्षः तदाप्तौ तद्गतार्थता ॥
अतः सर्वोत्तमं स्तोत्रं जप्य इष्टगुरसार्थिभिः ॥३५॥
॥ ईति श्रीमद्विनिकुमारप्रोक्तं शर्वोत्तमस्तोत्रं शम्भूषणम् ॥

॥ श्रीवल्लभाष्टकम् ॥

(३)

[भूमि ऊपर श्रीवल्लभस्वरूपे ग्राहुर्भावना हेतु अने प्रयोजन]

श्रीमद्-वृन्दावनेन्द्र-प्रकटित-रसिकानन्द-सन्दोहरूप-
स्फूर्णह-रासादि-लीलामूर्त-जलधि-भराक्षन्त-सर्वोदिपि शशवत् ॥
तस्यैवात्मानुभाव-प्रकटन-हृष्यस्याङ्गया ग्राहुरासीह
भूमी यः सन्मनुष्याकृतिरति-कुरुगुर्सु तं प्रपद्ये छुताशम् ॥१॥

[श्रीवल्लभनो ग्राहुर्भाव जे न थ्यो छीत तो देवी सुष्ठि प्रकट
करवानु प्रयोजन वर्थ थह जत]

नाविक्षयाद् भवांश्चेह आधि-धरणि-तवं भूतनाथोदितासन्-
मार्गिवान्तान्धतुल्या निगमपथगतौ देवसर्गेऽपि जाताः ॥
धोषाधीशं तद्वेषे कुथमपि मनुजः प्राप्नुयुर् नैव देवी
सुष्ठिर् व्यथा ये भूयान्निन्द-हल-रहिता देव ! वैश्वानरैषा ॥२॥

[वाणीना पति श्रीवल्लभ विना श्रुतिवाणीनो याचो अर्थ सम्भ
शातो नथी]

नद्यन्यो वाग्धीशाय द्युतिगागवयसां भावम् आज्ञातुम् ईषि
यस्मात् साध्वी स्वभावं प्रकटयति वधूर् अग्रतः पत्युरेव ॥
तस्माय श्रीवल्लभाप्य ! तद्युद्धितवयनाद् अन्यथा दृप्यान्ति
भान्ता ये ते निसर्गत्रिदशरिपुतया केवलान्धन्तमोगाः ॥३॥

[योताना मुखारविन्दे प्रकटावेल मार्गमां ले काठ निवेदित करवामां
आवे तेनो ग्रन्थ साक्षाद् उपलोग करे छे]

ग्राहुभूतिन् भूमो व्रजपति-चरागाम्भोज-सेवाप्य-वर्ति-
प्राकृदयं यत् इतं ते तद्युति निजकृते श्रीछुताशेति मन्ये ॥
यस्माद् अस्मिन् स्थितो यत्किमपि कुथमपि इवाप्युपाहर्तुम् ईर्ष्य-
त्यद्या तद् गोपिकेशः स्ववदनकमले चारुहासे करोति ॥४॥

[ભૌતિક અનિ નહિ એલે શ્રીકૃપણમુખ વિરહરૂપ અનિ
શ્રીવલ્લભ છે]

ઉષગુત્વૈક-સવભાવોદ્ધ્યતિ-શિશિર-વચઃ-પુજન-પીયૂષ-વૃષ્ટિ-
આર્તેજવત્યુગ - મોહસુર - નૃષુ યુગપતુ તાપમધ્યત્ર કુર્વન્ન॥
સવસ્ત્રમનુ કૃષ્ણાસ્યતાં તં પ્રકૃષ્ટયસિ ચ નો ભૂતદેવવમ્ એતદુ
યસ્માદુ આનન્દદું શ્રીવલ્લભનનિયે નાશકુ ચાસુરાજને॥૫॥

[આનન્દરૂપ શ્રીવલ્લભાનિથી આનન્દરૂપ જ શ્રીકૃપણ સેવારૂપ
સાગર જ નોંબ છે]

આમનાયોજું યદુ અમભોભવતનમ્ અનલાલસે તચાં સત્યં વિભો યત્
સગાદો ભૂતરૂપાદુ અતિબદુ અનલાલાં પુજુરુ ભૂતરૂપમ્॥
આનન્દૈકુસવરૂપાત્ર તદ્વિભુ યદુ અભૂતુ કૃષ્ણસેવારસાનિધશુ
ચાનન્દૈકુસવરૂપસ્ય તદુ અભિલમુચિતં હેતુસામ્યં હિ કર્યે॥૬॥

[શ્રીવલ્લભના મુખદર્શનને કારણે શ્રીકૃપણદર્શનની લાલસા અને
આર્તિતામું વધે છે]

સ્વામિનુ શ્રીવલ્લભાજને! ક્ષાળમાપિ ભવતાં સાન્નિધાને કૃપાતાં
પ્રાગુપ્રેષ-વ્રજાધીશવર-વદન-દિદક્ષાર્તિતાપો જનેષુ॥
યત્ પ્રાહુભવિમ્ આપ્નોત્યુચ્યતતરમ્ ઈં યતુ પૃથ્યાદુ અપાંત્ય
દુદ્ધ્યસ્ત્રમનુ મુખેન્દો પ્રયુતરમ્ ઉદ્દ્યેવ તચ્યન્ત્રમ્ એતત્ર॥૭॥

[જીક્ષામાં તો પોતે શ્રીકૃપણ હેવા ધતાં અજ્ઞાનદી અન્ધકારના નિવાસ
હોવાથી શ્રીવલ્લભ 'અનિ' રૂપે વર્ણવા છે]

અજ્ઞાનાધન્યકાર-પ્રશમનપદુતો-ભ્યાપનાય ત્રિલોક્યમ્
અનિત્વં વર્ણિતિ તે કુવિભિરાપિ સદા વસ્તુતાં કૃષ્ણએવ॥
પ્રાહુભૂતો ભવતાં ઈત્યનુભવ - નિગમાધુક્તા - માનૈરુ અવેચ
તાં શ્રીશ્રીવલ્લભમે નિભિલબુધજનાં ગોકુલેશાં ભજન્તે॥૮॥
॥ઈતિ શ્રીમદ્વિદ્ધલદીક્ષિતવિરચિતં શ્રીવલ્લભાષ્કર સમ્પૂર્ણમા॥

॥ श्रीयमुनाष्टकम् ॥

[पुष्टिग्रलुद्धवाय श्रीयमुनाश्चां स्थापित अधरिन गोद्वारो गेही व्रथम्
गोद्वारः श्रीयमुनाश्च आ मार्जमां राक्षसिद्धिं गोद्वारो लेतुर्ग ए]

तुमामि यमुनाम् अहं सकल - सिद्धिव - हेतुं मुदा
मुरारि - पृष्ठ - पंकज - स्फुरद्दमन्द - रेणुत्कटाम् ॥
तटस्थ - नवकानन - प्रकट - मोद - पुण्या मूर्ता
सुरासुर-सुपूर्णित-स्मरपितुः श्रियं विभ्रतीम् ॥१॥

[बीजं ऐश्वर्यः श्रीयमुनाश्च भगवद्वर्तने व्याख्याता ए]

अलिन्द-गिरि-मस्तके पतदमन्द-पूरोज्जवला
विलास - गमनोल्लसंत - प्रकट - गणु - शैलोन्तरा ॥
सधोष - गति - दन्तुरा समधिरुद्ध - दीलोत्तमा
मुकुन्द-रति-वर्धिनी जयति प्रभवन्धोः सुता ॥२॥

[बीजं ऐश्वर्यः जुषन्पत्तनी श्रीयमुनाश्च पुष्टिश्चो अने पुष्टिग्रलु
ना समन्द्र वयो आवता ग्रन्थिन्मोने दूर श्रीने भगवद्वन्दुभवारोग्य शुद्धि
अनाश ए]

भुवं भुवन - पावनी मधिगतामनेक - स्वनेः
प्रियाभिरिव सेवितां शुक - भयूर - उंसादिभिः ॥
तरङ्ग - भुज - कंकण - प्रकट - मुक्तिका - वालुका -
नितम्ब-तट-सुन्दरी नमत कुण्ड-तुर्प-प्रियाम् ॥३॥

[चोद्यं ऐश्वर्यः भगवन्ता समानगुणधर्मवाला लोकार्थी श्रीयमुनाश्च
शाये अपनो संबन्ध-बंधाता भगवान् सायेण बंधाइ आ ए]

अनन्त - गुण - भूषिते शिव - विरच्छि - देव - स्तुते
धनाधन - निभे सदा धुवपराशराभिष्ठेऽदेऽ॥
विशुद्ध - मथुरा - तटे सकल - गोप - गोपी - वृते
कृपा - जलधि - संक्रिते मम मनः सुखं भावय ॥४॥

[पांचमुं ऐश्वर्यः भगवन्ते प्रिय शेषा लक्ष्मीनो श्रिवराणुं निवारण
श्रीयमुनाश्च ए ए]

यथा चरणपदां मुररिपोः प्रियम्भावुका
समागमनतोऽभवत् सकल - सिद्धिदा सेवताम् ॥
तथा सदृशताम् ईयात् कमलां संपत्तीव पृष्ठ-
हरिप्रिय - कविन्दया मनसि मे सदा स्थीयतामाप्ना ॥

[छु अरराः पुष्टिश्चो श्रीयमुनाश्च पुष्टिग्रलु श्रीयमुनाश्च प्रिय अनाश ए]

नमोऽस्तु यमुने सदा तव चरित्रमत्यद्भुतं
न अतु यम - यातना भवति ते पर्यः पानतः ॥
यमोऽपि लक्ष्मीनी - सुतान् कथमुहन्ति कुष्ठानपि
प्रियो भवति सेवनात् तव हरेयथा गोपिकः ॥६॥

[ચાતુર્ય ગેષવર્ણ : શ્રીમતુનાથ ભગવત્સોનાનિના શરીરમાં અલોકિકાળાં
એવે તુનરતસું રમાદન કરી આપે છે]

મ માસ્તુ તવ સન્નિધૌ તનુ-નવત્વમેતાવતા
ન દુર્લભત્વમા રતિર મુરરિપૌ મુકુન્દપ્રિયે॥
અતોડસ્તુ તવ લાલના સુર-ધૂતી પર સજ્જમાતુ
તવૈવ ભુવિ કીર્તિતા નતુ કદાપિ પુષ્ટિસ્થિતે: ॥૭॥

[આઠું ગેષવર્ણ : પુષ્ટિપ્રભુના લીલાસામણિક શ્રમલબદ્ધાંસાચે પુષ્ટિઓનો
સમાન્ય સમાદિત કરે છે]

સુતિં તવ કરોતિ કઃ કુમલજા-સપલિ! પ્રિયે!
હરેર પદનુસેવયા ભવતિ સોઽયમ્ભૂ આમોક્ષતઃ: ॥
ઈયં તવ કથાપિકા સકલ-ગોપિકા-સજ્જમ-
સ્મરશ્રમ-જલાગુલિઃ સકલ-ગાત્રને: સજ્જમઃ: ॥૮॥

[શ્રીમતુનાનાના પાઠથી સર્વપાપત્તિ, સહદશિલિતી પ્રાપ્તિ, ભગવત્તમાં
પ્રેરે, પ્રભુને સન્તોષ; અને સ્વભાવ વાર વિજાપુરી ફોણી સિદ્ધ થાય છે]
તવાષ્પકમ્ભૂ ઈં મુદા પઠતિ સૂરસૂતે! સદા
સમસ્ત-દુરિત-ક્ષયો ભવતિ વે મુકુન્દે રતિ: ॥
તયા સકલ-સિદ્ધયો મુરરિપુર્શ સન્તુષ્ટતિ
સ્વભાવ-વિજાપુરી ભવેદ વદતિ વલ્લભ: શ્રીહરે: ॥૯॥

॥ ઈતિ શ્રીવલ્લભાયાર્થિરચિત્ત શ્રીમતુનાનાનોન સંપૂર્ણમઃ॥

શ્રી કૃષ્ણાશ્રય:

સર્વોમાણોપુ નાયુ કવી ચ જલધારિણિ ।
પાણાગ્રયુરે લોકે, કૃષ્ણ એવ ગતિમન ॥૧॥

મેદ્યશકાનાયુ હોય, પાપેકનિલયેય ચ ।
સત્પીઅલ્યગ્રલોક્યુ, કૃષ્ણ એવ ગતિમન ॥૨॥

ગંગાદિતીર્થવ્યેયુ હુણે રેખાવૂરોચિષ્ઠ ।
તિરોહિતાવિદૈવ્યુ, કૃષ્ણ એવ ગતિમન ॥૩॥

અહકારશિગ્રૂઢ્યુ, સંત્યુ પાપાનુવર્ત્યુ ।
દ્વાલ પૂજાર્થયન્યુ, કૃષ્ણ એવ ગતિમન ॥૪॥

અપરિણાનાયુ, મનેષ્યતંયોજીયુ ।
તિરોહિતાધૈર્યેયુ, કૃષ્ણ એવ ગતિમન ॥૫॥

નાનાવાર્દવિનાયુ, સર્વકર્મવતાદ્યુ ।
પ્રાણદેકપ્રાપ્તયુ, કૃષ્ણ એવ ગતિમન ॥૬॥

અજાગ્રાહિદ્વૈપણં, નાશકોર્જનુભાવે દ્વિલાલ
શાપિતાભિદ્વાઘતસુ, કૃષ્ણ એવ ગતિમન ॥૭॥

પ્રાદૂરા: ચક્રાં દેવા, ગંગાતાનાંક વૃદ્ધ
પૂર્ણાંદો હરિસતસાતુ, કૃષ્ણ એવ ગતિમન ॥૮॥

નિરેકદીર્ઘબદ્ધત્યાદિ, રહિતસુ, વિશેષત:
પાપાસકલસ, દીમસ્ય, કૃષ્ણ એવ ગતિમન ॥૯॥

શર્વાયમધ્યતોહિતા:, સર્વતૈવાણિલાર્થકૃષ્ણ
શરણસ્થરાંગુલાર્થ, કૃષ્ણ વિશાપયાયહ્યુ ॥૧૦॥

કૃષ્ણાયાયમિદ સ્તોત્ર, યઃ પદ્ધત કૃષ્ણ સન્નિધૌ
તસ્યાશ્રયો ભવેદ કૃષ્ણ, ઈતિશ્રીવલ્લભોડબાતો ॥૧૧॥

ના ઈતિ શ્રીમદ્વલ્લભાયાર્થિરચિત્ત શ્રીકૃષ્ણાશ્રયસ્તોન સંપૂર્ણમઃ ॥

॥ श्रीस्कुरत्कृष्णप्रेमाभूतस्तोत्रम् ॥

(४)

[पुष्टिसम्प्रदायना प्रवर्तक गुरु श्रीवल्लभाचार्यराजनुं सात प्रकारे—
धर्मिस्वरूपैः अने ऐश्वर्य वि. ४^{२-३} गुणधर्मोनुं निरपण. सहुथी पहेला
गुरु एवा श्रीवल्लभनुं धर्मिस्वरूपैः तरीके स्वरूपवक्षाणु छः श्रीकृष्णलीला
इपी सेवा-कथामां सदा परायण रहेवुं]

स्कुरत्-कृष्ण-प्रेमाभूत-रस-भरेणाति-भरिता
विहारान् कुवाणा. प्रजपति-विहाराभ्युषु सदा॥
प्रिया गोपीभर्तुः स्कुरतु सततं ‘वल्लभ’ ईति
प्रथावत्यस्माकं यदि सुभगमूर्तिः सकुरुणा॥१॥

[पुष्टिसम्प्रदायमां गुरुरूप श्रीवल्लभनो ऐश्वर्यैः इपी गुणः श्रीमद्भागवतना
परमतत्वज्ञ छोवुं]

श्रीभागवत-प्रतिपृष्ठ-मणिवर-भावांशु-भूषिता मूर्तिः ॥
‘श्रीवल्लभा’भिधा नस्तेनोतु निरहासस्य सौभाग्यम्॥२॥

[पुष्टिसम्प्रदायमां गुरुरूप श्रीवल्लभनो वीर्तिइपी गुणः भगवत्सेवामां प्रतिबन्धक
थां वादोनुं निरक्षण करी श्रीकृष्णनी सेवा कर्त्वानी ज्वोने प्रेषणा आपवी]

मायावाहतमो निरस्य मधुभित-सेवाभ्य-वत्सद्विभुतं
श्रीमद्भगुक्तनाथ-सङ्गमसुधा-सम्प्रापकं तत्काणात्॥

दुष्प्रापं प्रकटीयकार कुरुणा-राणाति-सम्मोहनः
स श्रीवल्लभ-भानुर् उल्लसति यः श्रीवल्लवीशान्तरः ॥३॥

[पुष्टिसम्प्रदायमां गुरुरूप श्रीवल्लभना यशोऽपी गुणोः पाण्डित्या,
वेदादिशास्त्रोमां पारंतता, शास्त्रानुकूल आयरण, वेष्णवमार्गीता; अने प्रजपति
श्रीकृष्णना अनन्यप्रेमी छोवुं विग्रहे]

क्वचित् पाण्डित्यं येत् न निगमगतिः सापि यदि न
किया सा सापि स्यात् यदि न हरिमार्गे पूरियथः ॥
यदि स्यात् सोऽपि श्रीव्रजपति-रतिर् नेति निभिदैः
गुणेर् अन्यः कोऽवा विलसति विना वल्लभवरम् ॥४॥

[पुष्टिसम्प्रदायमां गुरुरूप श्रीवल्लभनो श्रीऽपी गुणोः श्रीकृष्णनी सेवामां
प्रतिबन्धक थां बधा वादोनुं निरक्षण करी प्रमाणयत्कृष्णनी ऐक्वाक्यता उपर
आधारित सिद्धान्तना उपदेशक छोवुं, पोते श्रीकृष्णसेवापरायण छोवुं; अने
भगवत्सेवोयित निरुपयित्स्नेहना उद्भवोद्धक छोवुं]

માયાવાદિ—કરીન્દ્ર—દર્પ—દલનેનાસ્યેન્દ્ર—રાજેદ્રગત—
શ્રીમદ્-ભગવતાખ્ય-દુર્લભ-સુધા-વર્ષોગ વેદોક્તિભિ: ॥
રાધાવલ્લભ-સેવયા તદુચિત-પ્રેમણોપદેશોર અપિ
'શ્રીમદ્વલ્લભ'-નામધૈય-સદશો ભાવિ ન ભૂતોડસ્ત્યપિ ॥૫॥

[પુષ્ટિસમ્પ્રદાયમાં ગુરુરૂપ શ્રીવલ્લભનો જ્ઞાનોરૂપી શુણ: કલિકાળની
પ્રથમનાની બીજિને દૂર કરી ભગવત્પીતિજનક સેવામાર્ગનું પ્રવર્તન કરવું]
યદૃદ્વિ—નખ—માણદલ—પ્રસૂત—વારિ—પીયૂધ—યુગ્ર—
વરાજા—હદ્યે: કલિ સ્ર તૃણ મિ વે હ તુ છઢી કૃત: ॥
વ્રાજ વિપ તિ રિ નિદ્રા—પ્રભૂતિ—મૃગ્ય—પાદા મ્યુજા:
ક્ષાળેન પરિતોષિતસ્ર તદ્દનુગત્વમ્ય એવાસ્તુ મે ॥૬॥

[પુષ્ટિસમ્પ્રદાયમાં ગુરુરૂપ શ્રીવલ્લભનો વેરાજ્યોરૂપી શુણ: પોતાના
અનુગામિઓમાંથી કલિયુગના દોષો કેમ દૂર થાય તે શિવાયની તેમની બીજ
બાબતોમાં શ્રીવલ્લભનું વિરક્ત હોવું]

અ ઘૌઘ્ન-ત મ સા વૃતં ક લિ-ભુજ જ મા સા દિત મ્ય
જગ દૃ-વિષય-સાગરે પતિત મ્ય અ સ્વંખમે રત મ્ય ॥
ય દી કા ણ—સુધા—નિ ધિ—સ મુ દિ તો ડનુકમ્પામૃતાદ
અમૃત્યુમ્ય અકરોત્ર કાળાદ અરાગમ્ય અસ્તુ મે તત્પદમ્ય ॥૭॥

॥ઈતિ શ્રીવિઠ્ઠલેશ્વરવિરચિતં શ્રીસ્કુરકૃષ્ણપ્રેમામૃતસોત્ર સમ્પૂર્ણમ્ય ॥

॥ નામરસ્નાખ્યસ્તોત્રમ् ॥

(૫)

[મજલ-ઉપક્રમ]

શર્ણનામાર્કોદ્યાત્ પાપ-ધ્વાન્ત-રાશિ: પ્રશામ્યતિ ॥
વિકસન્તિ વદજ્જનિ તન્નામાનિ સદાશ્રયે ॥૧॥

[સ્તોત્રના ઋષિ, છન્દ, દેવ, વિનિયોગ અને ઇણ નું નિરાણ]
આનુષ્ટુભ મિ હ ચ્છન્દ: ઋષિ ર અ જિનુ મા રજઃ ॥
સ વર્ષ શક્તિ સ મા યુક્તો દેવ: શ્રીવલ્લભાત્મજઃ ॥૨॥
વિનિયોગ: સ મ સ્તોત્ર સિદ્ધ્યથે વિનિરૂપિત: ॥

[श्रीविट्ठलनाथ प्रभुचरणना १०८ नामो]

श्रीविट्ठलः^१ कृपासिंहुरु^२ भक्तवश्यो^३ उत्तिसुन्दरः^४ ॥३॥
 कृष्णगलीलारसाविष्टः^५ श्रीमान्^६ वल्लभ-नन्दनः^७ ॥
 दुर्दृश्यो^८ भक्तसन्दृश्यो^९ भक्तिगम्यो^{१०} भयापहः^{११} ॥४॥
 अनन्य भक्त हृदयो^{१२} दीना नाथै कं सं श्रयः^{१३} ॥
 राज्ञबलोचनो^{१४} रासलीलारसमहोदधिः^{१५} ॥५॥
 धर्मसेतुरु^{१६} भक्तिसेतुः^{१७} सुखसेव्यो^{१८} व्रजेश्वरः^{१९} ॥
 भक्तशोकापहः^{२०} शान्तः^{२१} सर्वज्ञः^{२२} सर्वकामदः^{२३} ॥६॥
 उक्तिमाणीरमणः^{२४} श्रीशो^{२५} भक्तरत्नपरीक्षकः^{२६} ॥
 भक्तरक्षेकुदक्षः^{२७} श्रीकृष्णभक्तिप्रवर्तकः^{२८} ॥७॥
 महासुरतिरस्कर्ता^{२९} सर्वशास्त्रविद्यार्थीः^{३०} ॥
 कर्मज्ञानयज्ञिदुष्णांशुरु^{३१} भक्तनेत्रसुधाकरः^{३२} ॥८॥
 महालक्ष्मी - गजरत्नं^{३३} कृष्ण - वर्त्म - समुद्रभवः^{३४} ॥
 भक्त-चिन्ता-मणिरु^{३५} भक्तिकल्पद्रुम-नवांकुरः^{३६} ॥९॥
 श्रीगोकुल-कृतावासः^{३७} कालिन्दी-पुलिन-प्रियः^{३८} ॥
 गोवर्धनागमरतः^{३९} प्रियवृन्दावनाचलः^{४०} ॥१०॥
 गोवर्धनाक्षिर-मधुकुन्^{४१} महेन्द्र-मद्भिर-प्रियः^{४२} ॥
 कृष्णगलीलैक-सर्वस्वः^{४३} श्रीभागवत-भाववित्^{४४} ॥११॥
 पितृ-प्रवर्तित-पथ-प्रयार-सुविचारकः^{४५} ॥
 व्रजेश्वर-प्रीति-कर्ता^{४६} तन्निमन्त्राण-भोजकः^{४७} ॥१२॥
 बाल-लीलादि-सुप्रीतो^{४८} गोपी-सम्बन्धि-सत्कथः^{४९} ॥
 अति-गम्भीर-तात्पर्यः^{५०} कथनीय-गुणाकरः^{५१} ॥१३॥
 पितृ-वंशोदधि-विधुः^{५२} स्वानुरुप-सुतप्रसूः^{५३} ॥
 दिक्षयक्षतिसत्कीर्तिरु^{५४} महोजज्ञवल-चरित्रवान्^{५५} ॥१४॥
 अनेक-क्षितिप-श्रोणी—मूर्धसिक्त-पदाम्बुजः^{५६} ॥
 विप्र-दारिद्र्य-दावाजिनरु^{५७} भूदेवाजि-प्रपूजकः^{५८} ॥१५॥
 गो-ब्राह्मण-प्राण-रक्षा-परः^{५९} सत्य-परायागः^{६०} ॥
 प्रिय-श्रुति-पथः^{६१} शशवन् महा-मधुकरः^{६२} प्रभुः^{६३} ॥१६॥
 कृष्णानुग्रह-संलभ्यो^{६४} महा-पतित-पावनः^{६५} ॥
 अनेक-मार्ग-संक्षिप्त-ज्ञव-स्वास्थ्य-प्रदो महान्^{६६} ॥१७॥
 नाना-भ्रम-निराकर्ता^{६७} भक्ताशानभिद्वत्मः^{६८} ॥
 महा-पुरुष-सत्-ज्यातिरु^{६९} महा-पुरुष-विग्रहः^{७०} ॥१८॥

दर्शनीयतमो^{७१} वाऽमी^{७२} मायावाद-निरास-कृत्^{७३} ॥
 सदा प्रसन्न-वदनो^{७४} मुङ्घ-स्मित-मुखाम्बुजः^{७५} ॥१८॥
 प्रेमार्द्दग-विशालाक्षः^{७६} क्षितिमहुलभाहुलनः^{७७} ॥
 त्रिलगद-व्यापि-सत्कीर्ति — धवलीकृत-मेयकः^{७८} ॥२०॥
 वा क्षुधा कृष्ट - भैरवा न्तः करणः^{७९} शत्रु-ता पनः^{८०} ॥
 भैरव - संप्रार्थित - करो^{८१} दासदासीच्छितप्रहः^{८२} ॥२१॥
 अथिन्त्य - महिमा - मेयो^{८३} विस्मयास्थद-विग्रहः^{८४} ॥
 भैरव-इलेशासहः^{८५} सर्वसहो^{८६} भैरवकृते वशः^{८७} ॥२२॥
 आचार्य - रत्नं^{८८} सर्वनुग्रह-कृन्-मन्त्र-वित्तमः^{८९} ॥
 सर्वस्व-दान-कुशलो^{९०} गीत-संगीत-सागरः^{९१} ॥२३॥

 गोवर्धनाचलसभो^{९२} गोप-गो-गोपिका-प्रियः^{९३} ॥
 चिन्तितज्ञो^{९४} महाबुद्धिरत्ना^{९५} जगद-कन्दा-पदाम्बुजः^{९६} ॥२४॥
 जगदाश्चर्यरसकृत्^{९७} सदा कृष्ण-कृथा-प्रियः^{९८} ॥
 सुखोदर्कृतिः^{९९} सर्व-सन्देह-च्छेद-दक्षिणः^{१००} ॥२५॥
 स्वपक्ष - रक्षाणे दक्षः^{१०१} प्रतिपक्ष - क्षयंकरः^{१०२} ॥
 गोपिका+विरहाविष्टः^{१०३} कृष्णात्मा^{१०४} स्वसमर्पकः^{१०५} ॥२६॥
 निवेदि - भैरव - सर्वस्वः^{१०६} शरणाध्व - प्रदर्शकः^{१०७} ॥
 श्रीकृष्णानुगृहीतेऽप्रार्थनीय - पदाम्बुजः^{१०८} ॥२७॥

[आ स्तोत्रना पाठ्यं इष]

ई मानि नामरत्नानि श्रीविद्वत्तल-पदाम्बुजम् ॥
 ध्यात्वा तदेकशरणो यः पठेत् स उर्हि लभेत् ॥२८॥
 यद्यन्-यन्-मनस्यभिध्यायेत् तत्तद् आप्नोत्यसंशयम् ॥
 नामरत्नाभिधमिदं स्तोत्रं यः प्रपठेत् सुधीः ॥२९॥
 तदीयत्वं गुहाणाशु प्रार्थम् एतन् मम प्रभो ॥
 श्रीविद्वत्तल-पदाम्बुजोऽ-मकरन्द-कुषोऽनिशम् ॥
 ईयं श्रीरघुनाथस्य कृतिर् विजयतेराम् ॥३०॥
 ॥ ईति श्रीरघुनाथविरचितं नामरत्नाभ्यस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

આ સોણ ગ્રંથોનાં નામ કમસર યાદ રાખવા માટે મુશ્કેલી પડે છેને? તેનો પણ ઉપાય છે. મોટાંઓએ એક શ્લોક બનાવ્યો છે. તે યાદ રાખીશું તો ૧૬ ગ્રંથોના નામ કમવાર યાદ આવી જશે. આ રહ્યો એ શ્લોક -

યમુના બાલ મુક્તાશ્ચ પુષ્ટિ સિદ્ધાંત રત્નમૂં અ ।

વિવેક કૃષ્ણ ચતુર્ભક્તિ જ પ સન્યા નિ સેવના ॥

(૧) યમુના = યમુનાએકમૂ (૨) બાલ = બાલબોધ (૩) મુક્ત = સિદ્ધાંતમુક્તાવલિ (૪) પુષ્ટિ = પુષ્ટિપ્રવાહમર્યાદાભેદ (૫) સિદ્ધાંત = સિદ્ધાંતમુક્તાવલિ (૬) રત્નમૂ = નવરત્ન (૭) અ = અંત:કરણપ્રબોધ (૮) વિવેક = વિવેકધૈર્યાશ્રય (૯) કૃષ્ણ = કૃષ્ણાશ્રય (૧૦) ચતુર = ચતુ:શ્લોકી (૧૧) ભક્તિ = ભક્તિવર્ધિની (૧૨) જ = જલભેદ (૧૩) પ = પંચપદ્યાનિ (૧૪) સન્યા = સંન્યાસનિર્ણય (૧૫) નિ = નિરોધલક્ષણ (૧૬) સેવના = સેવાઙ્કલમૂ

ચાલો ત્યારે, આ શ્લોક મુખપાઠ કરીએ અને ૧૬ ગ્રંથોના નામ કમવાર યાદ રાખીએ તથા તે ગ્રંથનો પાઠ કરતાં એ ભગવદીયને પણ યાદ કરીએ જેમના માટે શ્રીવલ્લભે એ ગ્રંથ રચ્યો છે.

શ્રીગોકુલેશાષ્ટકમ्

(શાદૂલવિકીડિત)

ઉર્ધ્વતુ ધરણીતદે નિજભક્તેનેવ સ્વકીયાન્જનાન્ -

આવિભૂર્ય તથા કૃપાપરવશ: શ્રીવિદુલેશાલયે ।

૪: શ્રીભાગવતાર્થતત્ત્વવિવૃતોશ્વકે પ્રચારં વચ્ચ:

પીયુષૈ: રતિપોષણાય સતતં શ્રીગોકુલેશોડવતુ ॥૧॥

ભૂતલ ઉપર સ્વ (પ્રમેય) બળથી જ સ્વકીયજનોનો ઉદ્ધાર કરવા શ્રીવિદુલેશપ્રભુયરણના ગૃહે પ્રગટ થઈને તેમજ કૃપાને આધીન બની જેમણે રતિમાર્ગનું પોષણ કરવા વચ્ચનામૃતોથી શ્રીમદ્ભાગવતના તત્ત્વની વિવૃતિ (શ્રીસુભોગિનીજ)નો પ્રચાર કરો તે શ્રીગોકુલેશપ્રભુ સદા રક્ષણ કરો.

(વસંતતિલકા)

૫: પુષ્ટિમાર્ગિતભાવવિભાવનૈક -

દક્ષ: સમક્ષભપિ સત્ત્વિષિસેવકાનાગ્ર ।

યો શાનગ્રૂહહદ્ય: સદ્ય: સદૈવ

સેવાસુખં મમ તનોહુ સ ગોકુલેશ: ॥૨॥

સાનિધ્યમાં વસતા સેવકીની સમક્ષ જે પુષ્ટિમાર્ગના ભાવોને સમજીવવા એકમાત્ર ચતુર છે, શાનથી ગૂઢ હદ્યવાળા અને સદા દ્યાપુ છે તે શ્રીગોકુલેશપ્રભુ સેવાસુખનો વિસ્તાર કરો અર્થાત્ ભગવદ્દેવાનું દાન કરો.

(શાદૂલવિકીડિત).

૫: સેવ્ય: સતતં સતાં નિજફલપ્રેપ્સાવતાં વર્તિના -

માચાર્યોદિતશુદ્ધપુષ્ટિસુપથે નિત્યાનુકુપાપર: ।

યદૃષ્ટયૈવ હદનંધકારનિયયો યાયાત્કષણાત્ક્ષીણતા -

માનંદ્ મુહુરાતનોતુ મધુરાકાર: પ્રમુર્વલભ: ॥૩॥

પ્રભુરૂપ ફળની ઈચ્છાવાળા, સ્વકીયજનોથી જે સદા સેવાઈ રહ્યા છે, શ્રીમદ્ભાગવતશરૂપોએ પ્રગટ કરેલ શુદ્ધપુષ્ટિમાર્ગમાં જે નિત્ય અનુકુપાથી પૂર્ણ છે, જેની કૃપાદિષ્ટી જ હદ્યના અંધકારનો સમૂહ ક્ષણમાત્રમાં નાશ પામે છે તે મધુરાકાર

શ્રીવલ્લભપ્રભુ (શ્રીગોકુલેશપ્રભુ) વારંવાર આનંદનો વિસ્તાર કરો અર્થાત્ સ્વકીયોને આનંદનું દાન કરો.

યો માયામતવર્તિદુષ્ટવદનધ્વંસં વચ્ચોભિનિષ્ઠે:

કુર્વન્ સેવકસર્વલોકહદ્યાનંદ્ સદા પોષયન્ ।

તદ્ભાવં સુદૃઢં કરોતિ કૃપાયા દાસૈકહદ્યાતયા

યાતાનાં શરણં હદા સ મનસો મોદ્દ સદા યચ્છતુ ॥૪॥

જેઓ સ્વવ્યનામૃતોથી માયામતને અનુસરનારા દુષ્ટજનોના મુખનો ધ્વંસ કરી રહ્યા છે અને સર્વ સેવકજનોના હદ્યમાં આનંદનું સદા પોષણ કરી રહ્યા છે અને ફક્ત દાસોના હદ્યમાં કૃપાથી ભગવદ્ભાવને જે સુદૃઢ કરી રહ્યા છે તે શ્રીગોકુલેશપ્રભુ મારા મનના આનંદને સદા હદ્યદ્વારા આપો.

(પૃથ્વી)

હસદ્રદનપંકજસ્કુરદમંદભાવાર્ડદક્

કપોલવિલસદ્રસદ્યવિમિશ્રતામ્બૂલદઃ ।

સમુન્તસુનાસિક: સરસચારુષિભાધરો

હરત્વભિલસેવિનાં ચિરવિયોગતાર્પ ક્ષણાત् ॥૫॥

હસ્તા વદનકમળાં સુરૂયમાન પૂર્ણ ભાવથી આર્દ્ર દિલ્લિવાળા, ગંડસ્થલોમાં શોભિત રસથી મિશ્ર એવા તાંબૂલનું દાન કરનાર, સારી રીતે ઉન્ત એવી સુંદરે નાસિકાવાળા અને સુંદર બિંબફળ સમાન અધરવાળા શ્રીગોકુલેશપભુ સર્વ રેવકોના ચિરવિયોગ જન્ય તાપને ક્ષણમાં હરણ કરો. (દૂર કરો.)

મનોજમધુરાકૃતિનિજમનોવિનોદોદ્વિગતિ:

કૃતી જનમનોહતૌ વિરતિકારક: સંસૂતો ।

સ્વભાવપરિપોષકો ભવસમુદ્રસંશોષક:

કરોતુ વરણાં સદા સકલમત્ર વૈ વલ્લભ: ॥૬॥

કાખદેવ સમાન સુંદર સ્વરૂપવાળા, નિજજનોના મનને વિનોદ કરાવનાર, નિજજનોના મનનું હરણ કરનાર, સંસારમાં વેરાગ્ય ઉત્પન્ન કરનાર ભગવદ્ભાવનું પોથણ કરનારા અને સેસારસમુદ્રનું સોથણ કરનાર શ્રીવલ્લભ (શ્રીગોકુલેશપભુ) અહીં સદા વરણા (અંગીકૃતિ/આત્મનિરેન)ને સફળ કરો.

(વસંતિલકા)

ગોધૂમમેયકમનોહરખખાર્દિકો

ય: કૃષ્ણશનિયયોલસહૃતામાંગ: ।

સૂક્ષ્મોત્તરીયકટિવલ વિરાણિતામાંગ:

સાંગાં તનોતુ મુદ્રમદ્ભૂતગોકુલેશ: ॥૭॥

ધર્મદ્વાર મનોહર શ્રીઅંગવાળા, શ્યામ કે શસમૂહથી શોભિત સુંદર શ્રીમસ્તકવાળા, સુલ્મ ઉત્તરીય (ઉપરણો) અને કટિવસ્ત્રથી શોભતા શ્રીઅંગવાળાં એવા અદ્ભુત શ્રીગોકુલેશપભુ સંપૂર્ણ આનંદનું દાન કરો.

(શાર્દૂલવિકીર્ણિત)

તાતાશૈક્ષપર: પરાશયવિદાં વર્ધય: પરાનનદી

માલા યેન સુરક્ષિતા નિજમહાયને કંઈ સત્તામું ।

ધમો યેન વિવર્ણિત: પિતૃપદાચારપ્રચારે: સદા

સ શ્રીગોકુલનાયક: કરુણાયા ભૂયાદશે સેવિનામૃ ॥૮॥

પિતૃચરણ શ્રીગુણાંદ્રજી આશાભાં પરાપ્રયા, અન્યના આશાયને જ્ઞાનનારામોમાં શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ આનંદનું દાન કરનાર, જેમણે પોતાના મહાપ્રયત્નોથી વૈષ્ણવોના કંઠમાની માલાનું રખણ કર્ય અને પિતૃચરણના આચાર-પ્રચારથી જેમણે ધર્મની સદા વૃદ્ધિ કરી એવા શ્રીગોકુલનાયક કરુણાથી સ્વરોવસોએ અધીન થાઓ.

સર્વ સાધનજીતમત્ર વિફલં નૂં વિદિત્વા જના

નિત્ય ભક્તજનપ્રિયં ભજત તં ત્યક્તવેતરસ્યાશ્રયમૃ ।

તનામાનિ જ્યાનુ રૂપમખિલ સંચિતયનું સ્વયં

સૌખ્યં તત્પદભાવતોભિલથિતં સર્વ સ્વતઃ સેત્યતિ ॥૯॥

હે વૈષ્ણવજ્ઞનો ! અહીં સર્વ સાધન નિષ્ઠળ છે એમ નકી જ્ઞાનીને, અન્યાશ્રયનો ત્યાગ કરી, ભક્તજનના પ્રિય એવા શ્રીગોકુલેશ પ્રભુનું નિત્ય ભજન કરો, આપશ્રીના નામોનો જપ કરો અને આપશ્રીના અભિલ સ્વરૂપનું ઘિતન કરો.. શ્રીગોકુલેશપભુચરણોમાં સેષ રાખવાથી સ્વતઃ તમાં સર્વ સુખ સિદ્ધ થશે.

થિતિ શ્રીહરિદાસોદિતં શ્રીગોકુલેશાદક સંપૂર્ણમૃ ।

આ પ્રમાણે શ્રીહરિદાસે રચેલં શ્રીગોકુલેશાદક સંપર્ણ થય

॥ श्री गोकुलेशाष्टकम् ॥

उद्धर्तु धरणीतवे निजबलेनैव स्वदीपान्जनान् -
 आविभूर्य तथा कृपापरवशः श्री विकुलेशालये
 यः श्रीभागवतार्थतत्त्वविवृतेश्चके प्रचारं वशः -
 पीयुषैः रतिपौष्टशाय सततं श्रीगोकुलेशोऽवतु ॥१॥

यः पुष्टिमार्गगतभावविभावनैक -
 दक्षः समक्षमपि संनिधिसेवकानाम्
 यो ज्ञानगूढहृदयः सद्यः सहैव
 सेवासुपं भम तनोतु स गोकुलेशः ॥२॥

य सेव्यः सततं सतां निजक्लप्रेप्सावतां वर्तिनाम् -
 आचार्योदितशुद्धपुष्टिसुपथे नित्यानुकम्प्यापरः
 यद्दृष्टयैव हृदन्धकारनिययो यायात्क्षाणात्तीक्ष्णताम् -
 आनन्दं मुहुरातनोतु भधुराकारः प्रभुर्वल्लभः ॥३॥

यो भायामतवर्तिदृष्टवदन्धंसं वयोलिनिः
 कुर्वन् सेवकसर्वलोकहृदयानन्दं सदा पोषयन्
 तद्भावं सुदृढं करोति कृपया धासैकहृदयात्या
 यातानां शरणं हृदा स मनसो भोदं सदा यस्तु ॥४॥

उसद्वद्वानंकज्ञस्फुरदमन्दभावार्ददक्
 कुपोलविलसद्रसद्यविभिन्नताम्बूलदः
 समुन्नतसुनासिकः सरसचारुभिभाघरो
 हरत्वभिलसेविनां यिरवियोगतापं क्षणात् ॥५॥

मनोजमधुराकृतिनिजमनोविनोदोद्गृहितः
 कृती जनमनोहती विरतिकारकः संसृतौ
 स्वभावपरिपोषको भवसमुद्रसंशोषकः
 करोतु वराणं सदा सकलमन्त्र वै वल्लभः ॥६॥

गोप्यमभेदकमनोहरवर्णदेहो
 यः कृष्णकेशनिययोल्लसदुत्तमांगः
 सूक्ष्मोत्तरीपकटिवस्त्रविराजिताङ्कः
 सार्गा तनोतु मुदमहम्भुतगोकुलेशः ॥७॥

ताताशैकपरः पराशयविद्वं वर्यः परानन्ददी
 भावा येन सुरक्षिता निजमहायतेन कष्ठं सताम्
 धर्मो येन विवर्धितः पितृपदाचारग्राह्यारैः सदा
 स श्रीगोकुलनायकः करुणाया भूयाद्वशे सेविनाम् ॥८॥

सर्वं साधनंशतमन्त्र विक्लं नूनं विदित्वा ज्ञा
 नित्यं भक्तंजनप्रियं भजत तं त्यक्त्वेतरस्याश्रयम्
 तन्नामानि जपन्तु रूपमभिलं संचिन्तयन्तु स्वयं
 सौभ्यं तत्पदभावतोभिलभितं सर्वं स्वतः सेत्यति ॥९॥

॥ इति श्रीहरिदासोदितं श्रीगोकुलेशाष्टकं संपूर्णम्॥

॥ श्रीगोकुलेश अष्टोतरशत नामावलिः ॥

श्रीगोकुलेश मत्स्वामिन् नामानि तव तुष्ये ।
 कथये तव दासानां सर्वकामक्लप्रदः ॥

१. श्रीगोकुलेशाय नमः ।
२. श्रीवल्लभाय नमः ।
३. श्रीकृष्णाय नमः ।
४. श्रीविकुलेशात्मज्य नमः ।

५. श्रीउक्तिमणीनन्दनाय नमः ।
 ६. श्रीगिरिधरग्रियाय नमः ।
 ७. श्रीगोविन्दमनोरंजनाय नमः ।
 ८. श्रीबालकृष्णानुशय नमः ।
 ९. श्रीगोकुलनाथाय नमः ।
 १०. श्रीरघुनाथाचर्जनाय नमः ।
 ११. श्रीपद्मनाथाप्रीतिकर्त्तेनमः ।
 १२. श्रीविनश्यामपोषकाय नमः ।
 १३. श्रीपार्वतीप्राणपतेय नमः ।
 १४. श्रीविकलरायजनकाय नमः ।
 १५. श्रीगोवर्धनेशलाखिताय नमः ।
 १६. श्रीप्रज्ञपतिलाङ्कर्त्तेनमः ।
 १७. श्रीधर्मस्थापकाय नमः ।
 १८. श्रीगोकुलपतेय नमः ।
 १९. श्रीगोवर्धनगमनोत्सुकाय नमः ।
 २०. श्री गिरिधरशनभनकर्त्तेनमः ।
 २१. अतिप्रसन्नमुण्डारविंदाय नमः ।
 २२. भक्तनन्यनाह्लादकाय नमः ।
 २३. भक्तमनोरथपूरकाय नमः ।
 २४. गोकुलागतपे नमः ।
 २५. स्वप्रभूनमनकर्त्तेनमः ।
 २६. भक्तिप्रियाय नमः ।
 २७. श्रीआचार्यनामार्थगटीकरशाय नमः ।
 २८. श्रीपितामहयरखासक्तये नमः ।
 २९. श्रीपितामहस्वरूपशापकाय नमः ।
 ३०. श्रीपितृपादसरोजनप्राय नमः ।
 ३१. श्रीपितृदत्ततुलसीमालाधारकाय नमः ।
 ३२. उर्ध्वपुरुषाधारकाय नमः ।
 ३३. पशुमुद्रांकितविग्रहाय नमः ।
 ३४. भव्यभूतये नमः ।
 ३५. आकर्षेत्राय नमः ।
 ३६. क्षेत्रशोभितकुंडलाय नमः ।
 ३७. श्रीहस्ते जटितक्षणधारकाय नमः ।
 ३८. अंगुष्ठिषु सुमणिजटितमुद्रिकाधारिषो नमः ।
 ३९. श्रीकठ मुक्तामालविराजिताय नमः ।
 ४०. कृष्णादासीप्रियाय नमः ।
 ४१. निजन्मोत्सवकर्त्तेनमः ।
 ४२. स्वजनहितमंगलायरित्राय नमः ।
 ४३. प्रजमंगलायकाय नमः ।
 ४४. पूर्वोत्सृष्टिपूजादिकर्त्तेनमः ।
 ४५. महोदाराय नमः ।
 ४६. सकलद्विजदक्षिणादात्रे नमः ।
 ४७. निजन्महद्यानन्दाविभविष्यकर्त्तेनमः ।
 ४८. नीराजनवारितबक्तनिरीक्षकाय नमः ।
 ४९. तामूलदात्रे नमः ।
 ५०. हष्टमानसाय नमः ।
 ५१. आचार्यसिद्धान्तव्याख्यानकर्त्तेनमः ।
 ५२. स्वभत्स्थापकाय नमः ।
 ५३. श्रीबागवतार्थविचारकाय नमः ।
५४. श्रीपित्राशया यमुनाष्टकशेषव्याख्यानकर्त्तेनमः ।
 ५५. श्रीपितृवाक्षप्रिपालकाय नमः ।
 ५६. शान्तमूर्तये नमः ।
 ५७. भद्राकारुषिकाय नमः ।
 ५८. निजन्मोपरि कृपादेष्टिकर्त्तेनमः ।
 ५९. अत्युदाराय नमः ।
 ६०. याचक्जनमनोरथपूरकाय नमः ।
 ६१. श्रीगोकुलनायकाय नमः ।
 ६२. गोवल्लभाय नमः ।
 ६३. गोवर्धनप्रियाय नमः ।
 ६४. श्रीमद्वलभकुलमंडनाय नमः ।
 ६५. गोस्वामिने नमः ।
 ६६. वाक्सुधावृष्टिकर्त्तेनमः ।
 ६७. चर्वितांबूलभक्तदात्रे नमः ।
 ६८. सकलबूषणभूषिताय नमः ।
 ६९. भनोहररूपाय नमः ।
 ७०. निजन्मप्राणवल्लभाय नमः ।
 ७१. त्रिवारं संधावन्दिने नमः ।
 ७२. अन्निष्ठोत्रादिकर्मकर्त्तेनमः ।
 ७३. कर्माण्प्रवर्तकाय नमः ।
 ७४. भक्तिमार्गतात्पर्याय नमः ।
 ७५. 'ठकुरानीधडे' स्नानकर्त्तेनमः ।
 ७६. ज्येष्ठभात्राशैवदीर्घारे स्नानकर्त्तेनमः ।
 ७७. निजन्मदिरेगताय नमः ।
 ७८. भगवद्गृहाणनश्रवणकर्त्तेनमः ।
 ७९. 'सारंगी' वालप्रियाय नमः ।
 ८०. नीराजनवारिषो नमः ।
 ८१. 'चिट्ठू' मतपृष्ठनाय नमः ।
 ८२. मालातिलकद्वच्छपकाय नमः ।
 ८३. श्रीतात्माप्रिपालकाय नमः ।
 ८४. स्वधर्मपालकाय नमः ।
 ८५. पृथ्वीशशोल्लंघनाय नमः ।
 ८६. तत्क्षेत्रे काश्मीरगताय नमः ।
 ८७. काश्मीरपावनकर्त्तेनमः ।
 ८८. तदशया 'सोरम' वासनिधिरकर्त्तेनमः ।
 ८९. पुनर्गोकुलागताय नमः ।
 ९०. सपत्रिवारं वाराहक्षेत्रे गंगासमीपगताय नमः ।
 ९१. स्वामातुरासुरव्यामोहं श्रुत्वा गोकुलागताय नमः ।
 ९२. दामोदरादिसमाधानकर्त्तेनमः ।
 ९३. शास्त्रानुशासनानुकर्त्तेनमः ।
 ९४. श्रीनवनीतप्रियमन्दिगरताय नमः ।
 ९५. साष्ट्यांगद्वत्प्राणामकर्त्तेनमः ।
 ९६. श्रीप्रभुयरसो तुलसीदलस्थापकाय नमः ।
 ९७. श्रीपितामहसमीपे बातृपादुकारस्थापकाय नमः ।
 ९८. गूढभावप्रकटीकर्त्तेनमः ।
 ९९. महानुभावाय नमः ।

१००. पुनः 'सोरम' पादधारिणे नमः ।
 १०१. उग्रित्कालसत्रं निवासकर्त्रं नमः ।
 १०२. सकुटुम्बं त्वरितगोकुलागताय नमः ।
 १०३. यमुनास्नानकर्त्रं नमः ।
 १०४. यमुनारसभोगकर्त्रं नमः ।
 १०५. आनन्दपूरिताय नमः ।
 १०६. आजालवृद्धं तुलसीमालातिलकधारकाय नमः ।
 १०७. श्री नित्यं श्रीगोकुलस्थानविराजिताय नमः ।
 उति श्रीगोकुलाधीशस्युभानामशताधिकम् ।
 अष्टोत्रं सद्य चिन्त्य हि सर्वशित्तानिवृत्ये ॥
 उति धर्मदेवेन विरचिता श्री गोकुलेशाष्टोत्रशतनामावधिः संपूर्णा ॥

* मंगलाचरणे *

नमामि श्रीपति देवं वद्विभं विष्णुलात्मजं ।
 यः करोति सदाचरणे मंगलम् जनवर्जिते ॥ १ ॥

वन्देहं गोकुलाधीशं भगवतं कृपानिधिं ।
 पावनो यामुने जातः कलौ धोरे द्विजेषु यः ॥ २ ॥

नमामि गोकुलाधीशं लीलामानुषविग्रहम् ।
 व्रजाधीशं विश्वविभुं पार्वतीप्राणवद्विभम् ॥ ३ ॥

जहांगिरादक्षिता माला हाधमादक्षिता जनाः ।
 चिदूपादक्षितो धर्मो पातु वः पार्वतीपतिः ॥ ४ ॥

मायावादिचिदू पादिप्रतिबंधनिवारकः ।
 दर्पहा दुर्मिदांघानां पायाद्वो भक्तभूषणः ॥ ५ ॥

श्रीगोकुलेश्वरं वन्दे चिदूपाग्रहभषुडनम् ।
 मालातिलक गोपतारं पार्वतीप्राणवद्विभम् ॥ ६ ॥

जयति विष्णु सुवन् प्रगट वद्विभवली ।
 प्रबलं पनकरी तिलकमाल राखी ॥ ७ ॥

શ્રી ગોકુલેશાસ્ક સ્તોત્ર

(શ્રી દક્ષોરજના સ્વરૂપનું વર્ણનામહિશકરી તૃપ્તિકાળ છંદ)

નંદ ગોપ ભૂપ વંશ — ભૂષણ વિદ્વાષણ
ભૂમિ ભૂતિ ભૂરિ ભાગ્ય — ભાજન ભયાપહમ્મ
ધેનુ ધર્મ રક્ષણ — વતીર્ણ પૂર્ણ વિગર્હ
નીલ વારિ વાહ કાંતિ — ગોકુલેશ માશ્રયે ॥ ૧ ॥

ગોપ બાલ સુંદરી — ગાણધૂતં કલાનિધિ
રાસ મંડલી વિહાર — કારિ કામ સુંદરમ્ભ
પર્વત ચોનિ શંકરાદિ — દેવ વૃદ્ધ વંદિત
નીલ વારિ વાહ કાંતિ — ગોકુલેશ માશ્રયે ॥ ૨ ॥

ગોપ રાજ રત્ન રાજિ — મંદિરાનુ દિરેણણં
ગોપ બાલ બાળિકા — કલાનુસ્થ ગાયનમ્ભ
સુંદરી મનોજ ભાવ — ભાજનાં બુજાનાં
નીલ વારિ વાહ કાંતિ — ગોકુલેશ માશ્રયે ॥ ૩ ॥

કર કેશ કુજરાજ — દુદ દૈત્ય દારણમ્ભ
શેન્દ સૃષ્ટિ વૃષ્ટિ વારિ — વારણોદ ધૃતા ચલમ્ભ
કામધેનુ કારિતા — લિધાન ગાન શોભિત
નીલ વારિ વાહ કાંતિ — ગોકુલેશ માશ્રયે ॥ ૪ ॥

ગોપિકા મૃહંત ગુપ્ત — ગવ્ય શૈર્ય ચંચલ
દુંગ ભાંડ ભેદ લીત — લજિજતાસ્ય પંકજમ્ભ
ધેનુ ધૂલિ ધૂસરાંગ — શોભિ હાર નૂરુર
નીલ વારિ વાહ કાંતિ — ગોકુલેશ માશ્રયે ॥ ૫ ॥

વત્સ ધેનુ ગોપ બાલ — ભીષણાસ્ય વદ્ધનિપં
કુદ્રિપિષ્ઠ કલિપતા — વત્સ શોભિતાનમ્ભ
વેણુ વાદમાત ધોષ — સુંદરી મનોહર
નીલ વારિ વાહ કાંતિ — ગોકુલેશ માશ્રયે ॥ ૬ ॥

ગર્વિતા મરેન્દ કલ્ય, — કલિપતાન ભોજનાં
શારેદારવિદ વૃદ — શોભિ હસ જરતમ્ભ
દિવ્ય ગંધ લુલ્ય ભૂગ, — પારિજાત માલિન
નીલ વારિ વાહ કાંતિ, — ગોકુલેશ માશ્રયે ॥ ૭ ॥

વાસરા વસાન ગોઢ, — ગામિ ગો ગાણનુણં
ધેનુ દોહ દેહ ગેહ, — મોહ વિસમય ડિયમ્ભ
સ્વીય ગોકુલેશ દાન, — દત્ત ભક્ત રક્ષણ
નીલ વારિ વાહ કાંતિ, — ગોકુલેશ માશ્રયે ॥ ૮ ॥

॥ ઈતિ શ્રીરઘુનાથલકૃતં શ્રીગોકુલેશાસ્ક સંપૂર્ણમ્ભ ॥

શ્રીસુરેશસ્તાવનમ્

(પૂજયચરણ શ્રીગુરુદેવ શ્રીદેવકીનંદનાચાર્યશ્રીની સુતિ)

નમામિ ગોકુલાધિપં નમામિ ગોકુલાધિપં ॥૪૨॥

શ્રીગોકુલના અધિપતિને હું નમન કરું છું. શ્રીગોકુલના અધિપતિને હું નમન
કરું છું.

આનંદરૂપવિગ્રહં સ્વભક્તતાપનિગ્રહમ્ ।
કાલિંદીંજગ્રાપક નમામિ રાસસાગરમ્ ॥૧॥

આનંદરૂપ શ્રીઅંગવાળા, સ્વભક્તોના તાપનું નિવારણ કરનારા અને
શ્રીમુનાજનીકુંજની પ્રાપ્તિ કરાવનારા એવા રાસસાગરરૂપ (શ્રીદેવકીનંદનાચાર્યશ્રી)ને
હું નમન કરું છું. (૧)

પ્રમાણરૂપધોતકં પ્રમેયરૂપગોપકમ્ ।
મનોરથાનાપૂરકં નમામિ ભાવગ્રાહકમ્ ॥૨॥

પ્રમાણ સ્વરૂપને જણાવનારા, પ્રમેય સ્વરૂપને ગોપ્ય રાખનારા અને (ભક્તોના)
મનોરથોને પૂરનારા એવા ભાવગ્રાહકરૂપ (શ્રીદેવકીનંદનાચાર્યશ્રી)ને હું નમન કરું છું. (૨)

નિર્ઝંજદેશવાસિનાં લીલાસ્વરૂપધારિષ્ઠમ્ ।
આચાર્યવેશશોભકં નમામિ દેવમદ્ભુતમ્ ॥૩॥

નિર્ઝંજદેશમાં વાસ કરનારા, લીલાર્થ (ભૂતળ ઉપર) સ્વરૂપ ધારણ કરનારા અને
શ્રીઆચાર્યવેશમાં શોભિત એવા અદ્ભુત દેવ સ્વરૂપ (શ્રીદેવકીનંદનાચાર્યશ્રી)ને હું
નમન કરું છું. (૩)

ભજે કુલૈકભૂષણં સદાનિરસ્તદૂષણમ્ ।
સુરેશનામધારિષ્ઠં નમામિ શ્યામવલ્લભમ્ ॥૪॥

(શ્રીગોકુલેશપ્રભુચરણના) કુલના ભૂપણરૂપ અને સદા દૂષણોને દૂર કરનારા
(શ્રીદેવકીનંદનાચાર્યશ્રી)ને હું ભજું (સેટું) છું. (સેવકજનોનું પ્રિય એવું) શ્રી સુરેશનામ
ધારણ કરનારા અને (શ્રીગુરુચરણ) શ્રીશ્યામમનોહરજને પ્રિય એવા
(શ્રીદેવકીનંદનાચાર્યશ્રી)ને હું નમન કરું છું. (૪)

પ્રમાણિકાચૃદ્ધયં પઠનિત નિત્યમેવયે ।

ઈહેવ કૃષ્ણસેવયા હતાશુભા ભવનિતે ॥૫॥

આ પ્રમાણિકાચૃદ્ધયનો જે નિત્ય પાઠ કરે છે તેના શ્રીકૃષ્ણસેવાથી સર્વ અશુભ
અહીં જ નાથ થઈ જાય છે. (૫)

ઈતિ શ્રીસુરેશસ્તાવનં સંપૂર્ણમ્ ।

શ્રી સુરેશ સ્તવન

ચતુર્ભૂજનાથ શ્રી ગોકુલનાથજી સ્વરૂપ શ્રી સુરેશ પ્રભુને હું
નમન કરું છું. ચતુર્થકુમાર શ્રીગોકુલનાથજી સ્વરૂપ શ્રી પ્રભુને હું
નમન કરું છું. (ધ્રુવપદ)

કૃવળ આનંદરૂપ શ્રીઅંગને ધારણુ કરવાવાળા, નિજ લક્ષ્યોના
લૌકિક અને અલૌકિક તાપને નિવૃત્ત કરતારા અને તેમને શ્રીયમુનાણની
નિકુંજની પ્રાપ્તિ કરતારા એવા રાસરસસાગર (શ્રીયમુનજી સ્વરૂપ)
શ્રીસુરેશપ્રભુને હું નમન કરું છું. 1. (સ્વરૂપ)

શાસ્ત્રોક્ત મર્યાદાઓનું પાલન કરીને પોતાના પ્રમાણુસ્વરૂપને
પ્રગટ કરતારા, નિજ મહાઅલૌકિક રસરૂપ પ્રમેય સ્વરૂપને શુપ્ત
રાખતારા, લક્ષ્યોને મનોરથાનત સુધી પહેંચાડતારા અને લક્ષ્યોના
વિશુદ્ધભાવને જ અંગીકાર કરતારા (લક્ષ્યોના સેવ્ય સ્વરૂપનું અપર
સ્વરૂપ) શ્રીસુરેશ પ્રભુને હું નમન કરું છું. 2. (ગુણ)

મૂળલીલાની નિકુંજમાં નિત્ય બિરાજનારા, ફક્ત (લક્ષ્યોના
ઉદ્ઘારરૂપ) લીલા કરવા માટે જ ભૂતલ પર પધારતારા, અને આચાર્ય-
વેષને શોભાવતારા એવા 'શ્રીઆચાર્યચરણ' અને શ્રીપ્રભુચરણ સ્વરૂપ
દ્વારાધિક્રમ મહા અદ્ભુત સ્વરૂપ શ્રીસુરેશપ્રભુને હું નમન કરું છું.
3. (લીલા)

શ્રીવલ્લભકુળના ભૂપણરૂપ, વસ્તુતઃ દોષવજીત, 'સુરેશ' નામને
અલ્ફૂત કરતારા, શ્રીઠાકોરજી, શ્રીમહાપ્રભુજી અને શ્રીગોકુલનાથજીનું
એકન્નિત સ્વરૂપ, શ્રી ઠાકોરજી અને શ્રીશ્યામમનોહરજીને અત્યંત પ્રિય
અને આ ઉલય સ્વરૂપ જેમને અતિપ્રિય છે એવા, શ્રીશ્યામમનોહરજી
જેમના 'શ્રીવલ્લભ' છે એવા શ્રીસુરેશપ્રભુને હું નમન કરું છું અને
નિત્ય સમપ્રિત ભાવસહિત અનન્યતાથી આશ્રય કરું છું. 4. (નામ)

મહાકારુણિક શ્રીસુરેશપ્રભુનો કૃપાથી આપશીના અદ્વિતીય
સ્વરૂપ, અલૌકિક શુણુ, નિત્ય નૂતનલીલા અને હિંય નામના ક્રમશઃ
નિહૃપક પ્રમાણિકા છંદના આ ચાર શ્લોઘનાને જ નિત્ય પાડ કરે છે
તેની શ્રીઠાકોરજીની સેવા (ભૂતલ પર જ) આધિક્રમિકી બને છે અને
નિત્યલીલા પ્રાપ્તિ સુધીના સવા પ્રતિબંધી ફૂર થાય છે. 5.

ગોકુલનાથ કાર્ણ મહાદીજ
આદ્ય લિલાકી રખી લાજ
હિંદુઓપત્તિ કો પદ્ધતો હિંદ્યો
અનાલ મનોરથ પૂર્ણ કીયો

ચતુર્થ પીપાધીશ્વર જોસ્વામી-૧૦૮ શ્રી સુરેશભાવા (હેવકીનંદન)

પ્રાકૃયનો ગરેણા ક્રાગણુ વદી ૧૦

(તમે અન્નએમા અમે નાણુયેરે-ઓ-રાગ)

શ્રીગોકુલનાથના વંશમાં રે,

શ્રીગોકુલેશપૂર્ણ અંશમાં રે;

વદ્ધલ પ્રકટયા વદ્ધલ દ્વાર રે પદ્ધાર્યી,

શ્રીગોકુલનાથ સોહામણુ રે. ૧

ધન્ય ઝતુ વસંત સોહામણુ રે,

વહી દસ્તમીને માસ ક્રાગણુ રે;

હશેહિશા સોહે રંગરાગ રે પદ્ધાર્યી,

શ્રીગોકુલનાથ સોહામણુ રે. ૨

સખી ચતુર્થ ધરની સુરિને રે

પ્રભુ આપી છે અમૃત વૃષ્ટિને રે,

કરી કરી કૃપા અલિહાર રે પદ્ધાર્યી,

શ્રીગોકુલનાથ સોહામણુ રે. ૩

સખી કામકુને પૂરી કામના રે,

ધન્ય હેવકીનનંદન ધામનારે;

નેતુ ચૌઢે કુવનમાં નામ રે પદ્ધાર્યી,

શ્રીગોકુલનાથ સોહામણુ રે. ૪

શ્રીદીસવિહંસી ગોકુલચન્દ્રમા રે,

સાથ ગિરિવિરધર ગોપવૃનંદમા રે;

ખીજા રૂપે છે સેવા આનંદ રે પદ્ધાર્યી,

શ્રીગોકુલનાથ સોહામણુ રે. ૫

શ્રી ગિરિશાં અંગ કૂલી રહે રે,

શ્રીયમુનાળ સંગ લહેરે વહે રે;

સાથ અમૃતવૃષ્ટિ મેહ રે પદ્ધાર્યી,

શ્રીગોકુલનાથ સોહામણુ રે. ૬

સખી નંદમહોત્સવ થાય છે રે,

હધિ કેસર કીચ રચાય છે રે;

ત્યાં તો આનંદ ખાડુ ઉભારય રે પદ્ધાર્યી,

શ્રીગોકુલનાથ સોહામણુ રે. ૭

હેવો કુશભ આકાશેદી વેરતા રે;

વદ્ધલાલને માગણુ ગણુ ધેશ્તા રે;

વિશે આશ્રિષ મંત્રા ઉચ્ચાર રે પદ્ધાર્યી,

શ્રીગોકુલનાથ સોહામણુ રે. ૮

ગોપ ગોપી વધાવાને આવીયા રે,

સાથ શ્રીકૃલ કુંકુમ લાવીયા રે;

થાળ લર્યા મંગળ ખાડુ સાજ રે પદ્ધાર્યી,

શ્રીગોકુલનાથ સોહામણુ રે. ૯

ગોપી ભીતર લાવનમાં નાય છે રે,

વાતનમાં હથેન થાય છે રે;

મંગળ આશ્રિષ વિવિષ અપાર રે પદ્ધાર્યી,

શ્રીગોકુલનાથ સોહામણુ રે. ૧૦

અંતરિક્ષ ગંધર્વી ગાય છે રે,

હેવ વિમાને આકાશ છાય છે રે;

ત્યાં તો વૈષ્ણવ લીઠ કારાય રે પદ્ધાર્યી;

શ્રીગોકુલનાથ સોહામણુ રે. ૧૧

શ્રીવિહિતદાર પદ્ધાર્યા રે,

શ્રીવદ્ધભાનમ ઉચ્ચારીયા રે;

કરી ગોકુલનાથ અપતાર રે પદ્ધાર્યી,

શ્રીગોકુલનાથ સોહામણુ રે. ૧૨

દેવી હું ભરી સોહામણમાં રે,
બુધ બંમણું છે વૈષ્ણવ ભાગ્યમાં રે,

કીધા આનંદ ને સૌલાય રે પદ્ધાર્થ;
શ્રી ગોડુલનાથ સોહામણું રે. ૧૩
આંગ કેસરી વજ સોહામણું,
વહૃલ આચાર્યાને વધામણું રે;
ઉલટચો આનંદ વહૃલ ધામ રે પદ્ધાર્થ;
શ્રી ગોડુલનાથ સોહામણું રે. ૧૪
હાં માખણું કેસર હોળીયા રે,
વૈષ્ણવ કુંકુમ કીચ રાગોળીયા રે;
ભૂધ્યા શાન ઉત્સવ નરનાર રે પદ્ધાર્થ,
શ્રી ગોડુલનાથ સોહામણું રે. ૧૫
માઈં-ડેયની પૂજા ધ્યાનથી રે,
વાધ્યો આનંદ કેસરસ્તનાનથી રે;
કરે (મજ) માનની ભંગલ ગાન રે પદ્ધાર્થ,
શ્રી ગોડુલનાથ સોહામણું રે. ૧૬
ઘાંશ્યોને કંચન ધન માનથી રે,
સંખ-ધીને સંતોષા સન્માનથી,
દીધું જહ્નુ કુપાદિદાન રે પદ્ધાર્થ,
ગોડુલનાથ સોહામણું રે. ૧૮
ચિંઠાબો સુરેશ ગોડુલેશ છ રે,
વૈષ્ણવ આપતા જેતી આરીષાણ રે;
માગે નરમણુ-નાગી શીખ રે પદ્ધાર્થ,
શ્રી ગોડુલનાથ સોહામણું રે. ૧૯

૧	૨	૩	૪
શ્રી ગોકુલેશનો જય જય કાર			
૫	૬	૭	૮
શ્રી ગોકુલેશ હૈ સાથકે સાથ			
૯	૧૦	૧૧	૧૨
શ્રી ગોકુલેશ હૈ સાથકો ધરસા			
૧૩	૧૪	૧૫	૧૬
શ્રી ગોકુલેશ પાર મન મેરા ઢોલા			
૧૭	૧૮	૧૯	૨૦
શ્રી ગોકુલેશ હૈ સાથકો ઈણું			
૨૧	૨૨	૨૩	૨૪
શ્રી ગોકુલેશ કો મમાએ શીશ			

યथા ભગવદ્જને ભગવદીયા: ષદ્ગુણા: સ્વસ્મિન્સંક્રમન્તે
તથા દેહાદિભજને તદગતા: ષદ્ દોષા: સંક્રમન્તે ।
ઉત્પત્તિનાશો-દુ:ખ કર્માણિ પરિતાપો હીનત્વ ચ ।

સુ. ૨-૨-૭

જેમ ભગવાનનું ભજન કરવાથી ભગવાનના છ શુષ્ણો
પોતામાં આવે છે તેમ ટેહ વિગેરેનું ભજન કરવાથી તેમના
છ દોષો આવે છે. ઉત્પત્તિ, નાશ, દુ:ખ, કર્મો,
પરિતાપ અને હીનતા.

આજ્ઞાકરણે સ્વધર્મેણ ચ ભગવાન્યરિતુષ્યતીતિ મર્યાદા ॥
સુ. ૧-૧-૧૭

(ભગવાનની) આશાનું (પાલન) કરવાથી, તથા પોતાના ધર્મથી
(ધર્મના આચરણાથી) ભગવાન પ્રસન્ન થાય છે એવી મર્યાદા છે.

ધન ધન છઠની રાત સુહાવની

મહોત્સવની વધાઈ

જે જે શ્રીગોકુલેશ સાથે મહાઓચ્છવની અનેડાનેક વધાઈ.

કૃણ કૃજ

॥ શ્રીગોકુલેશો જયતિ ॥

શ્રી ગોકુલનાયજુકી વધાઈ

(૧૭૫૧) રાગ દેવગંધાર : ભયો શ્રીવિષ્ટલકે મન મોદ । પરમ પુન્ય ફલે
શ્રીગોકુલેશ સુત ધાય લિયે જબ ગોદ ॥ ૧ ॥ વારવાર વિધુ વદન વિલોકત હુલે
અંગ ન માત । બાલ દિશાકી નવલ માધુરી અચ્ચવત દેગન અધાત ॥ ૨ ॥ ઓર
કાજ વિસરાયે ચાહત ચુટકી દે કિલકાવત । છિનુ છિનુ હોત પુલકિત તન હરબિ
હરબિ હીય લાવત ॥ ૩ ॥ યહ સુખ દેખેહી બની આવે કો કહી સકે સુજાન । ચહું
ઓરકી અદ્ભુત શોભા કૃષ્ણદાસકે પ્રાણ ॥ ૪ ॥

(૧૭૫૨) રાગ દેવગંધાર : આજ જનમદિન વલ્લભભાલ । તેલ સુગંધ ચુપરી
સોધેસો નહાયે રસિક રસાલ ॥ ૧ ॥ કેસર રંગ ઉપરના ધોતી ઓર મુક્તાફલ માલ
। આરતિકો સુખ દેહુ વૃંદાવન ભક્ત જનન પ્રતિપાલ ॥ ૨ ॥

(૧૭૫૩) રાગ બિલાવલ : ઉત્સવ અલૌલિક કહ્લો ન જાઈ । ભક્ત કે ઉર સદ્ગ
વસત પ્રભુ પ્રગટ ભયે સુખદાઈ ॥ ૧ ॥ શ્રી ગોકુલેશ પ્રાગટચ સર્વોપરી લીલા રસિક
સુહાઈ । ભક્તિ રસિક રસમય પ્રભુ પ્રગટે વલ્લભદાસ મહાનિધિ પાઈ ॥ ૨ ॥

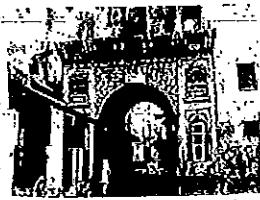
(૧૭૫૪) રાગ બિલાવલ : હમારે અલૌલિક ઉત્સવ આયો । પ્રાગટચ અલૌકિક
વલ્લભ લાલકો દર્શાં દિશ મંગલ છાયો ॥ ૧ ॥ વરસ દિનાલો મંગલ ઈચ્છિત સો
મંગલ દિન પાયો । વલ્લભદાસ જનમદિન રાજે ઘરઘર હોત બધાયો ॥ ૨ ॥

(૧૭૫૫) રાગ આસાવરી : યહ આનંદ સબકો બડભાગી । સબ મંગલ શિરમોર
મહોત્સવ આયો પરમ સુહાગી ॥ ૧ ॥ ઘરઘર અતિ ઉત્સાહ મન રહે પ્રેમ રંગ પાગી
। નખશીખલો શિંગાર સજ્યો હે સુંદર અતિ અનુરાગી ॥ ૨ ॥

(૧૭૫૬) રાગ આસાવરી : આનંદભર ડોલત પ્રજભાલ । કુમફુમ તિલક કટોરન
ભર ભર મંગલ દેત સબનકે ભાલ ॥ ૧ ॥ હસત પરસ્પર પ્રેમ મુદિમન પૂરત પ્રેમ
રસાલ । કૂલનસો નિરખત વલ્લભવર રસીક રસીલે ભાલ ॥ ૨ ॥

(૧૭૫૭) રાગ આસાવરી : આજ હમારે મંગલ માઈ । પ્રકટ ભયે પૂરણ
પુરુષોત્તમ ગોકુલેશ સુખદાઈ ॥ ૧ ॥ તિહુ લોકમેં આનંદ ઉપજ્યો ઘરઘર બજત
બધાઈ । વિષ્ણુદાસ પ્રભુકી યહ લીલા નિગમ નેતિ કહિ ગાઈ ॥ ૨ ॥

નિવેદન

શ્રીમુખ શેવારે આતુરી, મન મારું આકુલ બાકુલ ધાય,
ઘરમાં નથી રે ગોઠાઈ, જાંસ પ્રાણ પુરુષોત્તમની પાસ, ૧
શ્રીગોકુલકો નાથ, રાખે નિજ-શેવક શીથરડા પાસ,
ભક્ત-મનોરથ પૂરણ કરે, શ્રીગોકુલેશ મેરો નાથ, ૨

પ્રાણધ્યારા સર્વદા સેવ્ય શ્રીયતુર્થકુમાર શ્રીગોકુલેશ પ્રભુના મહોત્સવની વધાઈ.

(੧੭੫੮) ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ : ਮਹੌਤਸਵ ਝੂਲਨ ਝੂਲੈ ਆਯੋ ॥ ਮਨੋਰਥ ਈਚਿਤ
ਆਜੂ ਹਮਾਰੇ ਲਾਕੁ ਰੁਕਿਮਨੀ ਜਾਧੋ ॥ ੧ ॥ ਨਵ ਨਵਰੰਗ ਸਿੰਗਾਰ ਸੁਹਾਗਿਨ ਸੁਹਾਗਿਨ
ਅੰਗ ਸੁਹਾਧੋ । ਆਨਾਂਦ ਮੰਗਲ ਨਿਰਤ ਤੋਲਤ ਮੋਹਡੀ ਮੋਹਡ ਬਛਾਧੋ ॥ ੨ ॥ ਕੰਚਨਥਾਰ
ਕਲਸਾ ਕੇਸ਼ਰ ਭਰਿ ਮੰਗਲ ਸਾਜ ਬਨਾਧੋ । ਘਰਘਰ ਤੋਂ ਨੀਕਸੀ ਉਮਡੇ ਰਸ ਗਾਵਤ ਰੰਗ
ਬੰਧਾਧੋ ॥ ੩ ॥ ਆਈ ਸਥ ਸੁਣਦਰੀ ਮਹਿਰਅਂਗਨ ਉਤਸਾਹ ਛਾਧੋ । ਕਰਤ ਕਲਿਓਲ ਅਲੋਲ
ਪਰਸਪਰ ਹਰਖਤ ਹਵਦੇ ਸਮਾਧੋ ॥ ੪ ॥ ਫੇਤ ਅਸ਼ਿਸਾ ਪਰਮ ਪ੍ਰਮੁਦਿਤ ਮਨ ਧੇਡ ਸੁਖ
ਸੁਖਹ ਬਸਾਧੋ । ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਨਿਰਖ ਸਚੁ ਪਾਵਤ ਵਲਖਮਨਕੀ ਭਾਧੋ ॥ ੫ ॥

(੧੭੫੯) ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ : ਜਧਤਿ ਨਾਥ ਗੋਕੁਲਨਾਥ ਪ੍ਰਾਣਪਤਿ ਜਨਨਕੇ ਮਾਲਮੁਦ੍ਰਾ
ਧਰਮ ਸਥਨ ਦੀਨੇ । ਵੇ ਥੰਕਾ ਖਾਧ ਸੰਨਿਆਸ ਦੰਤੀਧਕੀ ਭੂਪਹਿਲੀਂ ਧਰ ਦੰਡ ਕੀਨੇ ॥ ੧ ॥
॥ ਸਕਲ ਭੁਵ ਮੰਡਲਾਧੀਸ਼ ਚੂਡਾ ਨਮਹੀ ਜਾਨ ਮਾਹਾਤਮਿ ਗੁਣ ਸ਼ਰਣ ਆਧੋ । ਜਾਨ ਅਪਵਾਦ
ਛਧ ਮੂਢ ਨਿਜ ਵੇਸ਼ਕੀ ਆਤਮ ਵੰਚਕ ਕਪਟ ਫੁਰ ਧਾਧੋ ॥ ੨ ॥ ਜਧਤਿ ਜਧਹੇਵ ਤਿਹੁੰ ਲੋਕਮੇ
ਧੁਨਿ ਭਈ ਫਿਰਤ ਵਿਖਾਂਤ ਜਗਮਾਂਜ ਛਾਈ । ਸਰਸ ਰੰਗੀ ਪ੍ਰਸੁ ਈਸ਼ਕੇ ਈਸ਼ਕੀ ਸ਼ਰਣ ਕੀਧੇ
ਮਹਾਸਿਖ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥

(੧੭੬੦) ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ : ਪ੍ਰਾਗਟਿ ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਕਟ ਭਧੋ ਸੁਨਿਕੇ ਜਹਾਂ ਤਹਾਤੇ ਸੁਣਦਰਿ
ਉਠ ਧਾਈ । ਬਧਾਈ ਬਧਾਈ ਬਧਾਈ ਕਹਤ ਹੋ ਮੋਹਡ ਭਰੀ ਮੰਦੀਰਮੇ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਧਨ੍ਯ
ਰੁਕਿਮਨੀ ਤੇਰੀ ਕੁੰਖ ਸੁਹਾਗਿਨੀ ਭਾਗਯਨ ਧੇਡ ਨਿਧਿ ਭੂਤਲ ਆਈ । ਅਈਸਿਖ ਨਿਵਨਿਧਿ
ਅਲੌਲਿਕ ਧਾ ਫੇਖਤ ਹਮ ਪਾਈ ਬੰਧਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮੰਗਨ ਭਈਨਿਜ ਅੰਗ ਨ ਸੰਬਾਰਤਿ
ਵਾਰਤ ਤਨ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਸਮੇਤੀ । ਅਨੇਕ ਮਨੋਰਥ ਕੀਧੇ ਭਾਵਤੇ ਨਿਧਾਵਰ ਕਰ ਸੰਪਤਿ
ਫੇਤੀ ॥ ੩ ॥ ਚਿਰਛਿਆਂ ਜੂਗ ਜੂਗ ਧੇਡ ਬਾਲਕ ਧਾ ਘਰਕੀ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਬਾਢੋ ।
ਦਰੰਨਦਾਨਕੀ ਬਿਕਾ ਮਾਗਤ ਦਾਸ ਗੋਪਾਲ ਫਾਰ ਰਹੀ ਧਾਡੋ ॥ ੪ ॥

(੧੭੬੧) ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ : ਕੇਸਰਕੀ ਧੋਤੀ ਕੁਟਿ ਕੇਸਰੀ ਉਪਰੰਨਾ ਓਹੋਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਕੁਲੇਸ਼
ਠਾਡੇ ਨਿਜ ਮੰਡਿਰਮੇ ਸੋਹੇ । ਸੁੰਦਰ ਵਿਸਾਲ ਰੂਪ ਭੂਖਨ ਸੋਹੇ ਅਨੂਪ ਅੰਗਅੰਗ ਸ਼ੋਭਮਾ
ਫੇਲਿ ਕੋਟਿ ਮਫਨ ਖੋਹੇ ॥ ੧ ॥ ਕੁੰਡਲ ਬਿਰਾਜੇ ਕਾਨ ਉਪਮਾਕੋਂ ਨਾਲਿਨ ਆਨ ਭਾਵ ਭਰੇ
ਲਟਕਤ ਹੋ ਧਾ ਛਥੀ ਕੋ ਕੋਹੇ । ਧਾਂਟਾ ਜਾਲਰ ਬਾਜੇ ਆਰਤੀ ਹਾਥਨ ਰਾਜੇ ਵਾਰਵਾਰ ਨਿਰਖ
ਸੁਖ ਪ੍ਰਜਪਤਿਕੀ ਜੋਹੇ ॥ ੨ ॥

(੧੭੬੨) ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ : ਮੰਗਲ ਗਾਵਤ ਫੇਤ ਅਸੀਸ । ਨਿਰਖਿ ਨਿਰਖਿ ਉਰ ਲੇਤ
ਭਕੈਧਾ ਜਵੀ ਕੋਟਿ ਵਰੀਸ ॥ ੧ ॥ ਧਨ੍ਯ ਰੁਕਿਮਨੀ ਤੇਰੀ ਕੁੰਖ ਸੁਹਾਗਿਨ ਏਸੀ ਪ੍ਰੂਤ ਦੀਧੀ
ਜਗਦੀਸ਼ । ਰਾਜ ਕਰੋ ਸ਼੍ਰੀ ਵੁੰਡਾਵਨ ਵਲਖਮ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਕੁਲੇਸ਼ ਈਸ਼ ॥ ੨ ॥

(੧੭੬੩) ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ : ਬਹੋਤਿ ਸ਼੍ਰੀਕੁਣਾ ਅਖਕੇ ਸ਼੍ਰੀਗੋਕੁਲ ਪ੍ਰਕਟੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਕੁਲਨਾਥ
। ਪਰਮ ਪ੍ਰਸਥ ਚਤੁਰ ਚਿੰਤਾਮਣੀ ਬਟਗੁਣ ਦੀਨੇ ਸਾਥ ॥ ੧ ॥ ਨਿਜਪੁਰ ਆਜ ਆਨਾਂਦ
ਬਧਾਈ ਧਰਘਰ ਮੰਗਲ ਚਾਰ । ਸਜਤ ਸਿੰਘਾਰ ਸਕਲ ਵਰਜਖਨਿਤਾ ਬਾਂਧਤ ਬੰਦਨ ਬਾਰ ॥
੨ ॥ ਸ਼੍ਰੀਵਿਕਲ ਮਨ ਮੋਹ ਬੱਫਕੀ ਅਤਿ ਫੇਤ ਵਿਜਨ ਬੱਲ੍ਹੇ ਦਾਨ । ਗੋਸੁਤ ਸਹਿਤ ਅਨੇਕ
ਰਤਨਾਂ ਕੀ ਕਲਿ ਸਕੇ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੩ ॥ ਮਾਗਧ ਸੂਤ ਪਛੇ ਬੰਦੀਜਨ ਕਰਤ ਵਿਮਲ ਗੁਣ
ਗਾਨ । ਮਿਟਿਆ ਤਿਮਿਰ ਅਵਾਨ ਸਥਨਕੀ ਉਦਧੋ ਕੋਟਿਕ ਭਾਨ ॥ ੪ ॥ ਧਨ੍ਯ ਧਨ੍ਯ-ਅਗਲਨ
ਮਾਸ ਸਾਰੇ ਸੁਦੀ ਧਨ੍ਯ ਦਿਵਸ ਧਨ੍ਯ ਰਾਤ । ਜਧਜਧਕਾਰ ਕਰਤ ਸੁਰਨਰ ਮੁਨਿ ਕੁਸੁਮ ਝੂਲ
ਬਰਖਾਂਤ ॥ ੫ ॥ ਹਰਦ ਫਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੇਸਰਿਕੀ ਵੈਖਾਵ ਸੋਹੇ ਮਹਾਨ । ਬਿਹਾਰੀਦਾਸ
ਅਡਭਾਗੀ ਗਾਵਤੇ ਗੋਕੁਲੇਸ਼ ਗੁਣਗਾਨ ॥ ੬ ॥

(१ उ६४) राग सारंगः श्री वल्लभ प्रगटे भाग्य हमारे जू । भये मनोरथ मन के चिते श्री रुक्मिनीलाल निहारे जू ॥ १ ॥ कही न जाये अंगोअंगकी शोभा उमंगी रसकी धारे जू । श्री गोकुलपतिजूकी या छबि उपर व्रजजन अपनपो वारेजू ॥

(१ उ६५) राग सारंगः श्री वल्लभ सुत के सुत जायो श्री गोकुलेश सुभरास । पुष्टिमार्ग पथ द्रढकर राख्यो श्री गोकुले कीनो वास ॥ १ ॥ सेवा कर निजजनही सिखावत वसे आय हरि पास । श्याम सुंदर पद रज प्रतापते गावतहें निजदास ॥ २ ॥

(१ उ६६) राग सारंगः रुक्मिनी जायो श्री वल्लभलाल । अगहन सुहि साते शुभ हिन अति प्रगट्यो भक्तन प्रतिपाल ॥ १ ॥ कोन सङ्कृत कीने श्री विष्णुल श्री गोकुलनाथ निष्पार्थ खाल । वृद्धावनको चंद उदय भयो भक्त जनन प्रतिपाल ॥ २ ॥

(१ उ६७) राग सारंगः सब उत्सवको उत्सव आयो । अति प्रकृत्यित आनंद मगन मन छिनछिन बढत सवायो ॥ १ ॥ जर तारी पाठंबर अंबर ढेरही ढेर लगायो । निरभोलिक आल्पषण दे दे प्रान प्रिया पहेरायो ॥ २ ॥ काहू कष्ठ अभिलाष न राख्यो जो जा के मन भायो । आरती करि करि निरभि निरभि मुख सबको छीयो सीरायो ॥ ३ ॥ भरस धोंस लों धरधर भंगल साज भनायो । वृद्धावन मनोरथ पूरन करिश्रीवल्लभ लाल लडयायो ॥ ४ ॥

(१ उ६८) राग सारंगः भोतिन की भाल उर हार सोहे भोतिनके चोकी भधे नायक भिराजे गोकुलेशरी । रतनकंचनमाल गिनत न कहा लों गिनो पहोंची जराब सोहे मुद्रिका सुवेशरी ॥ १ ॥ धोती उपरेना धरे केसरी पांवरी आहें बेठे हें रसिकवर सुंदर सुवेशरी । श्री विष्णुलकुमार प्राणवल्लभ जन्महिन अगहन सुहि साते जान्यो देश देशरी ॥ २ ॥

(१ उ६९) राग कान्हरोः प्रगट्यो सबको वल्लभभाई । भई न कधू होय न ऐसी जेसी अभनिधि पाई ॥ १ ॥ धरधर भंगल होत श्री गोकुल उर आनंद न समाई । वृद्धावन को चंद भिराजत रसिक जनन सुभदाई ॥ २ ॥

(१ उ७०) राग जेजेवंतीः माई आज तो श्री वल्लभलाल रंग भरे सोहना । केसरकी धोती पहेरे केसरी उपरना ओढे तुलसीकी भाला राजे गुंजा मनभोहना ॥ १ ॥ चहु और प्रजभाल निरभत छबि रसाल दास गोपाल हुले सुषिष्युषि भूलना ॥ २ ॥

(१ उ७१) राग कान्हरोः चिरञ्जीवो श्री वल्लभ सुभदाई । जेसे बलि पूरसराम माईउ आहि चिरञ्जीवी रहेत सदा ऐसे वल्लभभाई ॥ १ ॥ ओर गंग यमुना ज्योंलो धरनी धुवतारे तोलों दिन निरभी हों आई । वल्लभदास भिराजे श्री गोकुल मध्य भक्त सहित जुगजुग तुम केलिं करो मन भाई ॥ १ ॥

(१ उ७२) राग कान्हरोः माई आज कष्ठ भंगल हें गोकुल नगरमें; हूली झूली डोले धन आनंद अपने मन बांधत बंदनवार बगर बगरमें ॥ १ ॥ कुमकुम कटोरा धरे होउ कर रंग भरे चिनित विचित्र करे उगर उगरमें । यहे दिन देखो आय जन्महिन वल्लभलाल भाजत वधाई सुनी जगत जगतमें ॥ २ ॥

(१ उ७३) राग कान्हरोः वरस गांठ वल्लभलालकी हो सब भिलि गावो भंगलयार । मागध सूत वदत बंदीजन चिरञ्जीयो गोकुलनायक सब सुभदायक परम उदार ॥ १ ॥ जो ईच्छा करि आवत पावत भूषण वसन जलद मनुषार । जगवंदन श्रीविष्णुलनंदन प्रजजन हरभत वरभत आनंद धार ॥ २ ॥

(૧૭૭૪) રાગ કાન્છરો : સબ મિલિ આવોરી આવો, આંગન મોતીન ચોક
પુરાવો । યહ ઉત્સવ હૈ આજ નિત્ય હમારે આનંદ મંગલ ગાવો ॥ ૧ ॥ શ્રીગોકુલનાથ
જનમદિન આયો નેનન નિરખ હિયો સિરાવો । વૃદ્ધાવન મન આરતિ કરિ કરિ
શ્રીવલ્લભ લાડ લડાવો ।

(૧૭૭૫) રાગ કાન્છરો : અગણ સુદિ સાતમ સુભ દિન આયો, શ્રીવલ્લભપૂત
રાની રૂક્ષિમનિ જાયો । જુવતી સબ ભલિ મંગલ ગાયો, શ્રી ગોકુલનાથ હમારે આયો
આયો શ્રી ગોકુલનાથ કલિમે, ભક્ત મનભાયો કિયો; ધન્ય ધન્ય કુખ ધન્ય ધન્ય
ધન્ય એ, પ્રગટ જન્મ જહાં લિયો; બાંધતી બંદનવાર ધરધર, હોત આનંદ બધાયો;
વૃદ્ધાવનકો ચંદ શ્રી વલ્લભ, સમભી દિન આઈયો ॥ ૧ ॥ આરતી કરિકરિ સબ મુખ
દેખ, જીવનજન્મ સુફલ કરિ લેખે; દેત આશીષ સબે વજખાલા, જીવો શ્રી
વિષુલનાથકો લાલા । જીવો શ્રી વિષુલનાથકો સુત, સુલ જન મનકી હરી, કહેત
ન આવે નિમિષકો સુખ, આજ સુભ દિન સુભ ઘરી । એક બદન ઉધારિ નિરખે,
અંગો અંગહી પેખિયે; વૃદ્ધાવનકોચંદ શ્રીવલ્લભ, આરતી કરી મુખ દેખિયે
॥ ૨ ॥ જીનતિત હોત કુલાહલ ભારી, નાયત ગાવત સબ નરનારી; સર્વસ્વ દેત
કદ્ધુંએ ન સંભારી, મળન ભયે તન મન ધન વારી । વારતિ તન મન પ્રાણપિય પર
નિરખિ મુખકી શોભા; કહેત ન આવે નિમિષકો સુખ લાલચી રસ લોભા; મોહિની
સબ અંગ જા કે, એસી લીલાધારી; વૃદ્ધાવનકો ચંદ શ્રીવલ્લભ હોત કુલાહલ ભારી
॥ ૩ ॥ અજન જન્મ ધરકે ભુવ આયો, નિગમ જાકો પાર ન પાયો । રાની રૂક્ષિમની
દે ગોદ ખિલાયો, ભક્તન આનંદ લાડ લડાયો આનંદ લાડ લડાયો ભક્તન,
કિયો મનકો કાજજુ; સકલ સોભા સહિત રાજે, મહારાજ રાજાપિરાજજુ; જેસેહી
જેહિ ભાંત ચાહત, વેસેહી તિન પાયો હૈ; વૃદ્ધાવનકો ચંદ શ્રીવલ્લભ જન્મ ધરિ ભુવ
આયો હૈ ॥ ૪ ॥

(૧૭૭૬) રાગ કાન્છરો : એસો પૂત કાહુ નહીં જાયો । જેસો રાની તેરો ઢોટા
ભાગ્ય બઢે તેં પાયો ॥ ૧ ॥ જાકો અંત ન પાવે કોઉં, સો તેરે ધર બેઠે હી આયો
વૃદ્ધાવનકો ચંદ પ્રયંટ ભયો, જાન્યો, તાહી જનાયો ॥ ૨ ॥

(૧૭૭૭) રાગ કાન્છરો : યહ માહગ સર્વો પર શ્રીવલ્લભ તુલસીમાલકો;
જુગજુગ રાજ ચલ્યો આયો હરિમંદિર તિલક સુભાલકો ॥ ૧ ॥ મહાપ્રભુ શ્રીકંઠમધ્ય
રાખી નિજ સંગે; કીનો પ્રથ અંગીકાર રાજત શ્રીઅંગે ॥ ૨ ॥ હુકમ ભયો જહાંગીરકો
તુલસી માલ ઉતારો; બહુ મોલિક કંઠહાર મુક્તા કિન ધારો ॥ ૩ ॥ મહાપ્રભુ પ્રતાપ
અતુલ સહિત કલ્યો ભાવે; કૌસુલ મનિનકી માલા તુલસી સમ ન આવે ॥ ૪ ॥
તુલસી માલા પરમ ધર્મ યા કે સબ પાછે, ભૂષન સિંગાર હેત કરો કોઉ જિત આ
છે ॥ ૫ ॥ ભુવ પર મહાત્રાસ ભયો પ્રજમંડલ ભારી, મહત બડે બડે સ્વામિન મિલિ
સબન માલ ઉતારી ॥ ૬ ॥ શ્રીવિષુલ ધર્મપૂત પ્રગટ ભયો શ્રીગોકુલનાથ, માલતિલક
ધર્મ જાત રાખ્યો અપને હાથ ॥ ૭ ॥ સનમુખ વૈ કિયો સહાય સબકો ત્રાસ નિવાર્યો;
વલ્લભદાસ પ્રસુ અપને બલતે ધર્મ ઉદ્ઘાર્યો ॥ ૮ ॥

(૧૭૭૮) રાગ કાન્છરો : વલ્લભ વલ્લભ રી ધન મેરે; અપનો કાહુ છુવર ન
દેહો રાખુંગી જીયકે નેરે । મન ભારે જો મનોરથ કરી હોં નિરખોગી સાંજ સવેરે;
વૃદ્ધાવનકો ચંદ શ્રી વલ્લભ એક ગાંડ સો ફરે ।

(૧૩૮૦) રાગ કાન્છરો : મહા શ્રી ઉત્સવ રાજત ભૂપ; અંધકાર સબ દૂરિકિયો,
આજુ ગોકુલેશ સ્વરૂપ । જગકી દિસા સબનકી ફેરી આનંદ બઢ્યો અનૂપ;
વલ્લભદાસપ્રલુ દાત હિયે બહુ એક ચિત્ત ભયે સ્વરૂપ ।

(૧૩૮૧) રાગ કાન્છરો : ધનિધનિ અગહનમાસ સુદિ અંતે આજ નીકી,
મહાપ્રલુ કેસરસો નહાત ભક્તન કે સર્વસુ જીકી । અંગઅંગ રંગ નિરખે સુંદર છણિ
યાકી પ્રગટ વ્લેકે પૂજાઈ ઈચ્છા વલ્લભદાસ સબહીકી ।

(૧૩૮૨) રાગ કાન્છરો : સબ લે ચલોરી આજ બધાઈ । શ્રી રુક્મિનિજૂ કે પુત્ર
પ્રગટ ભયો દેખોરી તુમ માઈ ॥ ૧ ॥ મંગલ સાજ સંવારિ આરતી, નિરખો સુંદરતાઈ.
। વૃંદાવનકો ચંદ પ્રગટ ભયો ભક્તજનન સુખદાઈ ॥ ૨ ॥

(૧૩૮૩) રાગ કાન્છરો : સહીયર ભાગ જાગોરી, આજુ સબન કે પ્રગટે
વલ્લભભલાલ રસ પાગો । રતનજુ થાર ધરે, મનિ માનિક મોતી ભરે, પિપ પર ન્યોછાવરિ
કરે સબ અનુરાગો ॥ ૧ ॥ આનંદ કે જીય આનંદ ઉપજ્યો, મંગલકો યહ રૂપ ઉદ્ય
ભયો, ભક્તજન કે ભાગ્ય સોણાગો । ધન્ય દિના ધન્ય રાત યહ, ધન્ય નક્ષત્ર અવિચલ
ધરી, વલ્લભદાસ વારિ અપનપો સબે હુંઘ ભાગો ॥ ૨ ॥

(૧૩૮૪) રાગ કાન્છરો : હમારો માઈ ઠાકુર શ્રીગોકુલનાથ; ઓર ઠાકોર દેખ્યો
ના કોઈ જાહી નમાઉં માથ । અષસિદ્ધિ નવનિધ કલ્પતરુ જાપે ઓર્દૂં હાથ; વૃંદાવનકો
ચંદ શ્રી વલ્લભસબ સુખજી કે સાથ । કાળ જૂન જાડે ૨૧૧૧

(૧૩૮૫) રાગ કાન્છરો : પૂત ભયોરી શ્રીવિઠલ ગુહે બાજત બાજત તાલ; નર
નારી મિલી નાયત ગાવત વારત મુક્તામાલ ॥ ૧ ॥ છિરકતે કેસર ચંદન સોધે,
સંગવળિ રહી હે બાલ; વૃંદાવનકો ચંદ પ્રગટ ભયો ભક્તજનન પ્રતિપાલ ॥ ૨ ॥

(૧૩૮૬) રાગ કાન્છરો : વલ્લભ ખેલતહેં ગૃહ આંગન પાયન રુનુંજુનુ બાજત
નૂપુર, કંઠ કહુલાં સોહે લિલાટ લટકન શ્યામ બિંદુ દિયો ભોંહપર । બાલવિનોછજુ
કરત હરત મન વારિ ફેરિ ડારોં મેં યા દત્તિયાં દે પર; વૃંદાવનચંદકો નિરખિ મુખ
હરખત યહ સુખ નાહિ તિરુંપર ।

(૧૩૮૭) રાગ ઢાઢી : જયતિ ધન્ય વિઠલસુવન પ્રગટ બલિ પ્રબલ પ્રણંકર
તિલકમાલ રાખી । ખંડ પાંદડ દીરી વિમુખ હુરિ કરિ રહ્યો કલિકાલતમ નિગમ સાખી
॥ ૧ ॥ કંપટ શ્રીપાત જહાંગીર વસ કરી રહ્યો ધરત ઊરમાલ ગોકુલ ગુસાઈ; નહીં
કહી શાસ્ત્ર શુતિ દોષ તોહી હોત હે દૂરિ કર વેળિ યહુ દેહુ દુહાઈ ॥ ૨ ॥ કોપિ
મહીપાલ ઊમરાવ ઢિંગ બોલકે કહ્યો સબદેશ ફરમાન કીજે; તિલક અરુ માલ અરુ
ભાલ જો ધરત હે તાહી સબ મુલકતે કાઢ દીજે ॥ ૩ ॥ તથ કહ્યો શાહ તુમ મુલક
મેરે બસો તજો નિજ શામકે તિલકકંઠી, વસો સોરમ સબ વાસ, તજે ગોકુલ, તિલક
અરુ માલ ગરે સુદ્રઠ શ્રંથી ॥ ૪ ॥ જાય કશમીર જહાંગીરસો યોં કહ્યો માલ નિજ
ધર્મ સબ શુતિ બતાવે; તજો નહીં તાહી હમ સીસ ઘટ પ્રાણ લો, છાંડી વહ દેશ
કહું અવર જાવે ॥ ૫ ॥ તવ સ્વામી સકલ કોપ દિલ્લેશકો સુનિ ડરપિ તતકાલ માલ
ઉતારી; નહીં કહી, શાસ્ત્ર શુતિવેદ નિજ ધર્મ યહ કહ્યો, વલ્લભ પાયો વિરધ હે
હમારી ॥ ૬ ॥ સલિલ કાલીંદી તટ ગામ ગોકુલ નિકટ જખ ચઠી સાહ એક દોસ
આયો; કહ્યો વેરાન એ મહેલ કોટ કથ્યો દેખિયત તથ આસપખાન કહિ સુનાયો ॥

੭ ॥ ਗਾਮ ਗੋਕੁਲ ਗੋਕੁਲੇਸ਼ ਬਸਤੇ ਜਹਾਂ, ਜਾਧ ਵਾਸ ਆਂਪੇ ਸੌਰਮ ਕੀਨੀ, ਮਾਲ ਕਾਢੀ
ਨਹੀਂ ਕਿਉ ਚਿਦ੍ਰੂਪਕੀ, ਕਹੀ, ਪਾਦਸਾਡਕੀ ਮਾਨਿ ਲੀਨੀ ॥ ੮ ॥ ਰਾਖਤੇ ਕਾਨ ਅਕਬਰ
ਹੁਮਾਯੁ ਬਹੁਤ ਜਗਤਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਸਾਰ ਜਾਨੇ, ਕਿਥੇ ਕਈ ਮਾਨ ਕਿਰਿ ਸਾਡ ਸਨਮਾਨ ਕਿਛਿ
ਆਧ ਫਿਰ ਵਸੋ ਅਪਨੇ ਠਿਕਾਨੇ ॥ ੯ ॥ ਧਨ੍ਯ ਗੋਕੁਲ ਈਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਜਗਦੀਸ਼ ਤੁਮ ਤਿਧੋ
ਪਨ ਪ੍ਰਬਲ ਨਿਜ ਧਰਮ ਧਾਰ੍ਥੀ । ਕੋਧਿ ਮਹੀਪਾਲ ਵਿਕਰਾਲ ਉਰ ਮੋਟਿ ਅੰਬਮਾਲ ਅਵਿਚਲ
ਕਰ ਹੁਖ ਨਿਵਾਰ੍ਥੀ ॥ ੧੦ ॥ ਤਥ ਮਿਲੇ ਸ਼ਵਾਮੀ ਸਕਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਵ ਚਾਰ ਕੇ ਕੁੰਧ ਸੁਖਪਾਲ
ਖਰਿ ਸ਼ੀਸ਼ ਨਾਥੋ; ਫੇਵ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਹਿ ਕਾਲ ਸਨਮਾਨ ਕਰੀ ਉਰ ਪਹਰੀ ਮੁਹਿਤ ਸਥ ਸੁਜਸ
ਗਾਧੀ ॥ ੧੧ ॥ ਭਧੋ ਜਧਯਯਕਾਰ ਵਿਸਤਾਰ ਸਥ ਜਗਤਮੈ ਆਧ ਫਿਰਿ ਪ੍ਰਥਮ ਗਿਰਿਧਰਨ
ਦਰਸੇ; ਵਿਰਹ, ਪਰਿਤਾਪ, ਸੰਤਾਪ ਸਥ ਮਿਟ ਗਧੇ, ਸੁਖਦ ਸ਼ੀਤਲ ਚਰਣਕਮਲ ਪਰਸੇ
॥ ੧੨ ॥ ਲਗਨ ਫਿਨ ਫੇਖੀ ਫਿਰਿ ਸ਼ੁਭ ਗੋਕੁਲ ਵਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਿ ਤਿਹੁੰ ਲੋਕ ਬਾਠੀ; ਨਾਥ
ਵਿਲਕਸੁਵਨ ਪ੍ਰਗਟ ਵਲਕਲ ਸੁਜਸ ਗਾਧੀ ਨਿਜ ਦਾਸਕੀ ਦਾਸ ਫਾਠੀ ॥ ੧੩ ॥

(੧੭੮) ਰਾਗ ਕਲਾਇਆ : ਤੁਮਤੇ ਸ਼ੋਭਿਤ ਸ਼ੋਭਾ ਹੋਤੇ । ਰਾਜਤਹੈਂ ਧੋਤੀ ਉਪਰਨਾ
ਤੁਲਸੀ ਮਾਲ ਓਰ ਮੋਤ ॥ ੧ ॥ ਵਾਰੋ ਏਕ ਰੋਮਕੀ ਛਖੀਪਰ ਕੀਟਿ ਸ਼ਾਸੀਨਕੀ ਜੋਤ
। ਵੁੰਦਾਵਨ ਵਲਕਲ ਨਗ ਜਗਮੈ ਓਰ ਕਾਂਥਕੀ ਪੋਤ ॥ ੨ ॥

(੧੭੯) ਰਾਗ ਕੇਦਾਰੀ : ਸ਼੍ਰੀ ਵਲਕਲ ਰਾਝਧਿਰਾਜ ਰਾਜਤ ਰਾਜਧਾਨੀ । ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ
ਜੇ ਸ਼ਰਣਾ ਆਧੇ ਗਰਿਤ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਅਤੁਲਿਤ ਅਤਿ ਤੇਤੀ ਤੇਜ਼ ਕੀਰਤਿ, ਚਹੁੰ
ਚਕੁਵਖਾਨੀ । ਵੁੰਦਾਵਨ ਚੰਦ ਮਾਲ ਰਾਖੀ ਸਥ ਜਗਤ ਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥

(੧੮੦) ਰਾਣਨਾਥਕੀ : ਰੰਗ ਅਖਧਾਵਨੀ ਰੀਕ੍ਰਿਤ ਮੁਹੱਲੀ ਕੇ ਧਾਮ । ਕੁ਷ਣਕਮਲਦਲ
ਨੇਨ ਪ੍ਰਗਟ ਭਧੋ ਮੋਹਨ ਮੁਰਤਿ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਨਾਥਤ ਗਾਵਤ ਹੋਤ ਅਖਾਈ ਮੰਗਲ ਗਾਵਤ
ਗਾਮ । ਵਿਚਿਤਰ ਵਿਖਾਰੀਜੂਕੀ ਘਾਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਭਧੋ ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਨਥਧਾਮ ॥ ੨ ॥

(੧੮੧) ਮਾਣਸਰ ਸੁਦ ਤ : ਥੁੰਗਾਰ ਹੋਤਮੈ : ਯੋਕੀ ਕੇ ਨਿਕਟ ਠਾਡੇ ਨਹਾਧਕੇ ਅੰਗੀ
ਛੇ ਅੰਗ ਛਥਿਕੇ ਤਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਫੇਖ ਜ਼ ਜਿਥੇ । ਸ਼੍ਰੀਕਰਕੀ ਲਟਕਨ ਫਰਕਨ ਥੀਵਾ ਰਸਾਲ
ਕੇਸਰਕੀ ਮਰੀਰ ਪਰ ਪ੍ਰਾਣ ਵਾਰੀ ਫੀਜਿਥੇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਸਕਿਆਨੇ ਅਧਰ ਮਧੂਰ ਮੂਛ ਬੇਨ ਰਸ
ਦ੍ਰਗ ਭਰਿ ਭਰਿ ਰਸ ਪਾਨ ਕੀਛਿਥੇ । ਧੋਤੀ ਉਪਰੇਨਾ ਧਰੇ ਸ਼ੋਭਾ ਭਰੇ ਵਲਕਲ ਰਸਿਕ
ਵਰਕੀ ਬਲਾਵ ਲੀਜਿਥੇ ॥ ੨ ॥

(੧੮੦੨) ਮਾਣਸਰ ਸੁਦ ਪ : ਥੁੰਗਾਰ ਸੰਸੁਖ ਹੁਲੀ ਠੋਲਤ ਬਾਂਧਤ ਮਾਲਿਨ
ਬੰਦਨਵਾਰ ਵਾਰੇ ਦਾਰੇ । ਪਲਲਵ ਨੌਜਨ ਪਹੋਂਚੀ ਰੰਗ ਰੰਗ ਭਾਂਤ ਵਿਚਿਤਰ ਸਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥
॥ ਕਹਲੀ ਖੰਬ ਰੋਪੇ ਚਹੁੰ ਔਰੰਨ ਜੂਕੀ ਰਹੀ ਪਾਤਨਕੀ ਠਾਰੇ । ਅਤਿ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਗਟ ਸ਼ੋਭਾ
ਭਣੀ ਅਹ ਰੂਪ ਨਿਛਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਭੂਖਧਾ ਵਸਨ ਤਾਹੀ ਪਹੇਰਾਵਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਨੀ ਮਨੁਹਾਰੇ
। ਵਲਕਲਮਲਾਲ ਲਡੇਤੇਕੀ ਜਨਮ ਉਚਿਹਵ ਆਜ ਹਮਾਰੇ ॥ ੩ ॥

(੧੮੧੫) ਮਾਣਸਰ ਸੁਦ ਤ : ਸੇਨਭੋਗ ਸਾਰੇ ; ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਕੁਲ ਨਾਥ ਭਕਤਨਕੇ ਕਾਜੇ
ਬਿਰਾਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਕੁਲਗਾਮ । ਧਹ ਪ੍ਰਾਗਟਚ ਸਰੋਪਰ ਪ੍ਰਾਗਟਚ ਭਕਤ ਸਥਕੇ ਸੁਖਧਾਮ ॥
੧ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਅਧਿਕ ਲੀਲਾ ਵਿਸਤਾਰਤ ਮਨੋਰੰਥ ਪੂਰਣਕਾਮ । ਵਲਕਲਮਲਾਲ ਪ੍ਰਭੂ
ਮਹਾਰਾਝਾ ਆਜ ਪ੍ਰਗਟ ਭਧੇ ਅਭਿਰਾਮ ॥ ੨ ॥

(੧੮੨੨) ਮਾਣਸਰ ਸੁਦ ਪ : ਸੇਨ ਸੰਸੁਖ : ਆਨੰਦ ਆਨੰਦ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਈ ਆਨੰਦ
ਗੋਕੁਲੰ ਭੂਪ । ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਲਕਲਗੁਹ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨਮ ਭਧੋ ਪ੍ਰਾਗਟਚ ਹੈ ਅਨੁਪ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਛਤਰ
ਰਾਜ ਕਰਤ ਸਥ ਆਨੰਦ ਆਨੰਦ ਅਲੌਕਿਕ ਰੂਪ । ਵਲਕਲਮਲਾਲ ਸ਼੍ਰੀਗੋਕੁਲਨਾਥਜੁ ਆਨੰਦ
ਰਸਿਕ ਸ਼ਵਰੂਪ ॥ ੨ ॥

(૧૯૪૫) ગોકુલનાથજી બધાઈ : માગસર સુદ ૭ : સાતે અગણતી ઉજિયારી ,
ગુકિમણી કુખ ઉદ્દિત ભયો ઈંહુ મુદ્દિત કિયે નિજજન નરનારી ॥ ૧ ॥ ઘરઘર મંગલ
ઝીત સબન કે હેત ન્યોછાવર સર્વસ્વ વારી । છીતસ્વામી ગિરિધરન શ્રીવિષ્ણુલ
શ્રીગોકુલ રસ રાસવિહારી ॥ ૨ ॥

(૧૯૪૬) ડંડાકાર તિલક ભૂકુટિ મોહે નેન વિસાલ રસભરે રસિક બિરાજે
શ્રીગોકુલેશરી । મંગલસ્નાન કર ધોતી ઉપરના કેસરી ધરે પહોંચી મુદ્રિકા રતન જાટિત
સુદેશરી ॥ ૧ ॥ તાલમૃદુંગ બાજે સારંગી સરસ ગાવત હે મંગલ બધાઈ આનંદ
આવેશરી । વલ્લભીપ્રિય જન્મ સુનિ આનંદ ચહુંદિસ ભયો કુસુમ બરખાવે સુરનર
મુજિ નરેશરી ॥ ૨ ॥

(૧૯૪૭) ધન્ય સુધન્ય અગણત માસ । પરિવારી હુજે ઓર તીજે ચોથે
જુગલબેલબસુભરામ ॥ ૧ ॥ પંચજનની સુખ દિયો ઘણકો સાતે કિયો પ્રકાસ ।
અભસિદ્ધિ નવનિધિ દસોહિસ વુંદાવનમન અતિહી હુલાસ ॥ ૨ ॥

(૧૯૪૮) આજતોં અડેલશામ પ્રયાગ ત્રિવેણી સુખધામ મહારાજાપિરાજ
બિરાજે શ્રીવિષ્ણુલેશ તીનાનિલોકીનાથ પ્રગટ પુરસોતામ તહાં અદ્ભુત સ્વરૂપ પ્રગટે
શ્રીગોકુલેશરી ॥ ૧ ॥ શ્રી ગિરિવરધારી સાથ વિષ્ણુલેશ મદ્દનમોહન પાછે તે પથારે
અથરેશદ્વાર કશરી । દિન દિન અધિક પ્રતાપ તેજ આનંદ અધિક અધિક વલ્લભીપ્રિય
નિજદાસ મિલો જગભલેશરી ॥ ૨ ॥

આગાસીર ભાસ અતિ અનુપરે આજે સોહેલો ૭૩

માગસીર ભાસ અતિ અનુપરે આજે સોહેલો
કુ તેણું અલેનવું રૂપ રે આજે સોહેલો (૧)

કુ તેમાં જનસ્યા શ્રી ગોકુલભૂપ રે આજે સોહેલો
કુ તેણું વચન ન આવે રૂપ રે આજે સોહેલો (૨)

કુ ધન્ય ધન્ય સપ્તમી શુભ સાર રે આજે સોહેલો
કુ પ્રગટયો ભક્તનો આધાર રે આજે સોહેલો (૩)

કુ તે ધન્ય કૃષ્ણાદાસી ભક્તા રે આજે સોહેલો
કુ જે છે વાહાલાસું અનુરક્ત રે આજે સોહેલો (૪)

કુ ઉદ્દર પર કેયો હાથ રે આજે સોહેલો
કુ આયો મેરો શ્રી ગોકુલનાથ રે આજે સોહેલો (૫)

કુ ત્યારે રૂક્મણીલું એમ ખોલ્યાં રે આજે સોહેલો
કુ ગુજ અતરપટ ખોલ્યાં રે આજે સોહેલો (૬)

કુ તે ભલે ગોકુલનાથ પાયો રે આજે સોહેલો
કુ મેરે જ્યામે જ્ય આયો રે આજે સોહેલો (૭)

કુ પ્રગટયો આનંદનો ઉધોતરે આજે સોહેલો
કુ તેની અભિનવી જ્યોત રે આજે સોહેલો (૮)

કુ શોલાજી આરતી કીધી રે આજે સોહેલો
કુ અચલ સોહાસકી આશીય દીધીરે આજે સોહેલો (૯)

કુ ગાન નૃત્ય બહુ પેર રે આજે સોહેલો
કુ હોયે શ્રી વિઠલજીને ઘેર રે આજે સોહેલો (૧૦)

કુ વાંજિન વાજે અભિનવી ભાત્ય રે આજે સોહેલો
કુ પૂર્યા ઓક સાથીઓ ખાત્ય રે આજે સોહેલો (૧૧)

કુ ધન્ય ધન્ય સપ્તમી મહા બહલાળી રે આજે સોહેલો
કુ પ્રગટયો ભક્તનો સોહાળી રે આજે સોહેલો (૧૨)

કુ ધન્ય ધન્ય શ્રી રૂક્મણીલું માતરે આજે સોહેલો
કુ જનસ્યા જગત વિઘ્નાત રે આજે સોહેલો (૧૩)

કુ પ્રયાગ નગર અતિ રસ ભરીયું રે આજે સોહેલો
કુ પ્રગટય અભિનવું કરીયું રે આજે સોહેલો (૧૪)

કુ ભક્તના ભાગનું શું કહીયે રે આજે સોહેલો
કુ તેણો કહેતાં પારન લહિયે રે આજે સોહેલો (૧૫)

→ નાનાલેણી માન્દુ
નાનાલેણી માન્દુ

જન્માન્દુ - જન્માન્દુ તુંદ્રાણ
(હોયો માડો કિસાણ પંથી લીધુ છે)

શ્રી વિઠલગૃહ અતિશો આનંદજી, આનંદને રે આનંદ હવોજ ૧:

પુરુ પ્રગટ હવા અભિનવ જાણીલું, વાણી એ કૃષ્ણાદાસી એમ કહેજુ. ૨.

ધન્ય શ્રી રૂક્મણી શું કહું તમ ભણી, ધન્ય જાયો વર્યા જીવનોજ. ૩.

મુખું વિકાસીને કહે કૃષ્ણાદાસીલું, મહાભાગ્ય એ કયાં લગી કહુંજુ. ૪.

શ્રી ગોકુલનાથજી જાયા પ્રજજન ભાવ્યાજી, તોરણ સુહાવ્યા સદન સહુજી. ૫.

ભાગ્ય ઉદિત હવાં જગતના જીવનાં મુદ્દિત હવા સૌકો કહેજુ. ૬.

યુવતી સર્વ મિલીને શ્રીમુખ જુબેજી, મોહે તે મન માનુની તણાંજી. ૭.

ચીરંજીબો બણી બણી આશિષ દે ધણી ધણી, કામના મન તણી પૂરીઓજી. ૮.

ભાવ તે સર્વના પ્રભુએ અંગીકર્યાજી, વર્યા જે જીવ પોતે થકીજી. ૯.

સખીગણ ગાય ને સ્વર તે સુહાયજી, ધાય ને મોહોમાંહે તે મંદેજી. ૧૦.

કુમકુમ રોલને કરે તે કલોલજી, સોહે તંબોલ મુખ તેહ તણેજી. ૧૧.

સુખ તણો સાગર જોહ તણો આગર, નવરંગ નાગર નિરખિયાજી. ૧૨.

મોદ મન અતિ ધણો, કોણ નવ જાય ગણ્યો, મનોરથ મન તણો પૂરિયોજી. ૧૩.

માંહોમાંહે નાચે ને અતિશે તે રાચેજી, સાચે તે ભાવ બર્યા ભગવદીજી. ૧૪.

સંવત સોળસેં અષ્ટમ વર્જીજી, હર્ષ ધણો રૂક્મિણીજીનેજી. ૧૫.

માગશિર માસ વારમાં અતિ વર, સુંદર સુંદ સંપતમીજી. ૧૬.

ભગુ વાર તે સારમાંહે સારજી, અસુર ગુરુ થકો તે સુર થયોજી. ૧૭.

રાતનો પ્રાગટય તે અતિ છે ઉદ્ભૂતજી, જત ધટી એક છઘન પળેજી. ૧૮.

ધૂર્વા ભાડ્રપદ નક્ષત્ર જેહજી, તેના ભાગ્યનું હું શું કહુંજી. ૧૯.

જોગ સિદ્ધિ નાચે તે પાચ્યો તે સુખ ધામજી, કામ પૂર્ણ થયાં તેહ તણાંજી. ૨૦.

મિથુન લગ્ન તે સ્પષ્ટ કર્યુ અગણક વર્ગજી, હરખી તે જન્મકુંડલી કરેજી. ૨૧.

ધન્ય તે સંકાંત ધન્ય ધન્ય માસજી, રાશી તે કુંભ સુખરાશ છેજી. ૨૨.

નવગ્રહ ઉભા ઈચ્છા કરતા કર-જોહેજી, કોડ પૂર્યા કોટિ જન્મનાજી. ૨૩.

ગુરુ રહ્યો દ્વિતીયે ને રાહુ તે તૃતીયજી, સ્તુતિ કરે બુધ આષમ રહ્યોજી. ૨૪.

શુક્ર મંગલ રહ્યો સપ્તમે સોહેજી, સૂરજ મોહે તે ત્યાં રહ્યોજી. ૨૫.

ચંદ્ર શનિશ્વર નવમે તે નાચેજી, રાચે છે કેતુ તે સ્થલ રહ્યોજી. ૨૬.

એહી પેરે જન્મ કુંડલી તે કીધીજી, આશિષ દીધી જેમ વેદ વિવિજી. ૨૭.

વેદની ધ્વનિ તે કીધી મહામુનિજી, સુણી મન મુદિત શ્રી રૂક્મિણીજી. ૨૮.

માગદ બંદીય સુર સુછંદીય, વિવિધ પ્રકારે તે જશ કહેજી. ૨૯.

જે જે કહે તે સત્ય અહીં સોહેજી, મોહે તે સૌ કોઈ તેહ સુણીજી. ૩૦.

માન તે અતિ ધણાં દાન તે ગુપ્ત-ધણાં દીધાંજી, તે પ્રીતે ધણાં મન મળીજી. ૩૧.

એહીપેરે આનંદ ઉલટ્યો ન માયજી, શેરી ને સમાએ સમુદ્ર જસોજી. ૩૨.

નિરખે તે સુર સહુ વરખે કુસુમ બહુ, હરખે તે દુંદુલિ વજાડિયાંજી. ૩૩.

સકલ નરનારીને ઉલટ અપાર, ઉત્સાહ બર્યા માંહે મલ્યાજી. ૩૪.

એહીપેરે તે લીલા જન્મની નિત્યજી, સત્ય તે જન્મ સમે શુભજી. ૩૫.

સુખ તણી રાશ કેમ કહે હરિદાસજી, આશ પૂર્ણ કરો ભક્તનીજી. ૩૬.

ચોખરા- એ પ્રાગટયનું નિત્ય ચરિત્ર, શ્રીગોકુલ નિત્ય નિવાસ;

નિત્ય વિહારી નિત્ય રમે, નિત્ય જૌતન રસરાસ. ૧.

તે કાંઈ કહેવા મન ધરું અને ફરીફરી માણું માન,

ભગવત રસના ભોકતા દાતા છો દો દાન ૨.

અનુભવ નિત્ય નિત્યના નવા અને નિત્ય નિત્ય નવાલી ભાત; ૩.

મહદ ભક્તને પ્રારથી અને એ માગું હરિદાસ, શ્રી વલ્લભજનું નિત્યચરિત્ર,
 તે પૂરણ કરવી આંસ. ૪.
 અરુણ ઉદ્ય થયા પછી જે જે કરે સહુ કૃત્ય;
 તે સુખસજ્યા પોઢ્યા લગી કહું જે. નિત્યચરિત્ર. ૫.
 શ્રી આચાર્યજીએ દશમમાં કહું પ્રથમ જન્મ પ્રકરણ;
 નિરોધ સહિત પોતે સૂષ્પું જે ભક્ત તણા આચરણ;
 જેમ જન્મ પ્રકરણ પછી કહું તામસ પ્રકરણ સાર;
 ને અઠાવિંશ અધ્યાય કહાા, સાત સાત ચાર વાર.
 તેમ પ્રથમ સાતે ધોલે કહું તામસ પ્રકરણનું પ્રમાણ;
 નિત્ય ચરિત્ર આરંભથી સાત સાત તણું ઓધાણ. ૬

(૭૭૪) રાગ સારેંગા : આજ બધાઈકો દિન નીકો । નંદઘરની જસુમતિ જાયો
 તે લાલ ભામતૌ જીકો ॥ ૧ ॥ પંચશબ્દ બાજે બાજત ધરઘરતે આયો ટીકો । ભંગલ
 કલશ લિયે વ્રજસુંદરિ ગવાલ બજાવત છીકો ॥ ૨ ॥ દેત અસીસ સકલ ગોપીજન
 ચિરજીવો કોટિ વરીસો । પરમાનંદદાસકો ઠાકુર ગોપ લેખ જગદીસો ॥ ૩ ॥

- (૮૧૪) રાગ કાંજ્ઝરો : રાનીજૂ તિહારો ઘર સુખસ ખસો । સુનિરી યશોદા યા
 હોટાકો જ્હાતહી જિન વાર ખસો ॥ ૧ ॥ કોઉ કરત વેદધ્વનિ ભંગલ કોઉ અતિ આનંદ
 લસો । નિરભિ નિરભિ મુખ કમલનૈનકો આનંદ પ્રેમ લિયે હુલસો ॥ ૨ ॥ દેત અસીસ
 સકલ ગોપીજન કોઉ ગાવો કોઉ વિહસો । પરમાનંદ નંદઘર આનંદ પુત્ર જન્મ ભયો
 જૂગતું જસો ॥ ૩ ॥

(કૃત્તિ સ્નાન)

કરુણા તે કરીને પાઉ ધાર્યાજી ૩૬

કરુણા તે કરીને પધારોજી, પોતે તે જલધરા માંહેજી;
ભક્તાને પોડોચી વધામણી, અમકીને ચાલ્યા તે ત્યાંહેજી. (૧)
આવીને આસાનો બોઠાજી, બોલે તે વિકસિત વદનોજી;
સેવક તે સુષીસુષીને રીજેજી, ભાવે તે ભીજે છે સદનજી. (૨)
વિનંતિ કરી મહાપ્રભુ અનો, મોતી ધરાવ્યા તે કરણોજી;
શોભા મુક્તા ઘણું પાયાજી, પ્રભુજી છે ત્રિભોવનના આભ્રાજી. (૩)
ભીતરના કૃત્ય કરી અનો, ફરીયતો બોઠકે આબ્યાજી;
વાજીંગ વાજે છે રે તોહ સામે, સેવક સર્વોને મન ભાવ્યાજી. (૪)
સત્ત્વરતા કરી કૃત્ય સાહુ, બાહુ બાહુ પેરનાં તોહજી;
ચરણ મક્ષાલાણ કરી પહેરીજી, પરદની તેલની જેહજી. (૫)
ગાદીઓ બોઠા સુંદરવર, કેશાનો કાંસકી કીધીજી;
અભ્યંગ તણોરે આરંભજી, ગ્રજજનનો આસીસ દીધીજી. (૬)
તેલાં તે વિવિધ પકારનાં, ભરીય કટોરા તે ધરિયાજી;
સેવકજનક સાહુ મર્દન કરે, અતિ આનંદે તે ભરિયાજી. (૭)
જળ તે સમોઈને સિદ્ધ કર્યો, પ્રભુજીને ચોકીયે પધરાવ્યાજી;
કેસર ભર્યા રે ભાજન લેઈ, ભક્ત કઠેડા માંહે આબ્યાજી. (૮)
જથ જયકાર તોણો સામે, કરે તે સક્લ નરનારજી;
આંગણા માંહાં ભીડ અતિ ઘણી, સેવકનો નહિ પારજી. (૯)
ભીડ અટારીને છજાએ, ભીડ મુડેરીને ગીજે ભાલજી,
પ્રભુજીને જ્હાતા તે નિરખીજી, હરખે તે ગાએ છે ઘ્યાલજી. (૧૦)
મસ્તક કેસર ઢોળીનો, ચોળે તો અંગ રસાલજી;
અરણામૃત કેરે કારણો, ફુલાહલ થાએ તોણો કાલજી. (૧૧)
વાજીંગ વાજેરે, અતિ ઘણાં, વિવિધ પકારે સુહાયેજી;
મોદ આનંદ તે એહી પેરે, જગત બ્રહ્માંજે ન સમાએજી. (૧૨)

(કૃત્તિ સ્નાન થઈ રહ્યા પછી બોલવાનું)

નહાઈ ઉઠયા પભુ પાતલા, અંગૂછો કરે શ્રીઅંગોજી,
તોહની શોભા તે શી કહું, ભરીઓ તે કેશર રંગોજી. (૧૩)
પ્રીતો ઘોતી લેઈ શ્રી કરે, ઘરી વક્ષસ્થલો સૌહેજી;
પરિધાન કરતા સુંદરવર, ઉપરણો મન મોહેજી. (૧૪)
પીઠે બેસી આચમન કરે, પછી ઘરે તિલક ને ભાલેજી;
મુદ્રિકા પહેરિજી અગુંલી, કઠ મોતી તણી ભાલજી. (૧૫)
નિત્યના કૃત્ય તે કરી અને, વેળે તે મંદિરે પાયો ધાર્યજી;
ચિરંજિવો કહી કહી કામિની, અંગ આપાપણાં ઓવારેજી. (૧૬)
ભીતર પહોંચા, ભલે સામે, મન માંહે આનંદ આણોજી;
ભક્તાને ભાડા સુખ આપવા, પેર ઘણી ઘણી જાણોજી. (૧૭)
પ્રાગાટ્ય તે તોણો કારણો, કહે તે શાસ્ત્ર સિદ્ધાંતજી;
બીજા તે બાપડા શું લહે, નિગમ ન જાણો તે વાતજી. (૧૮)

ભીતર ભોગ સામગ્રી, ધણી ઘણી ભાંતાની આવેજ ;
 વિજન વિવિધ પ્રકારનાં, મહાપ્રલુને મન ભાવેજ. (૧૯)
 વાણિએ કયેમ વરણાન કરુ, જ્યાંહાં નહીં ગોચર જ્ઞાનજી ;
 જધપિ કહેવાયે તેટલું, જેટલું દીધું છે ગ્રલુ દાનજી. (૨૦)

(તિલક)

આજ બ્રજની શોભા અલિ ધણી ૩૭

આજ રજની શોભા અતિ ધણી, ધેરે પ્રગાટિયા શ્રીગોકુલધણી;
 ગોપી ગોવાળ મળીયાં સર્વ સુષ્ણી, ધાઈ આવ્યાં શ્રીવિકુલવર ભણી. (૧)
 એ શોભા નિજ મંદિર તણી, તે જોવાએ કોણ અદકણી;
 મણિ માણોક જડીએં બારણો, સેવક જનનો સુખ કારણો. (૨)
 ધોર ધોરથી ગોવાળ આવે રે, માખણ દહીં દૂધ લાવે રે;
 સાથે સુરખિ લાલાનાં લાવે રે, મુખ લાટકનાં લાવે રે. (૩)
 ગોવાળ નટવર બેખ ધરિયો રે, મસ્તક દવિ માટ ભરિયો રે;
 છીરકે છે માંહો ભાંશ રે, ધરે રહી શ્રીવિકુલજીની ભાંશ રે. (૪)
 ત્યાં તો સ્વર્ણ આનંદ લીજે રે, માતા રુકમિષીજનાં મન સીજે રે;
 સાજનાં આદર માન રે, આખ્યાં બીકી ને પકવાન રે. (૫)
 કર શહીનોં કયી પ્રણામ રે, આશીષ દીધી તોણી વાર રે;
 કહણી ભવનાં બંધન કાચ્યાં રે, વંઈંછાવને માંયાં તે આખ્યાં રે. (૬)
 સેવકજન ઉભો દારે રે, ત્યાં તો તન મને સર્વો વારે રે;
 હાલો આખ્યો રજમાં વાસં રે, બલિંદારી માધવદાસ રે. (૭)

કાની લાદ ગાહે કે કાની કૌર દુર્ગી ખુલો ૧૪
 -કો ગોકુલ નાષ્ટની પદ્ધાદ્ય:

ધોલ પદ ૩૪૨ મું

મહા મહા ઓચ્છવ આવ્યો રે હમારે, આવ્યો રે હમારે આવ્યો રે હમારે		
જીવની ઓચ્છવ આવ્યો રે હમારે, આનંદકારી આવ્યો રે	મહા.	૧
કુલદી કુલન આવ્યો રે મહા ઓચ્છવ, મોદહી મોદ બનાવ્યો રે	મહા.	૨
તનમન નાખું વારી રે મહા ઓચ્છવ, રૂક્મણી લાલ જાયો રે	મહા.	૩
છઠ બડભાગી આવી રે હમારે, સમભી સોહાગી લાવી રે	મહા.	૪
અષ્ટમીના રંગે પાગી રે મહા ઓચ્છવ, નવમી મહા બડભાગી રે	મહા.	૫
હમારે રાય ધેર ઢોટા જાયો, રાણી રૂક્મણીજીએ ઢોટા જાયો રે	મહા.	૬
મોહનભાઈ જીએ કીધો રે મહા ઓચ્છવ, અનુભવીએ રસ પીધો રે	મહા.	૭
ગોકુલભાઈજીએ કીધો રે મહા ઓચ્છવ, અનુભવીએ રસ પીધો રે	મહા.	૮
સબ ઓચ્છવકો ઓચ્છવ આવ્યો, મહાપ્રસાદ જલેભી લાવ્યો રે	મહા.	૯
અગહન સુદી સાતે શુભદીન આવ્યો, વલ્લભ પુત્ર રાણી રૂક્મણી જાયો રે	મહા.	૧૦
કૃષ્ણદાસીએ કહીને બોલાવ્યો રે મહા ઓચ્છવ, ગોકુલનાથ હમારો આવ્યો રેમહા.	મહા.	૧૧
મહા મહા ઓચ્છવ આવ્યો રે હમારે, આવ્યો રે હમારે આવ્યો રે હમારે.		૧૨

□ राग विशास □ (१) आयो आयो ओनंद रंगरंग सुन्यो रुक्मिनी सुत जायो ॥ जूयतिनके मन में द्वैरहे हैंस हैंस मंगल गायो ॥१ ॥ सब सुरति संग लगाये प्रफुल्लत मुख निरखी हीये हाव भाव कठाक्ष कीयो मनको भायो ॥ वृद्धावनचंद श्रीवल्लभ रसही रसमें काम अनेक लाड लडायो ॥२ ॥

□ राग ललित □ (२) प्रगटे श्रीगोकुलनाथजी श्रीविद्वुलनाथके धाय बधाई ॥ उत्र कियो यश या भूतल घर माला तिलक दृढाई ॥१ ॥ गुण लावण्य साधुरी मुख छवि देख अनंग लजाई ॥ दीनदयाल सहा करुणामय कृष्णरथ सरसाई ॥२ ॥ निज दासनपर करत सदा हित कीरति सब जग छाई ॥ अति उदाहर श्रीविद्वुलनंदन रसिकदास शिरनाई ॥३ ॥

□ राग देवगंधार □ (३) भयो श्रीविद्वुलके मन मोद ॥ परम पुन्य फल श्रीगोकुलेश सुत धाय लिये जब गोद ॥१ ॥ बारबार विधु बदन विलोकत फुले अंग न मात ॥ बाल दशाकी नवल माधुरी अचलत द्वगन अधात ॥२ ॥ और काज बिसराये चाहतं चुटकी दे किलकावत ॥ छिनु छिनु होत पुलकित तन हरखि हरखि हीय लावत ॥३ ॥ यह सुख देखेही बनीआवे को कही सके सुजान ॥ चहुं ओरकी अब्दुत शोभा कृष्णदासके प्राण ॥४ ॥

□ राग देवगंधार □ (४) आगम जन्म महोत्सवके दिन भयो सबन उत्साह ॥ मंगल साज करत मनोरथ अपने अपने चाह ॥१ ॥ नित्य नौतम सिंगार करत मन बाह्यो मोद अथाह ॥ आई आई इह भाँति सुहागिनि निरखत वल्लभनाह ॥२ ॥

□ राग देवगंधार □ (५) आज जनमदिन वल्लभलाल ॥ तेल सुगंध चुपरि सौंधीसो न्हाये रसिक रसाल ॥१ ॥ केसर रंग उपरना धोती और मुक्ताफल माल आरतिको सुख देहु वृद्धावन भक्त जनन प्रतियाल ॥२ ॥

□ राग देवगंधार □ (६) यह सुख कयों हु कहत न आवे ॥ सुखनिधि रससों न्हात रसही रस भाग्य रास जो न्हावे ॥१ ॥ निज जन निरखि निरखि सुख पावत वल्लभरस बरसावे ॥ भक्ति कृपा पूरन तें बल अपने नैनन निरखि सुख पावे ॥२ ॥

□ राग देवगंधार □ (७) अब जग प्रगटे श्रीगोकुलनाथ जु तब हुते श्रीरघुनाथ जु ॥ छंद ॥ रघुनाथ द्वैके धर्मपाले नाम लीये जग तरे । अब द्वया श्रीगोकुलनाथजुकी जीव कलिके निस्तरे । फिर करो गोकुल राजलीला भक्ति तुमतें जानीये । हरिदास जन तुम चरन बंदे शरन अपने आनीये ॥१ ॥ चाल ॥ प्रभ यश अधिक बहूयो संसार में ठाड़ी सिद्धि सर्वे प्रभुद्वार में ॥ छंद ॥ द्वारमें सब सिद्धि ठाड़ी देवलोक बखानीये । दृढ़ भक्ति श्रीगोकुलनाथजुकी और बात न जानीये । जे नाम पावे सुजश गावे धर्मके व्यवहार में । हरिदास जन तुव चरन बंदे जश बहो संसारमें ॥२ ॥ चाल ॥ प्रभु जे सरन आये तिन गति पाई प्रभु तुम दयानिधि भक्ति दीखाई ॥ छंद ॥ करी भक्ति एक श्रीनाथजुकी दीन जानी द्वया करी । निज भजन करी जे लौक पाले नाथ मनमें यह धरी । स्थिर रहो श्रीविद्वुलेश नंदन अस्तुति सब जग करे । हरिदास जन तुम चरन बंदे शरन आये ते तरे ॥३ ॥ चाल ॥ प्रभु सुख फलन फली इन्द्र लजानो श्रीगोकुलनाथ धनी कृष्ण समानो ॥ छंद ॥ कृष्ण जो जश जगत् प्रगटे धर्म यातें स्थिर रहे । प्रगट परमानंद स्वामी कछुक जन बिनति करे । करी कृपा अपनी भक्ति दीजे कहों कीती हों भली । हरिदास जन तुम चरन बंदे सहज सुख शाखा भली ॥४ ॥

□ राग देवगंधार □ (८) अगहन सुदि साते शुभदिन आयो ॥
 श्रीवल्लभपूत रानी रुक्षिपनी जायो ॥ जुवती सब मिली मंगल गायो ॥
 श्रीगोकुलनाथ हमरेंजु आयो ॥ छंद ॥ श्रीगोकुलनाथ कलियैं भक्त मन
 भायो कीयो ॥ धन्य धन्य कूख धन्य धन्य ए प्रगट जन्म जहाँ लीयो ॥
 बांधती बदनवार धर घर होत आनंद बधाईयो ॥ वृद्धावनको चंद
 श्रीवल्लभ सप्तमी दिन आईयो ॥१ ॥ चाल ॥ आरती करि करि सब मुख
 देखे ॥ जीवन जन्म सुफल करी लेखे ॥ देत आशिष सबे वजबाला ॥
 जीवों श्रीविठ्ठलनाथको लाला ॥ छंद ॥ जीवों श्रीविठ्ठलनाथ को सुत सूल
 जन मनकी हरी ॥ कहत न आवे निषिधको सुख आज शुभदिन शुभ
 घरी ॥ एक बदन उधारि निरखें अंगोअंगही पेखीये ॥ वृद्धावनको चंद
 श्रीवल्लभ आरती करी मुख देखाईये ॥२ ॥ चाल ॥ जित तित होत
 कुलाहल भारी ॥ नावत गावत सब नर-नारी ॥ सर्वस्व देत कछु ए न
 संभारी ॥ मग्न भये तन मन धनवारी ॥ छंद ॥ वारति तन मन प्राण पियपर
 निरखी मुखकी शोभा ॥ कहत न आवे निषिधको सुख लालची रस
 लोभा ॥ मोहनी सब अंग जाके एसी लीलाधारी ॥ वृद्धावनको चंद
 श्रीवल्लभ होत कुलाहल भारी ॥३ ॥ चाल ॥ अजन जन्म धरके भुव
 आयो ॥ नियम जाको यार न पायो ॥ रानी रुक्षिपनि ले योद रिखलायो ॥
 भक्तन आनंद लाड लडायो ॥ छंद ॥ आनंद लाड लडायो भक्तन कियो
 मनको काजज ॥ सकल शोभा सहित राजे महाराज
 राजाधिराजजू ॥ जैसेही जेहि भांत चाहत तेसेही तिन पायोहै ॥ वृद्धावनको
 चंद श्रीवल्लभ जन्म धरि भुव आयो हो ॥४ ॥

□ राग बिलावल □ (९) उत्सव अलौकिक कहो न जाई ॥ भक्तनके उर
 सदा बसत प्रभु प्रगट भये सुखदाई ॥१ ॥ श्रीगोकुलेश प्रागट्य सर्वोपर
 लीला रसिक सुहाई ॥ भक्ति रसिक रसमय प्रभु प्रगटे वल्लभदास महा
 निधि पाई ॥२ ॥

□ राग बिलावल □ (१०) हमारे अलौकिक उत्सव आयो ॥ प्रागट्य
 अलौकिक वल्लभ लालको दशों दिश मंगल छायो ॥१ ॥ चरस दिनालों
 मंगल इच्छित सौर्यगल दिन पायो ॥ वल्लभदास जनमदिन राजे घरधर
 होत बधायो ॥२ ॥

□ राग बिलावल □ (११) श्रीवल्लभलाल अति सुखदाई प्रगटे भास्य
 हमारे ॥ भक्तरसिक न्हवावे कैसर रसरंग व्हे रहो भारे ॥१ ॥ श्रीअंग
 सुंदर रंग व्हे रहे शोभा मोषे कही न जाये ॥ प्रगटे श्रीगोकुलनाथ भक्त हित
 वल्लभदास महा निधिपाये ॥२ ॥

□ राग बिलावल □ (१२) आज आनंद भरी डोलत जुवती जन वीथन
 मंगल गावे ॥ विविध भांत भूखन पहरे तन नव सिंगार बनावे ॥१ ॥ गृह
 गृहते निकसी पिलि युवती प्रफुल्लत तनमन मोद बढावे ॥ अंग अंग रस
 रंग उमणि अति भवन लालके आवे ॥२ ॥ आंगन आय भयो चहुं ओरते
 निरखि निरखि लालन सुख पावे ॥ यह उत्सव परम सुखद सुख वल्लभके
 मन भावे ॥३ ॥

□ राग बिलावल □ (१३) जन्म महोत्सवके रस बोलत अपने अपने
 काज ॥ मंडप चिन्ह बहु भांति करत सुहागिन साज ॥१ ॥ आनंदमोह
 सकल आनन जुरि रहो खप नगराज ॥ कहत परस्पर हँसि हँसि हितसों
 अति मंगल सबदिन गाज ॥२ ॥ कोउ काहुसों मागत हठ करि देत लेत नहि
 लाज ॥ वल्लभलाल रसालके सोहागवर फुल्यो फिरत समाज ॥३ ॥

□ राग बिलावल □ (१४) रुक्मनी सो दिन आयो आज ॥ जा दिनेको तुम
 सबदिन संचिके राख्यो हो सब साज ॥१ ॥ अब खराचो विलसो बहु पूजो
 मनको काज ॥ बृंदावनको चंद्र प्रगट भयो सब गोकुल सिरताज ॥२ ॥
 चाल ॥ अब जग प्रगट श्रीगोकुलनाथजी तब हुते श्रीरघुनाथजु ॥ छंद ॥
 रघुनाथ व्हेके धर्मपाल नाम लीये जगतरे ॥ अब दया श्रीगोकुलनाथजीकी
 जीव कालिके निस्तरे ॥ फिर करो गोकुल राजलीला भक्ति तुमते जानिये ॥
 हरिदास जन तुम चरनवंदे शरन अपने आनीये ॥३ ॥ चाल ॥ प्रभु यश
 अधिक बाद्यो संसारमे ॥ ठाडी सिद्धि सबें प्रभु द्वारमे ॥ छंद ॥ द्वारमे
 सब सिद्धि ठाडी देव लोक बखानिये ॥ दृढ़ भक्ति श्रीगोकुलनाथजीकी
 और बात न जानीये ॥ जे नाम पावे सुजस गावे धर्मके व्यवहारमे ॥
 हरिदास जन तुम चरनवंदे जश बहु संसारमे ॥ ३ ॥ चाल ॥ प्रभु जे शरन
 आये तिन गति पाई ॥ प्रभु तुम दयानाथ भक्ति दिखाई ॥ छंद ॥ करी
 भक्ति एक श्रीनाथजुकी दीन जानी दया करी ॥ निज भजन करि जे लोक
 पाले नाथ मनमें यह धरी ॥ स्थिर रहो श्रीविद्वलेशनंदन अस्तुति सब जग
 करे ॥ हरिदासजन तुमचरन बंदे शरन आये ते तरे ॥४ ॥ चाल ॥ प्रभु
 सुखफलन फली इन्द्र लजानो ॥ श्रीगोकुलनाथ धनी कृष्ण समानी ॥
 छंद ॥ कृष्ण जो जश जगत प्रगटे धर्मयाते स्थिर रहे ॥ प्रगट परमानंद
 स्वामी कछुक जन विनति करे ॥ करी कृपा अपनी भक्ति दीजे कहाँ कीर्ति
 हों भली ॥ हरिदास जन तुम चरन बंदे सहज सुख शाखा फली ॥५ ॥
 □ राग धनाश्री □ (१५) जायो पूत रुक्मणीजु सब ठौर बधाई बधाई ॥
 जग उद्योत परम मंगल निधि मंगल महानिधि पाई ॥६ ॥ फूली फिरत बाल
 बिथति सिंगार सुहाई ॥ रथ रासि हुल्लास बढे तन उर आनंद न
 समाई ॥७ ॥ कंचन कलास थार मंगल कर लीनो साज बनाई ॥ उमडी
 सिधु तरंगन रंगन भवन लालके आई ॥८ ॥ नाचत गावत अति प्रसुदित
 मन सोभा बरनी न जाई ॥ देत अशीश निहारि लाडिले बल्लभ वर
 रसदाई ॥९ ॥
 □ राग धनाश्री □ (१६) श्री बल्लभ प्रगट भयो रुक्मणी मन आनंद
 लयो ॥ अगहन सुदिसाते शुभदित अति श्रीविद्वल घर जन्म लीयो ॥१ ॥
 यह सुनि सुनि सब जुबती आई गावत मंगल चार बधाये ॥ अति उत्साह
 आय मुख नीरख्यो भये सबनके मनके भाये ॥२ ॥ देत असीस रहसि मन
 सुंदर घिरजीयो यह लाल तिहारो ॥ श्रीगोकुलैश पूरन निधि मंगल
 बल्लभदास नेननको तारो ॥३ ॥
 □ राग आसावरी □ (१७) यह आनंद सबको बहुभागी ॥ सब मंगल
 शिरमोर भहोत्सव आयो परम सुहामी ॥१ ॥ घर घर अति उत्साह मोह मन
 रहे प्रेम रंग पायी ॥ नख सीखलौं शिंगार सज्यो हे सुंदर अति
 अनुरागी ॥२ ॥
 □ राग आसावरी □ (१८) आनंद भर छोलत व्रजबाल ॥ कुम्भकुम तिलक
 कटोरन भर भर मंगल देत सबनके भाल ॥१ ॥ हसत परस्पर प्रेम
 मुदितमन पूरत प्रेम रसाल ॥ फूलनसो निरखत बल्लभ वर रसीले
 बाल ॥२ ॥
 □ राग आसावरी □ (१९) फूली छोलत मालनि बांधत बंदन वार द्वारे
 द्वारे ॥ बल्लभ नौतम देत पराग रंग भाँति बिचित्र संवारे ॥१ ॥ कदली
 स्थंभ रोपे दुहु ओरन द्वाक द्वाक रही पातनकी डारे ॥ अति आनंद प्रगट भई
 सोभा यह रूप निहारे ॥२ ॥ भूषण बसन तहां पहराये सुंदरी करि मनुहारे ॥

॥ राग आसाकरी ॥ (१०) खुले ह्वार आनंद प्रगट भयो निरखि लाल मुख
सुख पायोरी ॥ रति विलाससो बिहँसि रहे अंग नेन सलोल रस भरी
आयोरी ॥१ ॥ जुबती के सिंगार सिरोधनी भूषण भूषीत तन पायोरी ॥
रीझि रीझि प्रीय वल्लभ तन रुचित प्रेम रस उपजायोरी ॥२ ॥

॥ राग आसाकरी ॥ (११) महोत्सव फूलन फूले आयो ॥ मनोरथ इच्छत
आंजु हमारे लाल रुक्षिनी जायो ॥१ ॥ नव नवरंग सिंगार सुहागिन
सुहागिन अंग सुहायो ॥ आनंद मंगल निर्तत डोलत मोदही मोद
बढ़ायो ॥२ ॥ कंचनथार कलश कैशर भरि मंगल साज बनायो ॥ घर
घरते निकसी उमडे रस गार्वत रंग बधायो ॥३ ॥ आई सब सुंदरी मंदिर
आंगन उत्साह छायो ॥ करत कल्लोल अलोल परस्पर हरखत हृदये
समायो ॥४ ॥ देत अशीश परम प्रमुदित मन यह सुख सुबस बसायो ॥
पूरन काम निरख सचु पावत वल्लभ मनको भायो ॥५ ॥

॥ राग आसाकरी ॥ (१२) अगहन सुदि सातम शुभे दिन आयो ॥
श्रीबल्लभ यत रानी रुक्षिमणी जायो ॥१ ॥ कही कृष्णदासी यों करके
बुलायो ॥ श्रीगोकुलनाथ हमारे आयो ॥२ ॥ प्रगट प्रताप नितही नित
छाजे ॥ श्रीरुक्मनि गोकुल मध्य राजे ॥३ ॥ यह सुन भक्त सबे उठिथाये ॥
सहज सिंगार कीये मन भाये ॥४ ॥ प्रमुदित गीत जन्मके गाये ॥ ले ले
मंगल चार बधाये ॥५ ॥ बालक बृद्ध तरुन नरनारी ॥ नाचत देत परस्पर
तारी ॥६ ॥ मगन धये तन लाज विसारी ॥ मिल मिल नवल भरत
अंकवारी ॥७ ॥ कुमकुम तिलक सबनकों दीने ॥ डोलत तेल फुलेलन
भीने ॥८ ॥ भूषन बसन नये नये आये ॥ आप आप में सब पहराये ॥९ ॥
पीतामर आभूषण जे ते ॥ गिरे नहिजात बनाये ते ते ॥१० ॥ फूले अंग
अंग अति रसमाते ॥ चले साजले प्रीय हि सुहाते ॥११ ॥ आरती पुरी थार
ले आई ॥ मोहीनसों बोहोधांति बनाई ॥१२ ॥ कैशर भर कलश वह
साथत ॥ ले कर फुलेल सोधे सब हाथन ॥१३ ॥ वैष्णव भीड भई अति
गाढ़ी ॥ उमंगि चले सब अति रति बाढ़ी ॥१४ ॥ कलोल करत विद्युगन
फूले ॥ ज्यों ज्यों आवत प्रीय अनुकूले ॥१५ ॥ प्रमुदित अंग प्रकट भई
शोभा ॥ लाल निहारनकों मन लोभा ॥१६ ॥ यह बिधि सब मंदिरमें
आये ॥ वल्लभ निरखत नेन सिराये ॥१७ ॥ मुख जोवे और देहि
आसिष्म ॥ चौरजीयो तुम कोटिक बरसन ॥१८ ॥ गावें सब मिली अति
बड़भागी ॥ पूरे भाग्य सुहाग सुहागी ॥१९ ॥ पूरे मनोरथ मनके भाये ॥
गोकुलेश पूरन वार पाये ॥२० ॥ अती रस भरी सब मिलि गावे ॥ हुंदुभी
नाद अंस ताल बजावे ॥२१ ॥ अति उत्साह पट भूषन वारे ॥ वारि वारि
चुबतीन पर झारे ॥२२ ॥ विवस भये कछु और च जाने ॥ प्रेम उमंग मन

काहू न आने ॥२३ ॥ बाजे महा धोर सों बाजे ॥ आनंद मय सब गोकुल
गाजे ॥२४ ॥ मनके चीरे सब सुख भये ॥ प्राण वल्लभ के नियरे
गये ॥२५ ॥ गाढ़ी पर राजे सुंदर वरन ॥ अति प्रफुल्लत आनंद आनन
भर ॥२६ ॥ अति प्रसन्नता अंगअंग अति राजे ॥ उत्सव जान भक्त हित
काजे ॥२७ ॥ लगावत तेल सुंगंध श्री अंगन ॥ अपने अपने राघे
रंगन ॥२८ ॥ प्राणनाथ चोकी ढिंग आये जब ॥ जयजयकार भयो दशों
दिश तब ॥२९ ॥ तन मन प्राज्ञ प्रिया पर बारे ॥ एक चित मोहन रूप
निहारे ॥३० ॥ कैसरके रसही रस न्हाये ॥ श्रीअंग अद्भुत छिं
सुहाये ॥३१ ॥

बहोर्यो जल जमुनाको लाये ॥ शीतल उषा समौय ॥
 नहवाये ॥३२॥ चरणासृत सबकोड पावे ॥ भाजन भर भर ले ले
 आवे ॥३३॥ अंग अंगोछसों अंगुछाये ॥ पीढा सीप साजसों
 लाये ॥३४॥ केसरी रंग उपरना धोती ॥ पहेराये श्रवननप्रे मोती ॥३५॥
 जूरा बाँधत बाहु विशाल ॥ पीढा बेठि तिलक दीयो भाल ॥३६॥ सुंदर
 पीहोंची रतन जडाई ॥ मोतीनकी माला पहराई ॥३७॥ भाति भाति भूषण
 पहराये ॥ सोने छपी पावरी उठाये ॥३८॥ पाँडिधारे महिर प्रिय बल्लभ ॥
 धन्य यह दिन पायो अति दुर्लभ ॥३९॥ यह छबि निरखत भयो आनंद
 अति ॥ पाट बेठाये श्री गोकुलपति ॥४०॥ बेद पृष्ठत विप्र मिलि
 पांत्र ॥ पूजे मर्कडे बहु भातिन ॥४१॥ चारि सुहागिन मिलि मंगल
 गावे ॥ भरे भाव मन पियपै आवे ॥४२॥ प्रगट संजोय आरती लाई ॥
 जगमग ज्योति चाहुं दिश भाई ॥४३॥ भाल तिलक करि छबि ए निहारे ॥
 अक्षत हे कर पीडी वारे ॥४४॥ बीडा हे कर आरती कीनी ॥ सर्वस्व
 बारति अति रस भीनी ॥४५॥ सोने खपे फूलन लाये ॥ अंजुली भर भर
 मोती बधाये ॥४६॥ निरखी हरखी एसे उचरी ॥ धन्य यह दिन धन्य यह
 घरी ॥४७॥ जयजयकार करे सब ठाडे ॥ महा परम सुख आनंद
 बाढे ॥४८॥ कोड आंगन कोउ छैजे अटारी ॥ गावे मंगल
 आनंदकारी ॥४९॥ पाड़ धारे बल्लभ रस भरे ॥ भक्त भावे सब मन्थे
 धरे ॥५०॥ बैठकमे बल्लभ अति राजे ॥ शोभा सकल खल्प
 बिराजे ॥५१॥ श्री मुख हँसि आज्ञा दीनी तब ॥ वैष्णव वेगे न्हाय आवो
 अब ॥५२॥ बैठे आय भक्त अनुरागे ॥ शोभा ढोलत अंग अंग
 लागे ॥५३॥ महा प्रसाद जलेबी पाई ॥ लैत सब आनंद न अर्धाई ॥५४॥
 भयो उत्साह सबै मन भायो ॥ उमंग सिधु रस उर न समायो ॥५५॥ गादी
 तकिया नौतन साजे ॥ श्रीगोकुलेश तहां आय बिराजे ॥५६॥ भूषण वसन
 अनूप अनूरै ॥ पहेरावत जुवति सुखलपै ॥५७॥ केसर छिरके और
 छिरकावे ॥ मृगमृद सोधों अंग लगावे ॥५८॥ सबहिनके कीने सनमान ॥
 करी कृपारस दीने दान ॥५९॥ सब भातिन बल्लभ सुख दीने ॥ सकल
 मनोरथ पूरन कीने ॥६०॥ जो या रसको सुने अरु गावे ॥ महा उत्सवको
 अनुधव पावे ॥६१॥ बल्लभदास बल्लभ रस गायो ॥ भक्ति कृपा पूरन
 तैं पायो ॥६२॥

□ राग आसाकरी □ (२३) धन धन तेरी कूख रानी जू तू भाग सुहारा
 भरी । जायो सुत श्रीबल्लभ सुखनिधि सब सुख फलन करी ॥१॥
 और हु जे जनम कियों तुम तिन हुं पै कछु नहि चाहो सरी । ‘बृदावन’
 को चंद प्रगट शुभ लछन शुभ धरी ॥२॥

□ राग आसाकरी □ (२४) चौंडि चौंडि रही अटा घर घर गान करत ब्रज
 भासिनी । नौतम विधि पकवान सँवारति फिरत चपल गति दासिनी ॥१॥
 चाहुंदिस स्वर माधुरी मंगल धुनि होत द्योस और जासिनी । बल्लभलाल
 महात्सवके रस भरी सकल अंग कासिनी ॥२॥

□ राग टोडी □ (२५) मोतीनकी माल उर हार सोहे मोतीनके घोकी मध्ये
 नायक बिराजे गोकुलेशरी ॥ रतन कंचन माल गिनतन केहालों गीनो
 पहोंची जराव सोहे मुद्रिका सुवेशरी ॥१॥ धोती उपरेना धरे केसरी पावरी
 ओढे बैठे हे रसिक सुंदर सुवेशरी ॥ श्रीविद्वल कुमार प्राण बल्लभ
 जन्मदिन अगहन सुदि साते जान्यो देशदेशरी ॥२॥

॥ राग टोडी ॥ (२६) नीको बन्धो मन्दिर सुंदर प्राणवल्लभको बेठे
प्राननाथ देखे अखियां सिरतरी। मखमली छत और पिछवाई सब
जरतारी सीहत सिधासन बिछोना भाँति भाँतिरी ॥१ ॥ सीतिनको माल उर
हार सुकुमार कठ चोकी मध्य सुदेश गन पाँतिरी। धोती उपरेना सुखदेना
सीधेसा लपटात पहुची जराय कान कुडलकी कातिरी ॥२ ॥

॥ राग टोडी ॥ (२७) चोकी धरी चौक मध्य मज्जनको साज कीये भरे धरे
कुभ तहां सीतल उण्डादक। आनंद विलाससों विलसें पिय अंग अंग
शोभा विराजे आइ प्रेमको प्रमोदक ॥३ ॥ मुसिकात मुसिकात कहत
मधुरी बात मधुर बचन अति रसिक विनोदक। मज्जन प्रान वल्लभ को
देखी विय मज्जन करत अति रसिक रसोदक ॥४ ॥

॥ राग सारंग ॥ (२८) जयति नाथ गोकुलनाथ प्राणपति जननके
मालमुद्रा धर्य सबन हीने ॥ वे शंका खाय सन्यास दंडीयको भूपदिलीश
धर ढंड कीने ॥१ ॥ सकल भुव मैडलाधीश चूडा नम्यो जान माहात्म्य गुण
शरण आयो ॥ जान अपवाह जिय मृह निज बैशकी आत्म बंचक कपट दूर
आयो ॥२ ॥ जयति जयदेव तिहुं लोकमें धुनि धई फिरत विख्यात जग
मांझ छाई ॥ सरस रंगी प्रभु इशके इशकी शरण कीये महासिंह
पाई ॥३ ॥

॥ राग सारंग ॥ (२९) केसरकी धोती कटि केसरी उपरेना ओहें
श्रीगोकुलेश ठाडे निज मंदिरमें सोहे ॥ सुंदर विशाल रूप भूषन सोहे अनूप
अंग अंग शोभा देखि कोटि मदन मोहे ॥१ ॥ कुंडल विराजे कान उपमाको
नाहिन आन भाव भरे लटकतहें या छबीकों कोहे ॥ धंदा झालर बाजे
आरती हाथन राजे बार बार निरख मुख व्रजपतिको जोहे ॥२ ॥

॥ राग सारंग ॥ (३०) सब उत्सवको उत्सव आयो। अति प्रफुल्लित
आनंद मगन मन छिनछिन बढत सवायो ॥१ ॥ जर तारी पाटबर अंबर
हेरही हेर लगायो। निरमोलिक आभूषण लेले प्रान प्रिया पहेरायो ॥२ ॥
काहू कछु अभिलाष न राख्यो जो जाके मन भायो। आरति करि करि
निरखि निरखि मुख सबको हीयो सीरायो ॥३ ॥ बरस द्योस लों घरधर
मंगल साज चनायो। वृद्धावन मनोरथ पूरन करि श्रीवल्लभ लाल
लद्यायो ॥४ ॥

॥ राग सारंग ॥ (३१) प्रकट भये धाम श्रीविवृलाधीशके महा रस सुखद
श्रीगोकुलाधीश ॥ शुक्ल अगहन सप्तमी वारादि महा शुभ जानि दुखहरन
जगदीश ॥१ ॥ बजत बाजे सकल सुरन सह बहु भाँति देव दुंदुभी बजत
हरखतमन इश ॥ करत तहां नृत्य तांडव भाँति भैदसों स्तुति करत आये
विधि नारद मुनिश ॥२ ॥ कुसुम वृष्टि करत पछत जयजय नमत सबही देव
धरणी धरणीधर शीश ॥ महामाहिमा अतुल शेष नहि पावही पार याको
कहा तुच्छ कवि इश ॥३ ॥ महा यश प्रकट कीनौ सकल धरणिएं कीये
दृढ भक्ति पथ खंड दंडीश ॥ अतुल महिमा कहा तुच्छ मुख कहि शके
रसिकको दास तुव शरण मन इश ॥४ ॥

॥ राग सारंग ॥ (३२) आज हमारे मंगलमाई ॥ प्रकट भये पूरण
पुरुषोत्तम गोकुलेश सुखदाई ॥१ ॥ तिहुं लोकमें आनंद उपज्यो घरधर
बजत बधाई ॥ विष्णुदास प्रभुकी यह लीला निगम नेति कहि गाई ॥२ ॥

□ राग सारंग □ (३३) प्रागदूय अतुल प्रकट भयो सुनके जहाँ तहाँते
सुदरी उठ धाई ॥ बधाई बधाई कहतहै मोद भरी वंदिरमै
आई ॥१ ॥ धन्य लक्ष्मीनी तेरी कूख सुहागिनी भाग्यन यह निधि भूतल
आई ॥ अष्टसिद्ध नवनिधि अलौकिक या देखत हम पाई बधाई ॥२ ॥
घगन भई निज अग न संभारति बारत तन मन प्राण समेती ॥ अनेक
मनोरथ कीये भावते चोछावर कर संपत्ति देती ॥३ ॥ चिरजीयो जुग जुग
यह बालक या घरकी सुख संपत्ति बाढो ॥ दर्शन दानकी भीक्षा मागत
दास गोपाल छार रहो ठाढो ॥४ ॥

□ राग सारंग □ (३४) धरधर अति आनंद बधायो ॥ श्रीविष्वलनाथ
गुसाईक धर लक्ष्मीनी ढोटा जायो ॥१ ॥ नर नारी मिल नाचत गावत भयो
भक्तन मन भायो ॥ अपन प्राणताथको देनन निरखत हियो सिरायो ॥२ ॥
देत असिस रहसि मनसुकरी आनंद मंगल गायो ॥ धन्य धन्य मात तात तुम्ह
यह सुत पूरे भाग्य न पायो ॥३ ॥ रहो न मन अभिलाष कछु अब
श्रीवल्लभलाल लड्यायो ॥ वृदावनको चंद हमारो श्रीगोकुलनाथही
आयो ॥४ ॥

□ राग सारंग □ (३५) मंगल गावत देत असीस ॥ निरखि निरखि उर
लेत बलैया जीवो कोटि बरीस ॥१ ॥ धन्य लक्ष्मीनी तेरी कूख सुहागिन
एसो पूत हीयो जगदीश ॥ राज करो श्रीवृदावन वल्लभ श्रीगोकुलके
ईश ॥२ ॥

□ राग सारंग □ (३६) पूत भयोरी श्रीविष्वल अह बाजत बाजे ताल ॥ नर
नारी भील नाचत गावत बारत मुक्तायाल ॥१ ॥ छिरकत केसर चंदन सौंधे
सगबगी रंगीहे बाल ॥ वृदावनको चंद प्रगट भयो भक्त जनन
प्रतिपाल ॥२ ॥

□ राग सारंग □ (३७) बहोरि श्रीकृष्ण अबकुल श्रीगोकुल प्रकटै
श्रीगोकुलनाथ ॥ परम प्रसन्न चतुर चितामणी षटगुन लीने साथ ॥१ ॥
निजपुर आज आनंद बधाई धरधर मंगल चार ॥ सजत सिंगार सकल
बाजेबनिता बांधत बंदन बार ॥२ ॥ श्रीविष्वल मन मोद बढ़यो अति देत
हिजन बहु दान ॥ गोमुत सहित अनेक रत्नसां को कहिसके प्रमान ॥३ ॥
मागध सूत पहे बंदीजन करत विमल गुण गान ॥ मिट्ठौ तिमिर अज्ञान
सबनको उदयो कोटिक भान ॥४ ॥ धन्य धन्य अगहन मास साते सुदी
धन्य दिवस धन्य रात ॥ जयजयकार करत सुरनर मुनि कुसुम फूल
बरखात ॥५ ॥ हरद दही प्रवाह केसरिको वैष्णव सोहत महान ॥
बिहारीदास बडभागी गावत गोकुलेश गुणगान ॥६ ॥

□ राग सारंग □ (३८) श्रीवल्लभ प्रगटे भाग्य हमारे जू ॥ भये मनोरथ
मनके चिते श्रीलक्ष्मीनीलाल निहारेये जू ॥१ ॥ कही न जाय अंग अंगकी
शोभा उमंगी रसनी धारे जू ॥ श्रीगोकुल पतिजूकी या छबि उपर वजदास
अपनपोवारेजू ॥२ ॥

□ राग सारंग □ (३९) अंगो अंग आनंद श्रीलक्ष्मणी फूली ॥ निरखतही
श्रीवल्लभ मुख गयो सकल दुख भूली ॥१ ॥ एसो ढोटा भयो न देख्यो
काहूदेव समतूली ॥ वृदावनको चंद प्रगट भयो भक्तन जीवन मूली ॥२ ॥

॥ राग सारंग ॥ (४०) श्रीविद्वुलनाथ बधाई दीजे ॥ राणी रुक्षमणीजी
द्वोटा जायो निरखि लाल बलैया लीजे ॥१ ॥ जाकें लिए श्रीगोवर्धन आयो
ताकु निज घर बैठे पायो ॥ वृद्धावनको चंद प्रगट भयो श्रीगोकुलमणी
रायो ॥२ ॥

॥ राग सारंग ॥ (४१) श्रीवल्लभ सुतके सुत जायो श्रीगोकुलेश सुखरास ॥

पुष्टिमार्ग पथ दृढ़ कर श्रीरुद्र श्रीगोकुलकीनो वास ॥१ ॥ सेवा कर
निजजनही सिखावत वसे आय हरि पास ॥ इयाम सुंदर पद रज प्रतापते
गावतहै निजदास ॥२ ॥

॥ राग सारंग ॥ (४२) तें पुतजायोरी आली श्रीगोकुलकी मनी ॥ दिपति
तिहुं लोक वल्लभ सर्व शिरोमनी ॥१ ॥ नखमनिपर वारि डारों कोटिक
दिन मनि ॥ वृद्धावन शक्तिमनीजु दानदीने तिने आये जे मनि ॥२ ॥

॥ राग सारंग ॥ (४३) शक्तिमनी जायो श्रीवल्लभ लाल ॥ अगहन सुदी
साते शुभादिन अति प्रकटयो भक्तन प्रतिपाल ॥१ ॥ कोत सुकृत कीने
श्रीविद्वुल श्रीगोकुलनाथ निहार्यो बाल । वृद्धावनको चंद उदय भयो भक्त
जनन प्रतिपाल ॥२ ॥

॥ राग सारंग ॥ (४४) सब कोड लें चलोरी आज बधाई । श्रीरुक्षिमणिके
पुन्र प्रगट भयो दैखोरी तुम आई ॥१ ॥ कनक थार संवार आरति निरखो
सुंदरताई । वृद्धावनको चंद प्रगट भयो भक्त जनन मन भाइ ॥२ ॥

॥ राग सारंग ॥ (१) एसो पूत काहु नहि जायो । एसो रानी तेरो छोटा बड़े
भाग्य तैं पायो ॥१ ॥ जाको अन्त न पावे कोड सो तेरे घर आयो ।
वृद्धावनको चन्द्र प्रगट भयो जान्यो ताहि जनायो ॥२ ॥

॥ राग सारंग ॥ (२) धन्य धन्य रानी शक्तिमनी तेरो भाग्य सबन तैं न्यारो ।
जायो पूत सपूत पनोता कुलदीपक उजियारो ॥१ ॥ गोद लाय गावत
हुलरावत उर लागत अति प्यारो । वृद्धावन चिरजीयो लाल यह श्रीगोकुल
आंखन तारो ॥२ ॥

॥ राग सारंग ॥ (३) पहेरामनी पहेरावत न्यारी ॥ पाग केसरी धोती
उपरेना रंगी कवाय जर तारी ॥१ ॥ फेटा पामरी फरगुल छायो कनक
ज्योत शोभा न्यारी ॥ वल्लभदास पिथ गोकुलेशवर वागो धरें छवि
भारी ॥२ ॥

॥ राग मारू ॥ (४) आज बधाई श्रीमद्विद्वुल गृह श्रीवल्लभ वज फिर
आये हो । श्रीरुक्षिमनी छोटा जायो सुनि सब वज उठी धाये हो ॥१ ॥
नव्यसत साज सिंगार सुंदरी मंगलचार बधाये हो ॥ करन कनकथार कंचन
मनि मुक्ता भरि भरि लाये हो ॥२ ॥ कुमकुम मांग करत शिर टीको बोलत
कछुक लजाये हो ॥ चिरजीयो श्रीविद्वुल नंदन जे सुखदही गाये हो ॥३ ॥
धाम धाम है टीको आयो राजत महल में आये हो ॥ देखत खूप जगत
बनकी इतउत दृष्टि भराये हो ॥४ ॥ श्रीविद्वुलनाथ नाम धर्यो है फिर
श्रीवल्लभ पाये हो । श्रीगोकुलनाथ भयो प्रतिपालन वज मिल दुंदुभी
बजाये हो ॥५ ॥ मागसर मास सप्तमी उज्ज्वल आनंद प्रेम बढाये हो ॥ जन
हरिदास बांछित सदा जन्म यह गाये हो ॥६ ॥

॥ राग मारू ॥ (५) आज बधावन आये श्रीविद्वुलनाथ वरेश प्रगट्या
श्रीगोकुलेश ॥ आज ॥ मागसर मास सुहावनो तेमां सुदी सातम भलीपेर ॥
श्रीरुक्षिमनी यहपुन्र जायो मंगल होत धेर धेर ॥१ ॥ केसर चंदन छांटणां ते
शोभा कहीय न जाय ॥ चौक पूर्यो मोतिएं त्यां मानिनि मंगल गाय ॥२ ॥

॥ राग कान्हरो ॥ (१३) सब मिली आवोरी आवो आंगन मौतिन बोक
पुरावो ॥ यह उत्सवहे नित्य हमारे आनंद मंगल गावो ॥१ ॥
श्रीगोकुलनाथ जन्मदिन आयो नैनन निरखि हीयो सीरावो ॥ बृद्धावन मन
आरति कर कर श्रीवल्लभ लाड लड्यावो ॥२ ॥

॥ राग कान्हरो ॥ (१४) सुंदरी आवोरी आवो आनंद मंगल मोद बडावो ।
महा ओळ्डव सर्वोपरि उत्सव निरखी निरखी सुख पावो ॥१ ॥
श्रीगोकुलनाथ प्रागट्य दिन आयो भक्त सबे सीली लाड लड्यावो ।
बल्लभदास श्रीगोकुलेश प्रिय सब मिल रीझ रीझावो ॥२ ॥

॥ राग कान्हरो ॥ (१५) सेयर भाग्य जागेरी आज सबनके प्रगटे
बल्लभलाल रस पागे । रतन जटित थार धरे मनि मानिक मोती धरे पिय
पर बारि चोछावर सबे अनुरागे ॥१ ॥ आनंदके जिय आनंद उपज्यो
मंगलको यह रूप प्रगट भयो भक्तनके भाग्य सुहागे । धन्य दिन धन्य रात
यह धन्य नक्षत्र अविद्यल घडी बल्लभदास बारि अपनपाँ सबे दुःख
भागे ॥२ ॥

॥ राग कान्हरो ॥ (१६) श्रीविद्वलनाथहे गहे बधाई बधाई राजत
नेहमइहे । श्रीगोकुलनाथ सपुत भयो महीमंडलसांज बधाई भइ हे ॥१ ॥
आकाश पातालके लोक सबे मिल गावे बधाई बधाई नहि हे । भवन भर्यो
हरिदास लुगाइन रुक्मिनी तिनकों बधाई दइ हे ॥२ ॥

॥ राग कान्हरो ॥ (१७) श्रीविद्वलनाथके भवनमैं मंगल पूत भयोरी ।
रातहु मंगल प्रातहु मंगल मंगल गानते मोह गयोरी ॥१ ॥ मंगल याजत
मंगल बाजत मंगल राजत नेह नयोरी । मंगल साज कीये हरिदासे मंगल
मंगल दान दीयोरी ॥२ ॥

॥ राग कान्हरो ॥ (१८) महा उत्सवको महा उत्सव भयो तब आयो शुभ
दिन जीवनजीको । मंगल मंगल महा उत्सव उत्सव करे अचल अचल
सुहाग सब सुखदाई जीको ॥१ ॥ परम उदार महा उदार रायही उदार राय
आनंद महा आनंद निस सबहीको । पूरन मनोरथ प्रागट देखी आशिषन
आशिष दई श्रीगोकुलेशजीको ॥२ ॥

॥ राग नायकी ॥ (१९) रंग बधावनोरी वजमें श्री विद्वलजूके धाम ॥
कृष्ण कमलदल नैन प्रगट भयो मोहन मुरति काम ॥१ ॥ नाचक गावत
होत बधाई मंगल गावत वाम ॥ विचित्र बिहारीजुको प्यारो प्रगट भयो
सुंदर तन धन ध्याम ॥२ ॥

॥ राग नायकी ॥ (२०) प्रगट ब्रह्म पूरन या कलिमें प्रगटे
श्रीगोकुलनाथ ॥ परित पावन मन भावनये जे पग परही धरत हस्त कमल
ताके दे माथ ॥१ ॥ भवसागर अपार तारनकों अविलंब देत सब साथ ॥

कदली स्थंभ सुहावना द्वार हाथा अतिही सुरंग ॥ तोरण बांध्यां
नवपल्लवदल ललके सौ मली संग ॥३ ॥ बाजीन्न बाजे भेरन भेरी धोसा
गीड़गीड़ बहुय ॥ चौदलोक गजी रह्य हो फूल्या रसीया सहुय ॥४ ॥ धोल
गाये महिला सह मली आवे बिविध प्रकार ॥ शणगार कीधा भूषण अंगे
साडी सुंदर सार ॥५ ॥ ऐणी भाँते आवी जोया मैं श्रीवल्लभलाल ॥
आशिष दर्ह दर्ह बदन निहाले भक्त रसिक रसाल ॥६ ॥ नवराव्या केसर
श्रीअंग मेहेक तेल फुलेल ॥ प्रबाह चाल्यो रस तणो त्यां बहु विध सुखनी
रेल ॥७ ॥ चरणमृत ले भगवदी सह भाग्य फल्यां अति आज ॥ पाम्यां

परमानंद वल्लभवर अविद्यत पति माहाराज ॥८ ॥ आरती करी लहू
तिलक सुहाव्यो मंगल करी सह साज ॥ दांन आप्यां मन इच्छीत त्यां
आव्यो अनेक समाज ॥९ ॥ न्यौछावरि करि चरन समर्प्यो सुंदरि सर्वे
प्राण ॥ ए प्रागद्य सर्वोपरिजानुं महद भक्त निधान ॥१० ॥ ए उत्सव जो
कोई जाने तिन होय श्रेष्ठ स्वरूप ॥ वल्लभदास श्रीपुरुषोत्तम ए श्रीगोकुल
कैरा भूप ॥११ ॥

□ राग हमीर □ (६) बरसगांठि वल्लभलालकी हो सब मिल गाओ
मंगलचार ॥ यागथसुत बदत बंदीजन चिरजीयो गोकुलनाथक सब
सुखदायक परपउदार ॥१ ॥ जो इच्छाकरी आवत पावत भूषण वसन
जलद मनुहर ॥ जगवंदन श्रीविहुलनंदन व्रजजन हरखत वरखत आनंद
धार ॥२ ॥

□ राग हमीर □ (७) मंदिलरा बाजत अनगन भाँति श्रीविहुलजीके धाम ।
प्रगट भये पूरन पुरुषोत्तम भक्तन पूरन काम ॥१ ॥ बंदीजन जाचक चारन
जश गावत है निज धाम । गोविददास जाय बलिहारी श्रीवल्लभ सुख
श्याम ॥२ ॥

□ राग जेजेवंती □ (८) माई आज तो श्रीवल्लभलाल रंग भरे सोहना ॥
केसरकी धोती पहेरे केसरी उपरना ओढे तुलसीकी माला राजे गुंजा
मनपोहना ॥१ ॥ चहुं और व्रजबाल निरखत छबि रसाल दास गोपाल
फुले सुधिबुधि भूलना ॥२ ॥

□ राग कल्याण □ (९) तुमते शोभित शोभा होत ॥ राजतहे धोती उपरेना
तुलसी माल और मोत ॥१ ॥ बारों एक रोमकी छबीपर कोटि शशीनकी
जात ॥ वृद्धावन वल्लभ नग जगमें और कांचकी पोत ॥२ ॥

□ राग ईमन □ (१०) श्रीवल्लभ राजाधिराज राजत रजधानी ॥ सुनी
सुनी जे शरण आये गर्वित अभिमानी ॥ अतुलित अति तैज कीरति चहुं
चक्र बखानी ॥ वृद्धावन चंद माल राखी जगजानी ॥२ ॥

□ राग कान्हरो □ (११) प्रगद्यो सबको वल्लभमाई ॥ भई न कबहु होय
न ऐसी जेसी अब निधि पाई ॥१ ॥ घर घर मंगल होत श्रीगोकुल उर
आनंद न समाई ॥ वृद्धावनकों चंद बिराजत रसिक जनन सुखदाई ॥२ ॥

□ राग कान्हरो □ (१२) चिरजीवो श्रीवल्लभ सुखदाई ॥ जेसें बलि
परसराम मार्कहे आदि चिरंजीवि रहेत सदा ऐसें वल्लभमाई ॥१ ॥ और
गंग यमुना ज्योतिं धरनी धूवतारे तोलों दिन निरखी हों आई ॥
वल्लभदास बिराजे श्रीगोकुल मध्य भक्त सहित जुग जुग तुम केलि करो
मन भाई ॥२ ॥

माला तिलक प्रसंग

॥ राग मारू ॥ (१) जयति धन्य विठुलसुवन प्रकट बल्लभ बली प्रबल
 पनकरि तिलक माल राखी ॥ खड़ पाखड़ दंडी विमुख दूर कर हन्यो
 कलिकालतम निगम साखी ॥१ ॥ कपट सीपात जहांगीर बशकरि कह्यो
 धरत उर माल गोकुल गुसाई ॥ नहि कही शाख श्रुति दौष तोहि होतहे
 दूरकर बेणि यह देहु दुहाई ॥२ ॥ कोप महिपाल उमराव छिंग बोलिके
 कह्यो सबदेश फरमान कीजे ॥ तिलक शिर भाल ऊरमाल जो धरत हैं
 ताहि सब मूलते काढि दीजे ॥३ ॥ तब सकल स्वामी दिल्लीश को कोप
 सुन डरपि ततकाल माला उतारी ॥ नहिं कह्यो शाख श्रुति बेद निज धर्म यह
 कह्यो श्री बल्लभ बड़े बिरद थारी ॥४ ॥ तब जाय काश्मीर जहांगीरसों यों
 कह्यो माल निजधर्म सब श्रुति बतावें ॥ तजें नहीं ताही हस्य शीश घट
 प्राणलों छांड यह देश कहुं और जावें ॥५ ॥ तब कह्यो शाह तुम सुलक
 मेरेवसो तजो निजगामके माल कंठी ॥ बसे सोरम जाय सब बास गोकुल
 तज्जो तिलक अरु मालको सुदृढ ग्रंथी ॥६ ॥ सलिल कालिदी तट गाँव
 गोकुल निकट नाव चाहि शाह एक दिवस आयो ॥ कहो बैरान सब महल
 क्यों देखियत तब असफ़खान सब कहि सुनायो ॥७ ॥ गाय गोकुल
 गोकुलेश बसत यहां जाय अब बास सौरमये कीनो ॥ मालकाढी नहीं
 तिलक मुद्रा रही पत्र पालशाहको मान लीनो ॥८ ॥ राख अपुनी कान
 अकबर हुमायु आन जगद्गुर प्रकट संसार छीच्हे ॥ लिखो फरमान कहो
 शाह सन्मानकरि आय फिर बसो अपने ठिकाने ॥९ ॥ मिले स्वामी सकल
 संप्रदा चारके कंथ सुखपाल धरी शीश जायो ॥ दृढ़ प्रभुपाल तिहिं काल
 सन्मान करि पहोरि उर सुदित सब सुजस गायो ॥१० ॥ धन्य गोकुलाईश
 प्रकट जगदीश तुम कियो पन प्रबल जिन धर्म धायों ॥ कोप महिपाल
 बिकराल इर घोटिके माल आविदल करी दुख निवायों ॥११ ॥ भयो
 जयकार विस्तार जस जगतमें आय फिर प्रथम गिरिधरन द्वरसे ॥ बिरह
 परिताप संताप सब मिठियो सुखद शीतल चरन कमल धरसे ॥१२ ॥
 लग्नदिन देखि शुभ आय गोकुल बसे प्रकट कीरत तिहुंसोक बाढी ॥ नाथ
 विठुल सुवन प्रकट बल्लभ भर्ये गाय निजदासकोदास ढाढी ॥१३ ॥

॥ राग मारू ॥ (२) श्रीगोकुलनाथ के जनम उत्सव मागन आये मंगल
 परव । रुक्षिमनी बहु दान दीने इच्छित अर्द्ध खर्व ॥१ ॥ भिक्षुकको खेख
 कीयो हे कोविद गायन गुर्ति जे तै तैते सर्व । धूंदावन धूंद निरखी राजा वे
 चले बल्लभदास रसके गर्व ॥२ ॥

श्री गोकुलनाथजी पैलना के पद

- राग रामकली □ (१) श्रीवल्लभ सुरंग पालने हूलै॥ झोटा देत
रुक्षिमनी करणही निरखि चेन मन फूले ॥१॥ कबहुक चुटकी देत मगन
मन ले बलाय समतूले ॥ भक्त सबे निरखत नेन भर न्योछावरि करि
मूले ॥२॥ देत आशीश सकल वज सुंदरी चिरजीयो श्रीवल्लभ लाल ॥
वृद्धावन शोभा निरखतही तब मन होत निहाल ॥३॥
- राग रामकली □ (२) श्रीरुक्षिमनी पालने हूलावे ॥ बार बार वल्लभ
वल्लभ युन अपने सुतके गावे ॥१॥ चुंबति मुख आनंद आनन घर ले
बलाय उर लावे ॥ वृद्धावन प्रगट्यो सुख शोभा काहू कहत ने आवे ॥२॥
- श्रीगोकुलनाथजी के बाललीला के पद**

- राग रामकली □ (१) रुक्षिमनि चलन शीखावत पायन । सुतकी गहे
अंगुलियाँ ढोलत शोभा कोटिक भायन ॥१॥ मणिमय जडित धूधर बांधे
नाचत अपने पायन । वृद्धावनको चंद ए वल्लभ हरख बालावत
पायन ॥२॥
- राग रामकली □ (२) बाल विनोद करत वल्लभ वर हरखत सबको
मन माई । रुक्षिमनी गोदते उतारी धुंटरवन जब चलत छबी बरनी न
जाई ॥१॥ कीलक कीलकके आवत धावत फिर मुसव्यात है दूधकी
दतीयो देत दिखाई । वृद्धावनको चंद सकल शोभा भई श्रीगोकुल
मनिराई ॥२॥
- राग रामकली □ (३) तुमकी दुष्की चरन धरतरी मन हरत
श्रीवल्लभलाल । रुद्धुनु रुद्धुनु पग नूपुर बाजे तब चाय चाय चलत
चंचल चाल ॥१॥ बोलत कछु अलबलाय समझ नहि जातरी अतिमधुर
बचन रसाल ॥ यह छबि निरखी रुक्षिमनि बहु भांति वृद्धावन वारत
मनी लाले ॥२॥
- राग बिलावल □ (४) रुद्धुनु रुद्धुन बाजत धुधरियाँ । पग धरनी धरत
करत मातसों अरियों चंचल कर चरन चंचल मन चलत सुकुमार सुंदर नेन
अशुबा छरियाँ ॥१॥ रुक्षिमनि बलि जाई अँक लेत बलाय मुख चुंबति
अचर रज छारियाँ । वृद्धावन चंद उपर कोटिक चन्द वारं वल्लभ वल्लभ
वदन निहारीयाँ ॥२॥
- राग बिलावल □ (५) वजपति तुम बिन कोन करे । उत मधवा को मान
भंग कर इत वज गौपिन गोप भरे ॥१॥ वेणु बजावत कर पर गिरिवर
वास भुजा ले शंख धरे । द्वारकेश प्रभु गौरवर्ण वंपु निगम प्रसंसित विषद्
हरे ॥२॥

ધોળ પદ ઉટ્ટે મું

ચોકમાં તો જાયક નાચે વાહવાજી વાહવા	૧
મહાપ્રભુ મંગલકારી વાહવાજી વાહવા	૨
ભક્ત સહુ માલ લુટાવે વાહવાજી વાહવા	૩
શોભાજીનો વીરો આવે વાહવાજી વાહવા	૪
વિહુલજીનો લાલો આવે વાહવાજી વાહવા	૫
ગોકુલેશ નામ પુકારે વાહવાજી વાહવા	૬

ધોળ પદ ઉટ્ટો મું

તું તો ચાંપલીયાનો છોડ પ્રજ વાસણી રે,	૧
તુંતો ગઈતી ગોકુલ ગામ પ્રજ. તારા ઝાંજરનો ઝમકાર પ્રજ.	૨
તારી ધુધરીનો ધમકો પ્રજ. તારો ચુડીલાનો ઠમકો પ્રજ.	૩
તારો શ્રદ્ધો જમણો હાથ પ્રજ. તારું મુખ્ય પુનમનું ચંદ પ્રજ.	૪
હું તો ગઈતી વલ્લભભાઈ પ્રજ. મેં તો કર્યા જમુનાપાન પ્રજ.	૫
હું તો ગઈતી બેઠક માંદા પ્રજ. મને મલ્યા ગોકુલનાથ પ્રજ.	૬
મારું થયું પુરણ કામ પ્રજ. તું તો ચાંપલીયાનો છોડ પ્રજ.	૭

ધોળ પદ ઉટ્ટી મું

વાહ વાહરે કે અહેલ ગામ ગાજે, જ્યાં પ્રગટ્યા શ્રી ગોકુલનાથ નગારા ત્યાં બાજે /	૧
વાહ વાહરે કે ગોકુલ ગામ ગાજે, જ્યાં પ્રગટ્યા શ્રી ગોકુલનાથ નગારા ત્યાં બાજે	૨
વાહ વાહરે નગારા ક્યાં બાજે, વાહ વાહરે નગારા યહાં બાજે	૩
વાહ વાહરે કે ભરૂચ ગામ ગાજે, જ્યાં પ્રગટ્યા મોહનભાઈ નગારા ત્યાં બાજે	૪
જ્યાં પ્રગટ્યા ગોકુલભાઈ, નગારા ત્યાં બાજે	૫
જ્યાં પ્રગટ્યા સુંદરભાઈ, નગારા ત્યાં બાજે	૬
જ્યાં પ્રગટ્યા વલ્લભભાઈ, નગારા ત્યાં બાજે	૭
વાહ વાહરે નગારા ક્યાં બાજે, વાહ વાહરે નગારા યહાં બાજે	૮
વાહ વાહરે કપડવંજ ગામ ગાજે, જ્યાં પ્રગટ્યા બેનજીરાજ નગારા ત્યાં બાજે	૯૦
જ્યાં પ્રગટ્યા રસભક્ત નગારા ત્યાં બાજે	૯૧
વાહ વાહરે નગારા ક્યાં બાજે, વાહ વાહરે નગારા યહાં બાજે	૯૨
જ્યાં પ્રગટ્યા જીવુભાઈ નગારા ત્યાં બાજે	૯૩
વાહ વાહરે કે વ્યારા ગામ ગાજે, જ્યાં પ્રગટ્યા ગોપાતદાસભાઈ નગારા ત્યાં બાજે	૯૪
વાહ વાહરે કે ધાયતા ગામ ગાજે, જ્યાં પ્રગટ્યા વિરભાઈ ભક્ત નગારા ત્યાં બાજે	૯૫
વાહ વાહરે કે પ્રાંતિજ ગામ ગાજે, જ્યાં પ્રગટ્યા રૂપાભાઈ નગારા ત્યાં બાજે	૯૬
વાહ વાહરે કે વિરપુર ગામ ગાજે, જ્યાં પ્રગટ્યા નાગજીભાઈ નગારા ત્યાં બાજે	૯૭
વાહ વાહરે કે વડોદરા ગામ ગાજે, જ્યાં પ્રગટ્યા માલજ પંચોલી નગારા ત્યાં બાજે	૯૮

શ્રીગોકુલનાથજીના ઘરની વંશાવલી

શ્રી વિઠુલેશકે ચતુર્થલાલ, શ્રીગોકુલેશ હૈ નામ,
જહાંગીર ચિદ્રૂપ વસ્ત ડિયે, રાણી તિલક માલ.

શ્રીગોકુલેશકે સુત ગોપાલ બયે, મધ્ય શ્રીવિઠુલેશરાય,
શ્રીબ્રજઉત્સવજી છાટે સુત, તીન્યો ખાલ ખાલગોપાલ.

શ્રીવિઠુલેશરાયકે સુત બયે, શ્રીગોવર્ધનેશજી નામ,
તિનકે બળધીશજી, છાટે ગોકુલનાથ.

પાછે શ્રીભામનીજી કહીયે, શ્રીમાળ મહારાજ,
તા પાછે કુલકુંવર માળ, જિરાને શ્રીગોકુલ ગામ.

શ્રીલક્ષ્મીમાળ મહારાજ જિરાને, પીછે શ્રીદાલજી મહારાજ,
પાછે શ્રી કમલામાળ પથારે, સણ વિધિ પૂરણ કાજ.

લગવદીયનકે લાગ્યાંતે, બયે શ્રીલક્ષ્મમણુરાય મહારાજ,
કરી કૃપા હેવી જન પર, શ્રીચંદ્રાવલી માળ મહારાજ,

શ્રીગોકુલકે ગાઢીપતિ, બયે શ્રીકનેયાલાલ,
રાસ-વિલાસ કીને ખડુ, અફતાજનકે પ્રતિપાલ.

પાછે શ્રીવલલાલજી, તિનકે હૈ તીન ખાલ,
શુજરાતમેં પધારકે કરે વૈષણવકો નિહાલ.

અડે શ્રીગોવિંદલાલજી, મધ્ય શ્રીગોકુલનાથ,
છાટે શ્રીચંદ્રગોપાલજી, તીન્યો લાલ ગોપાલ.

શ્રીગોકુલનાથજીને લાલજી, શ્રીસુરેશખાવા હૈ નામ,
વૈષણવકે અડે લાગ્યાંતે; ભૂતલ જિરાને આજ.

શીથ નમાલું જથ કે, હો જથ પૂરણ કાજ,
આગે કહા વર્ણન કરું; વરણી તા શકે કોઈ.

હાથ જોડી વિનતી કરું; હાસ ચરણ રજ હોઈ,

‘દાઢીએ ખોલવાનું’ (શ્રીમહાપ્રભુજી, શ્રીગુસાંહીજી,
શ્રીગોકુલનાથજી વગેરેના ઉત્સવોમાં) દાઢે તૂકે તૂકે
‘આછે, આછે’ ખોલવું.

॥ શ્રી ગોકુલેશો જયતિ ॥

રાગ ગૌરી / બિહાર

જ્ય જ્ય જ્ય શ્રીમહાપ્રભુદી બાની।
 શ્રીમુખ સૂર-પ્રકાશ પૂરિતં તનુ જિનલોં વેદ-વસ્તુ જગતાની ॥
 યદ્ય બાની તિંદુ લોક ઊજાગર, વરણ લહે તિનુ નિત્ય બખાની।
 જિન પીયુષ શ્રવણ-પુટ પૂરિત, પરમાનન્દ અધરફલ દાની ॥
 વિષ્ણુ-શિવ-શૈવ દેવ સબ પૂજિત, મહિમા સકલ શાસ્ત્ર તનુ તાની ॥
 શ્રુતિ પુરાળા સાર નિશ્ચય સુન, નિર્વિવાદ વાદિન સબ ચાની ॥
 ભૂતલ વે ભડાગ હૃતારથ, દરસ-શ્રવણ પુન જિન હિય આની ॥
 દૃવકીસુત ગુરુચરણ કૃપાખલ, વિજુ મુખ સુધા સદા મુખ લાની ॥

ગોલાની શ્રીદેવીનાનાર્થાર્થી કૃત શ્રીવલ્લબ-વાતી માણાત્મ્ય પઠ
 દાદાજને સંખ્યા આરતીમાં અંગીકાર કરાયું.
 એન ધન છહની ચલ, સાય ૫૨૦
 માર્જશીખ શુકલા ૬/૫૨૦ કરાયું.

એસી કૃપા કોન કરે

ગુરુજી બીના એસી કૃપા કોન કરે

માલા તિલક મનોહર બાનો

લે શિર છત ધરે - ગુરુજી

લવસાગર તે બૂડત રાખત

દીપક હાથ ધરે

સૂરશ્યામ ગુરુ એસો સમરથ

છીનમે લે ઉધરે - ગુરુજી

શ્રી વલ્લબ્ધપ્રભુ કરુણાસાગર જગત ઊજાગર ગપાઈયે।

શ્રી વલ્લબ કે ચરણકમલકી બલિ બલિ બલિ હોં જાઈએ ॥ ૧ ॥

વલ્લબી સૂચિ સમાજ સંગ મિલી જીવનકે ફલ પાઈયે ।

શ્રી વલ્લબ ગુણ ગપાઈયે યાદીઓં રસિક કદાઈયે ॥ ૨ ॥

દ્વા હિન ચરણન કરો ભરોસો,

દ્વા હિન ચરણન કરો... ભરોસો

શ્રી વલ્લબ નખચંડ છયા બિન,

સબ જગ માંજ અધેરો... ભરોસો ૧

સાધન ઔર નહી યા કલિમે, જાસું હોથ નિવેરો,

"સૂર" કદા કરે દ્વિવિષ આધરો.

બિના મોખ કો ચેરો... ભરોસો ૨

૧ ૨ ૩ ૪

શ્રી ગોકુલેશનો જય જય કાર

૫ ૬ ૭ ૮

શ્રી ગોકુલેશ હૈ સબકે રાથ

૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨

શ્રી ગોકુલેશ હૈ સબકો ધારા

૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬

શ્રી ગોકુલેશ હા મન મેરા ઢોલા

૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦

શ્રી ગોકુલેશ હૈ સબકો ઈલા

૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪

શ્રી ગોકુલેશ હો સમાએ શીશ